

ISSN 2080-1904

Nr 4 (8)

Październik 2010

Forum Uczelniane

Zachodniopomorski
Uniwersytet
Technologiczny
w Szczecinie

Pismo Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie

**Promocja
doktorska
2010**

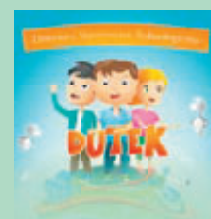
W kalejdoskopie...

Na odbywających się 10–12 września 2010 r.
XXIII Barzkowickich Targach Rolnych
„AGRO POMERANIA 2010”
stoisko informacyjne miała nasza uczelnia
(Zdjęcia M. Głbczyńska)

Festiwal Nauki 2010
Uczniowie z Gimnazjum nr 5 w Szczecinie,
podczas warsztatów w Katedrze Anatomii,
Hydrobiologii i Biotechnologii Rozrodu,
Wydziału Nauk o Żywności i Rybactwa

Inauguracja roku akademickiego DUTKA
2010/2011

Regionalne Centrum Innowacji i Transferu
Technologii zostały uhonorowane nagrodą
Network Stars 2010 w kategorii
Najlepsza Umowa Handlowa 2010.
Nagroda przyznawana jest corocznie
przez sieć Enterprise Europe Network

INAUGURACJA

- 2 Przemówienie inauguracyjne JM Rektora
- 5 Immatrykulacja
- 6 Odznaczeni
- 7 Rekrutacja 2010/2011

SENAT

- 8 Senat we wrześniu...
...w październiku
- 9 Komisje senackie na kadencję 2010–2012
Komisje senackie na kadencję 2011–2014

ŁUDZIE UCZELNI

- 10 Tomasz Konstanty Dobek – nominacja profesorska
- 11 Cezary Stanisław Podsiadło – nominacja profesorska
- 12 Arkadiusz Pietruszka – habilitacja
- 13 Bożena Śmiałkowska – habilitacja
- 14 Pracownicy ZUT uhonorowani w Lublinie

Z ŻYCIA UCZELNI

- 15 Promocja doktorska
- 16 Nagrody rektora ZUT
- 18 Otwarcie Centrum Edukacji i Badań HP
- 19 Maritime Transport of Refrigerating Cargoes 2010
- 20 10 lat studiów kierunku architektura krajobrazu na Pomorzu Zachodnim
- 21 Festiwal ARCHKRAJ
- 22 Ośrodek w Ostoi edukuje
Nauka regionów Odry
- 23 55 lat Wydziału Biotechnologii i Hodowli Zwierząt
- 27 Minęliśmy półmetek!

KONFERENCJE, SEMINARIA

- 28 XXI International Symposium on Combustion Processes
- 29 Regionalne Problemy Ochrony Środowiska
- 30 XV Międzynarodowa konferencja MMAR
- 31 Nauczanie matematyki w uczelniach technicznych
- 33 Wrześniowe konferencje naukowe organizowane przez Katedrę Techniki Ciepłej WIMiM ZUT
- 34 Warsztaty żywieniowe

NASI STUDENCI

- 35 Studenci WBiA w Warszawie

KULTURA

- 36 Koncert z Ennio Morricone

WARTO WIEDZIEĆ

- 37 Przedsiębiorcy się szkolą
Otwarte zasoby edukacyjne
- 38 Walka z plagiatami
- 39 Warto spróbować
Klombik w bibliotece
- 40 Zacząć działalność z gotówką
- 41 Na szczecińskim niebie
- 42 Centrum Młodego Przedsiębiorcy

SPORT

- 43 Trzy razy złoto
Błotne zawody – tego jeszcze nie było
- 44 Turniej rugby
Pływacy na medal
Złoto w aerobiku sportowym
- 45 Nurkowanie wysokogórskie
- 46 Udany sezon Klubu Uczelnianego AZS

ŻYLI WŚRÓD NAS

- 47 Krzysztof Lichsztełd
Edward Superson
- 48 Paweł Szwed

FORUM UCZELNIANE • Pismo Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie • kwartalnik • Rok II numer 4(8) • październik 2010

Adres redakcji: Wydawnictwo Uczelniane, al. Piastów 50, 70-311 Szczecin, tel. 91 449 40 97, e-mail: wydawnictwo@zut.edu.pl; rkajrys@zut.edu.pl

Zespół redakcyjny:

Mieczysław Wysiecki (redaktor naczelny), Grażyna Ułaniak, Renata Kajrys, Krystyna Kaźmierowska (redaktor techniczny), Jerzy Undro (zdjęcia)

Wydawca: Wydawnictwo Uczelniane Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie

Skład: Waldemar Jachimczak • **Druk:** Drukarnia ZAPOL

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i opracowywania artykułów oraz ich tytułów.

Przekazanie materiałów redakcji jest jednoznaczne z wyrażeniem zgody na rozpowszechnianie tekstów i zdjęć w wersji papierowej i elektronicznej Forum Uczelnianego.

Poglądy prezentowane przez autorów nie odzwierciedlają stanowiska kierownictwa uczelni i zespołu redakcyjnego.

Przemówienie inauguracyjne JM Rektora

**Dostojni Goście,
Wysoki Senacie,
Drodzy Pracownicy i Studenci!**

Już tradycyjnie nowy rok akademicki witamy, dyskutując nad projektami nowych ustaw reformujących system szkolnictwa wyższego. W marcu bieżącego roku sejm prawie jednogłośnie przyjął sześć ustaw reformujących polską naukę. Konkursowe przyznawanie środków na badania oraz ocena efektywności funkcjonowania jednostek naukowo-badawczych, mierzona transferem ich osiągnięć do otoczenia gospodarczego, są głównym zwiastunem czekających nas zmian. 14 września br. Rada Ministrów przyjęła i skierowała do sejmiku projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym. Planowane wejście w życie proponowanych przepisów to rok akademicki 2011/2012. Opracowany projekt uznać należy za małą nowelizację ustawy z 2005 r. Projekt zakłada wiele tez słusznych, z którymi trudno się nie zgodzić. Środowisko akademickie wyraża jednak opinię, że podstawę reformowania systemu powinna stanowić Strategia rozwoju polskiego szkolnictwa wyższego, której dotychczas nie przyjęto. Należy zauważyć, że w ostatnim czasie ogłoszono dwie strategie rozwoju szkolnictwa wyższego: strategia ogłoszona przez Fundację Rektorów Polskich oraz strategia opracowana na zlecenie Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego przez konsorcjum złożone z firm: Ernst & Young oraz Instytut Badań nad Gospodarką Rynkową. Różnią je podstawowe założenia systemowe, a dotyczą m.in.: problemu odpłatności za studia, ładu wewnętrznego uczelni, polityki kariery akademickiej, systemu finansowania uczelni oraz m.in. statusu uczelni badawczych. Debata nad tymi projektami odbyła się głównie na łamach „Forum akademickiego” – czasopisma przedstawiającego opinie naszego środowiska – obejmującego zarówno szkoły publiczne, jak i niepubliczne. To, że polskie szkolnictwo wyższe wymaga reform, jest bezdyskusyjne. Po transformacji ustrojowej – w 1989 r. zmieniły się uwarunkowania polityczne i gospodarcze, a po wejściu Polski do Unii Europejskiej również uwarunkowania systemowe w obszarze szkolnictwa wyższego, do których musimy się dostosować. Na to wszystko nakłada się problem niżu demograficznego w naszym kraju. Obecnie w Polsce populacja ludzi w wieku studenckim to około 4,2 mln

osób. Prognozy demograficzne wskazują, że w 2020 r. ich liczba obniży się do 2,7 mln. W najbliższym czasie, spośród krajów OECD, liczba studentów w Polsce zmniejszy się znacząco: z 1,9 mln obecnie do 1,3 mln w 2020 r. To, że mamy w Europie jeden z najwyższych wskaźników solaryzacji, jest naszym atutem. Wykształcone społeczeństwo jest najwyższym skarbem narodu. To wykształcone elity będą miały wpływ na dalszy rozwój gospodarczy naszego kraju i jego awans w zjednoczonej Europie oraz w świecie. Nieunikniony – wynikający z demografii – spadek liczby studentów na naszych uczelniach stanowi jednocześnie dla nas szansę, jak i zagrożenie. Po przemianach politycznych w 1989 r. środowiska akademickie podjęły wysiłek dorównania poziomem szkolnictwa wyższego do standardów europejskich. To niezwykle trudne zadanie powiodło się, głównie dzięki prowadzonym badaniom, a także – co trzeba podkreślić – jakości kształcenia. Dalszy wzrost, a nie regres finansowania szkolnictwa wyższego, związany z malejącą liczbą studentów, umożliwiłby powrót do „normalności”.

Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie jest uczelnią akademicką o znaczącej sile naukowej. Musimy dostosować się do nowych uwarunkowań legislacyjnych i demograficznych, wprowadzając niezbędne zmiany strukturalne w uczelni, aktualizując naszą ofertę kształcenia i badań naukowych – odpowiednio do oczekiwań absolwentów szkół średnich i potrzeb gospodarki. I to jest najważniejszym przesłaniem nowej kadencji władz uczelni oraz władz jego wydziałów.

Rozpoczynamy nowy rok akademicki w Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym. Drugi rok działania uczelni, którą utworzono na mocy ustawy sejmowej z 5 września 2008 r. w wyniku połączenia Akademii Rolniczej w Szczecinie i Politechniki Szczecińskiej. Uczelni o historii i tradycjach budowanych od 1946 r. przez pokolenia pracowników Politechniki Szczecińskiej oraz historii i tradycjach budowanych od 1954 r. przez pokolenia pracowników Akademii Rolniczej. Jest to ważne, przede wszystkim dla kandydatów na studia. Tradycja i nowoczesność, profesjonalizm i efektywność działania, konkurencyjność wobec innych ośrodków naukowo-dydaktycznych oraz niezbędna dla dalszego rozwoju przedsiębiorczość, to nasze podstawowe atuty. Chłonność rynku pracy poprzez budowę wokół Szczecina silnego ośrodka gospodarczego – nie tylko w wyniku inkubacji małych firm, ale przede wszystkim dużych przedsiębiorstw, które innowacyjne produkty wdrażałyby do produkcji przemysłowej – to podstawowe uwarunkowanie dalszego rozwoju gospodarczego naszego regionu. Temu sprzyjać będzie również zainteresowanie absolwentów szkół średnich w podejmowaniu decyzji o dalszym kształceniu w Szczecinie i naszym regionie. To system naczyni połączonych, których symbioza widoczna jest w wielu polskich miastach.

Naszą uroczystość zaszczyliło swą obecnością wielu dostojnych gości. W imieniu Senatu Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego mam zaszczyt powitać:

Arkadiusza Litwińskiego i Sławomira Preisa,

posłów na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej,

Marcina Zydorowicza, wojewodę zachodniopomorskiego,

Władysława Husejkę,

marszałka województwa zachodniopomorskiego,

Piotra Krzystka, prezydenta miasta Szczecina.

Witam serdecznie eksceleńcę arcybiskupa metropolity szczecińsko-kamieńskiego **Andrzeja Dzięgie.**

Witam rektorów wyższych uczelni z zagranicy, Polski i regionu: prof. **Nikołaja Biełousa,** rektora Brińskiej Akademii Rolniczej, prof. **Jana Ślusarka,** prorektora ds. nauki Politechniki Śląskiej, prof. **Tadeusza Bohdala,** prorektora ds. nauki i współpracy z gospodarką Politechniki Koszalińskiej,

prof. **Ryszarda Handke**, rektora Akademii Sztuki,
 prof. **Andrzeja Witkowskiego**, prorektora ds. nauki Uniwersytetu
 Szczecińskiego,
 prof. **Andrzeja Ciechanowicza**, prorektora ds. nauki Pomorskiego
 Uniwersytetu Medycznego,
 dr. **Przemysław Rajewskiego**, prorektora Akademii Morskiej
 w Szczecinie,
 prof. **Wojciecha Olejniczaka**,
 rektora Zachodniopomorskiej Szkoły Biznesu,
 dr. **Włodzimierza Puzyń**,
 rektora Wyższej Szkoły Administracji Publicznej,
 prof. **Jacka Ławickiego**,
 rektora Wyższej Szkoły Integracji Europejskiej,
Małgorzatę Hermanowicz,
 kanclerz Wyższej Szkoły Ekonomiczno-Turystycznej.

Witam doktorów honoris causa naszej uczelni:

prof. **Czesława Cempla**,
 prof. **Wiesława Olszaka**,
 prof. **Krzysztofa Marchelka**,
 prof. **Fryderyka Stręka**
 oraz honorowych członków senatu – rektorów naszej uczelni ubie-
 głych kadencji:
 prof. **Stefana Berczyńskiego**,
 prof. **Andrzeja Nowaka**,
 prof. **Mariana Piecha**,
 prof. **Mieczysława Wysieckiego**.

Witam przedstawicieli służb mundurowych:

komandora **Dariusza Bednarczyka**, szefa Wojewódzkiego Sztabu
 Wojskowego,
 nadinspektora **Wojciecha Olbrysa**, komendanta Wojewódzkiego
 Policji,
 st. bryg. mgr. inż. **Henryka Cegielkę**, zachodniopomorskiego
 Komendanta Wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej,
 pułkownika **Arkadiusza Bródkę**, dyrektora Delegatury Agencji Bez-
 pieczeństwa Wewnętrznego.

Witam przedstawicieli władz terytorialnych, służb mundurowych,
 wymiaru sprawiedliwości, dyrektorów urzędów centralnych, woje-
 wódzkich, samorządowych i miejskich, dyrektorów przedsiębiorstw
 przemysłowych i banków.

Serdecznie witam naszych emerytowanych profesorów, docen-
 tów i wykładowców.

Szczególnie gorąco witam studentów pierwszego roku studiów,
 którzy będą dzisiaj immatrykulowani.

Witam przedstawicieli prasy, radia i telewizji.

Witam serdecznie wszystkich gości oraz pracowników uczelni
 przybyłych na naszą uroczystość.

Droga Młodzieży Studencka!

Uroczysta inauguracja kolejnego roku akademickiego ma zawsze
 dla nowo przyjmowanych studentów charakter szczególny. Po raz
 pierwszy spotykacie się i poznajecie tradycje życia akademickiego.
 Podjęliście studia w uczelni o ustalonej randze naukowej i presti-
 żu. Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny ma uprawnie-
 nia do nadawania stopnia naukowego doktora w 17 dyscyplinach,
 a w 10 doktora habilitowanego. Spełniamy tym samym, i to z nad-
 miarem, wszystkie wymagania stawiane uczelniom akademickim
 o najwyższej uniwersyteckiej randze. Nad waszym wykształceniem
 czuwać będzie prawie 300-osobowa kadra samodzielnych pracow-
 ników nauki – profesorów tytularnych i doktorów habilitowanych,
 700-osobowa kadra doktorów oraz przeszło 170-osobowa grupa po-
 zostałych nauczycieli akademickich. Wysoko specjalizowana kadra
 uczelni jest gwarantem wysokiej jakości kształcenia, która została
 potwierdzona pozytywnymi ocenami Państwowej Komisji Akre-
 dytacyjnej, na wszystkich wizytowanych i prowadzonych przez nas
 kierunkach studiów. Studia na kierunkach technicznych i przyrod-
 niczych oraz kierunkach i makrokierunkach łączących te dziedziny
 wiedzy otwierają wam drogę ku nowoczesnym technologiom, per-
 spektywy tworzenia czegoś nowego. Nanotechnologie, inżynieria

materiałowa, mechatronika, biotechnologie, bioinformatyka, ener-
 getyka i fizyka techniczna – to przykłady nowych i nowoczesnych
 kierunków kształcenia, których nie trzeba się bać. Wymagają one
 dużo nauki i dyscypliny. Czy warto podjąć ten trud? Na pewno tak.
 Na absolwentów czekają przecież miejsca pracy. Podjęliście niełatwe
 wyzwanie, ale warto czekającego was spełnienia. Wykształcenie bę-
 dzie najlepszym posagiem z jakim możecie wejść w dorosłe życie.
 Pozwoli wam lepiej rozumieć świat, da swobodę podejmowania de-
 cyzji, będziecie konkurencyjni na polskim i europejskim rynku pra-
 cy. Polska i Europa potrzebują inżynierów. Kształcimy ich na prawie
 wszystkich kierunkach studiów prowadzonych przez dziewięć wy-
 działów uczelni: sześć technicznych i trzech przyrodniczych. Naszą
 ofertę edukacyjną uzupełnia Wydział Ekonomiczny, oferujący stu-
 dia na kierunkach ekonomia oraz zarządzanie. To właśnie symbioza
 kierunków przyrodniczych i technicznych, uzupełnionych wiedzą
 ekonomiczną, otwiera nowe perspektywy rozwoju nauki oraz nowo-
 czesnych technologii XXI wieku. Będziecie świadkami oraz uczest-
 nikami tych przemian. Satysfakcja tworzenia rzeczy nowych może
 stać się pasją i celem życia, czego szczerze wam życzę.

Szanowni Państwo, Droga Młodzieży!

Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny prowadzi stu-
 dia I i II stopnia na dziesięciu wydziałach, na siedmiu z nich rów-
 nież studia doktoranckie w 14 dyscyplinach naukowych, uczestniczy
 w nich prawie 400 doktorantów. Ogólna liczba studentów uczelni
 stabilizuje się na poziomie około 14 tysięcy. W tym roku na studia
 wyższe przyjęliśmy ponad 4300 studentów. W roku akademickim
 2010/2011 Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny będzie
 kształcił studentów na 37 kierunkach studiów stacjonarnych i 26
 kierunkach studiów niestacjonarnych I i II stopnia. Wśród nowo
 uruchomionych kierunków największym zainteresowaniem cieszyły
 się: energetyka, bioinformatyka oraz nanotechnologia. W roku aka-
 demickim 2009/2010 ponad 280 studentom naszej uczelni na pięciu
 kierunkach studiów zamawianych przyznano stypendia do 1000 zł
 miesięcznie. W bieżącym roku akademickim szansę na ich otrzy-
 manie uzyskali dodatkowo studenci I roku kierunków inżynieria
 materiałowa i fizyka techniczna. Niestety, niedostateczna rekruta-
 cja na drugi z wymienionych kierunków uniemożliwia jego urucho-
 mienie. Zwracam się do naszych studentów i kandydatów na studia,
 nie bójcie się fizyki i matematyki, to podstawa wszelkiej działalności
 inżynierskiej, bez której niemożliwy jest nasz awans gospodarczy
 w konkurencyjnym świecie. Powtórzmy naszą ofertę przy kolejnej
 wiosennej rekrutacji.

Studia podyplomowe stanowią ofertę kształcenia przez całe życie.
 To ważny kierunek działalności uczelni. W szybko zmieniających się
 uwarunkowaniach gospodarczych popyt na pracowników o specjal-
 nych kwalifikacjach będzie wzrastać. Zmiana zawodu w życiorysie
 absolwenta wyższej uczelni nie powinna być postrzegana jako coś
 szczególnego. Zauważają to opublikowane strategie rozwoju szkolnic-
 twa wyższego w Polsce, wskazując na kierunki rozwoju oferty edu-
 kacyjnej naszych uczelni wyższych. W roku akademickim 2009/2010
 uczelnia prowadziła 24 studia podyplomowe, które ukończyło pra-
 wie 600 osób. W bieżącym roku akademickim planowane jest uru-
 chomienie 11 nowych edycji studiów, np.: biotechnologia stosowana,
 biotechnologia w ochronie środowiska, melioracje wodne, żywność
 ekologiczna pochodzenia roślinnego czy też recykling tworzyw po-
 limerowych oraz komputerowe projektowanie form wtryskowych
 i wyrobów. Wiedza uzyskana na uczelni techniczno-przyrodniczej
 szybko się starzeje. Kursy i studia podyplomowe umożliwiają jej
 aktualizację. Ostatnie dekady pokazały, że tak naprawdę uczymy
 się przez całe życie.

W Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym reali-
 zujemy obecnie 183 projekty badawcze, finansowane przez Minister-
 stwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego na łączną kwotę ponad 50 mln zł,
 z tego w bieżącym roku nakłady na badania wyniosą ponad 15 mln zł.
 To nieznacznym, ale jednak wzrost naszego zaangażowania w kon-
 kursowe pozyskiwanie środków w porównaniu z rokiem ubiegłym.

I to nas cieszy. Z wymienionej liczby 183 projektów w 2010 r. podjęto realizację 79 nowych, w tym: czterech rozwojowych, 45 własnych, czterech habilitacyjnych oraz 26 promotorskich. W 2010 r. w uczelni realizowanych jest sześć projektów w ramach Programów Ramowych Unii Europejskiej. Negocjowane są warunki realizacji dwóch nowych projektów w ramach 7. Programu Ramowego. Nasi uczeni współpracują z 67 uczelniami i instytutami badawczymi z 16 krajów Europy i świata. W przygotowaniu aplikacji i formalnym nadzorze nad realizacją prowadzonych projektów, pomocną, ale ważną rolę, spełnia Regionalne Centrum Innowacji i Transferu Technologii. Utworzenie uniwersytetu oraz związane z tym nowe możliwości kreowania interdyscyplinarnych zespołów badawczych stwarza warunki do śmielszego niż dotychczas ubiegania się o granty finansowane ze środków unijnych. Zaangażowanie uczelni w pozyskiwanie środków na badania oraz ich komercjalizacja wobec istniejącej sytuacji demograficznej stanowić będzie w najbliższym czasie o jej kondycji finansowej oraz możliwości utrzymania zespołów badawczych. Wynika to jasno z przyjętych dotychczas ustaw o finansowaniu nauki polskiej oraz projektu ustawy o zmianie Ustawy o Szkolnictwie Wyższym.

Efektom prowadzonych badań jest rozwój kadry naukowo-dydaktycznej. W 2010 r. trzem pracownikom uczelni prezydent RP nadał tytuł profesora, ośmiu osobom nadano stopień naukowy doktora habilitowanego, a dwudziestu czterem nadano w uczelni stopnie naukowe doktora.

Zachodniopomorskie Noble przypadły w tym roku: prof. Wiesławowi Skrzypczakowi z Wydziału Biotechnologii i Hodowli Zwierząt oraz dr. hab. Zbigniewowi Czechowi prof. nadzw. ZUT z Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej. Minister nauki i szkolnictwa wyższego corocznie przyznaje stypendia naukowe wybitnym młodym naukowcom. W bieżącym roku stypendium to otrzymała dr inż. Magdalena Janus z WTiCh. Stypendia Fundacji na rzecz Nauki Polskiej w 2010 r. otrzymali: dr inż. Krzysztof Kowalczyk oraz dr hab. Ewa Borowiak-Paleń – oboje z WTiCh. Wymienionym pracownikom uczelni, wyróżnionym nagrodami i stypendiami, składam serdeczne gratulacje.

Niestety, w minionym roku akademickim musieliśmy na zawsze pożegnać: prof. Danutę Rzepkę-Plevens, mgr. inż. Ryszarda Pundyka, panią Marię Baran.

Uczcijmy chwilą ciszy pamięć naszych zmarłych pracowników.

Utrzymanie atrakcyjności prowadzonych studiów, pobudzanie zainteresowania absolwentów studiowaniem na kierunkach techniczno-przyrodniczych wymaga dużych nakładów finansowych. W roku akademickim 2009/2010 działania te wspomagały środki dostępne w ramach funduszy strukturalnych. Byliśmy aktywni zabiegając o ich uzyskanie. Realizujemy obecnie 26 projektów pomocowych w ramach

funduszy strukturalnych. Są to projekty przyznane nam w ramach programów operacyjnych: Kapitał Ludzki, Innowacyjna Gospodarka oraz Infrastruktura i Środowisko. Łącznie, wliczając w to ubiegły rok akademicki, koszt realizowanych i zakończonych już trzech projektów przekracza kwotę 139 mln zł oraz 500 tys. euro. Warto podkreślić, że z tej kwoty ponad 100 mln zł skierowano na projekty „twarde”, wnoszące wkład w naszą infrastrukturę budowlaną i wyposażenie laboratoriów.

Do najważniejszych realizowanych projektów inwestycyjnych uczelni należą:

- budowa Centrum Dydaktyczno-Badawczego Nanotechnologii – POIiŚ,
- wyposażenie budynku dydaktycznego Wydziału Informatyki i Biblioteka Główna – POIiŚ
- budowa i wyposażenie Centrum Bioimmobilizacji i Innowacyjnych Materiałów Opakowaniowych – POIG.

Nie bez znaczenia dla rozwoju bazy dydaktycznej naszej uczelni jest postrzeganie jej potencjału przez duże przedsiębiorstwa o zasięgu międzynarodowym. W ostatnim czasie w naszej uczelni otwarto nowoczesne Centrum Edukacji i Badań Hewlett Packard, do którego będą mieli dostęp studenci wszystkich wydziałów uniwersytetu. To pierwsze takie Centrum w Polsce.

Liczymy na to, że wkrótce w ramach Regionalnego Planu Operacyjnego podpiszemy z marszałkiem naszego województwa umowy na dofinansowanie projektów, dotyczących dostosowania budynku Regionalnego Centrum Innowacji i Transferu Technologii do świadczenia nowych usług proinnowacyjnych oraz przystąpienia przez Akademickie Centrum Informatyki do budowy regionalnej szerokopasmowej sieci teleinformatycznej w naszym województwie.

Na bieżąco, ze środków własnych, realizujemy okresowe remonty obiektów dydaktycznych uczelni oraz obiektów Osiedla Akademickiego.

Drodzy Studenci Pierwszego Roku Studiów!

Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny jest uczelnią nowoczesną, inwestującą w swój rozwój – rozwój bazy dydaktycznej, laboratoryjnej i socjalnej bazy studenckiej. Czynimy to abyście czuli się u nas dobrze, ucząc się w coraz lepszych warunkach. Przed wami trzy lub pięć lat studiów. Z pewnością dla niektórych z was okres przedłuży się o czas studiów doktoranckich. To najciekawszy czas w życia młodego człowieka, w którym umysł jest najbardziej chłonny do gromadzenia i przetwarzania wiedzy, poszukiwań i stawiania pytań, w którym kształtować się będą wasze postawy życiowe, w którym zawierać będziecie nowe znajomości i przyjaźnie. Okres nauki i zabawy. Musicie jednak pamiętać, że pierwszy rok studiów jest zawsze rokiem trudnym. Inny tryb prowadzenia zajęć w porównaniu ze szkołą średnią, inny tryb sprawdzania uzyskanej wiedzy, nieraz odległość od domu rodzinnego i brak kontroli rodziców dają złudzenie „dorosłości” i swobody. Nie zmarnujcie danego wam czasu i szansy awansu społecznego, jaką da wam wykształcenie. Czerpcie wszelkie radości z życia, pozyskujcie wiedzę i zachowujcie się godnie, tak jak czyniło to wiele pokoleń naszych wychowanków.

Składam najlepsze podziękowania całej kadrze nauczającej, pracownikom technicznemu, administracyjnemu i obsługi za wkład w rozwój uczelni w minionym roku akademickim. Dziękuję samorządowi studenckiemu uczelni za dobrą współpracę i zrozumienie stojących przed nami wyzwań.

U progu nowego roku akademickiego całej społeczności akademickiej uczelni oraz środowisku akademickiemu naszego regionu składam życzenia wszelkiej satysfakcji z nauki, pracy na uczelniach oraz szczęścia osobistego. Kadrze naukowo-dydaktycznej życzę dobrych studentów, a studentom satysfakcji i spełnienia oczekiwań związanych z podjętymi studiami.

Rok akademicki 2010/2011 w Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym ogłaszam za otwarty.

Wykład inauguracyjny nt. „Współczesna biotechnologia – efekt integracji biologii molekularnej i techniki” wygłosił prof. dr hab. Wiesław Skrzypczak

Immatrykulacja

Wydział Biotechnologii i Hodowli Zwierząt

Patrycja Jarych – biologia
Kuba Borkowski – bioinformatyka
Joanna Kosecka – biotechnologia
Onome Abushe – zootechnika

Wydział Budownictwa i Architektury

Anna Kaczmarek – architektura i urbanistyka
Sławomir Nijko – budownictwo
Paweł Kośmicki – budownictwo – inżynier europejski
Natalia Krawiecka – inżynieria środowiska
Agnieszka Soseńska – wzornictwo

Wydział Ekonomiczny

Robert Grzybowski – ekonomia
Marlena Laszczyk – zarządzanie

Wydział Elektryczny

Wojciech Kwiatkowski – automatyka i robotyka
Tomasz Wachowicz – elektronika i telekomunikacja
Arkadiusz Wyglądacz – elektrotechnika

Wydział Informatyki

Krzysztof Juzala – informatyka
Paulina Witczak – zarządzanie i inżynieria produkcji

Wydział Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki

Maksymilian Kotlarz – energetyka
Justyna Słowik – inżynieria materiałowa
Sidney Długosz – mechanika i budowa maszyn
Karol Guzik – mechatronika
Sławomir Karpiak – transport
Alicja Jakubowska – zarządzanie i inżynieria produkcji

Wydział Kształtowania Środowiska i Rolnictwa

Lidia Szadkowska – architektura krajobrazu
Ewa Samulak – ochrona środowiska
Patrycja Woźnicka – ogrodnictwo
Paweł Kabała – technika rolnicza i leśna
Maciej Chabier – rolnictwo

Wydział Nauk o Żywności i Rybactwa

Damian Krause – technologia żywności i żywienie człowieka
Łukasz Bonkowski – towaroznawstwo

Wydział Techniki Morskiej

Michał Wilkowski – transport
Marta Tworek – inżynieria bezpieczeństwa

Wydział Technologii i Inżynierii Chemicznej

Arkadiusz Pabian – inżynieria chemiczna i procesowa
Tadeusz Danilewicz – nanotechnologia
Przemysław Sebastianowicz – ochrona środowiska
Tomasz Idzik – technologia chemiczna

Odznaczeni

Medal Komisji Edukacji Narodowej

mgr inż. Włodzimierz Chocianowicz
dr hab. inż. Katarzyna Kavetska prof. nadzw. ZUT
mgr Grażyna Marchlewska
dr hab. inż. Danuta Szczercińska prof. nadzw. ZUT
dr Bożena Śmiałkowska
prof. dr hab. inż. Valery Rogoza

Złoty Krzyż Zasługi

dr inż. Krzysztof Bogusławski
dr inż. Bogusław Zarzycki
prof. dr hab. Jerzy Wójcik

Srebrny Krzyż Zasługi

dr inż. arch. Elżbieta Czekiel-Świtalska
dr inż. Andrzej Banaszek

Brązowy Krzyż Zasługi

dr inż. Witold Mickiewicz

Złoty Medal za Długoletnią Służbę

mgr Danuta Bień
dr hab. inż. arch. Marek Czyński
dr Zbigniew Jankowski
Danuta Kamińska
dr hab. inż. Roman Lubowicki prof. nadzw. ZUT
mgr Wiesława Łapuć
lic. Małgorzata Łodyga
mgr Andrzej Maciejewski
Mariusz Makowski
dr hab. Antoni Murkowski prof. nadzw. ZUT
Urszula Obszańska
Anna Plis-Gibowska
Wiesława Rafalska
mgr inż. Krystyna Romaniszyn
dr Izabella Rychłowska-Himmel
Grażyna Stakun
mgr Tadeusz Staśkiewicz
dr hab. inż. Maria Swarczewicz prof. nadzw. ZUT
mgr inż. Ryszard Szablewski
Ewa Tańska
mgr Bogdan Turczak
mgr inż. Anna Nowakowska

Srebrny Medal za Długoletnią Służbę

dr inż. Ewa Figiel
dr hab. inż. Andrzej Jarczoch
dr inż. Daniel Jastrzębski
dr inż. Zbigniew Sekulski
mgr Krystyna Wołoszyn
Maria Zając

Brązowy Medal za Długoletnią Służbę

dr inż. Monika Bosacka
dr inż. Paweł Forczmański
dr inż. Przemysław Mazurek
dr inż. Krzysztof Okarma
dr inż. Piotr Pawlukowicz
dr inż. Anna Szymczyk

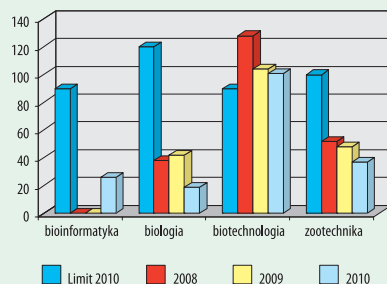
Rekrutacja 2010/2011

Podczas wrześniowego posiedzenia senatu prorektor ds. studenckich Jacek Wróbel przedstawił informację dotyczącą przebiegu rekrutacji na I rok studiów w Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technicznym w Szczecinie w roku akademickim 2010/2011.

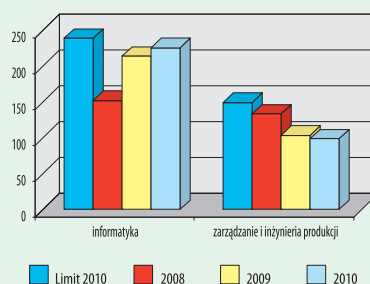

Zachodniopomorski
Uniwersytet
Techniczny
w Szczecinie

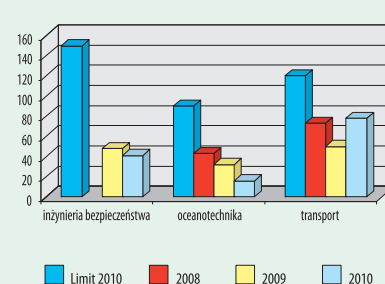
Wydział Biotechnologii i Hodowli Zwierząt

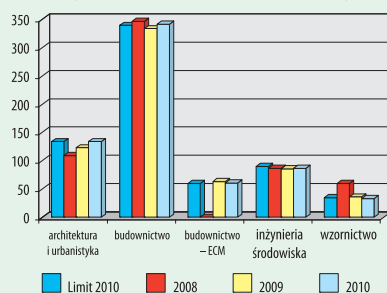
Wydział Informatyki

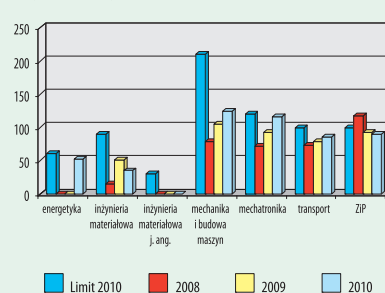
Wydział Techniki Morskiej

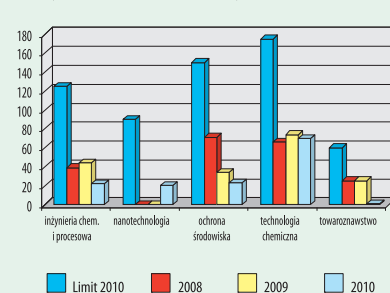
Wydział Budownictwa i Architektury

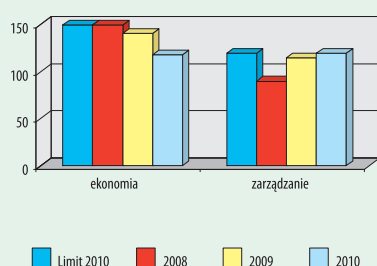
Wydział Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki

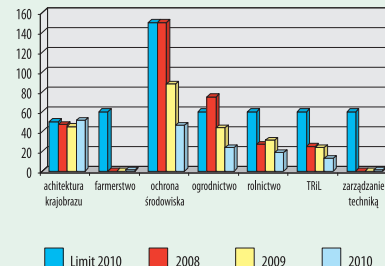
Wydział Technologii i Inżynierii Chemicznej

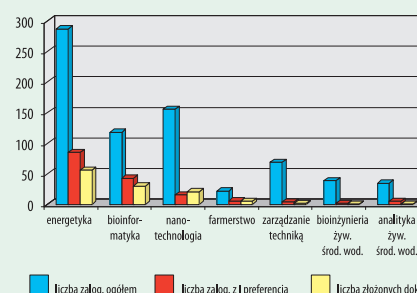
Wydział Ekonomiczny

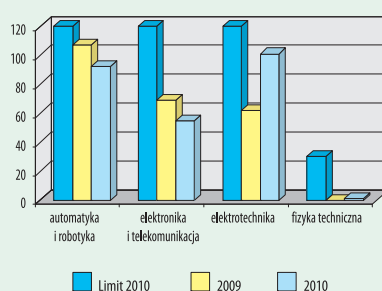
Wydział Kształtowania Środowiska i Rolnictwa

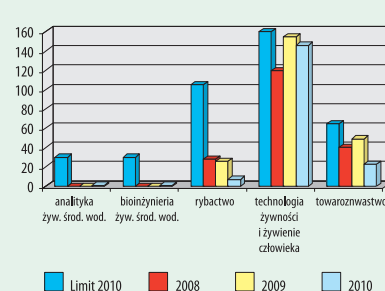
Nowe kierunki

Wydział Elektryczny

Wydział Nauk o Żywności i Rybactwa

Rozmiary rekrutacji na Uczelni w latach 2008–2010

Rodzaj i forma studiów	2008/2009	2009/2010	2010/2011
Studia stacjonarne I stopnia	2752	2844	2839
Studia stacjonarne II stopnia	278	295	487
Studia niestacjonarne I stopnia	829	716	579
Studia niestacjonarne II stopnia	639	495	509
Razem	4498	4350	4414

Senat we wrześniu...

Pierwszemu posiedzeniu senatu w kadencji 2010–2012, które odbyło się 27 września 2010 roku przewodniczył rektor Włodzimierz Kiernożycki.

Rektor wręczył nominacje na stanowisko profesora nadzwyczajnego:

dr hab. inż. Halinie Kwiecień z Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej,
dr hab. inż. Jackowi Przepiórskiemu (WTiCh),
dr hab. inż. Beacie Trybie (WTiCh),
dr hab. inż. Agnieszce Wróblewskiej (WTiCh),
dr hab. Helenie Zakrzewskiej z Wydziału Kształtowania Środowiska i Rolnictwa.

Nominację na stanowisko profesora zwyczajnego dla nieobecnego prof. dr hab. inż. Romualda Orłowicza z Wydziału Budownictwa i Architektury przekazano dziekanowi do wręczenia na wydziale.

Na kadencję 2010–2012 senat powołał:

- Senacką komisję ds. budżetu,
- Senacką komisję ds. dydaktyki,
- Senacką komisję ds. nauki,
- Komisję do oceny nauczycieli akademickich zatrudnionych w jednostkach pozawydziałowych,
- Komisję do rozpatrywania odwołań pracowników od oceny komisji pierwszej instancji,
- Komisję dyscyplinarną ds. doktorantów,
- Odwoławczą komisję dyscyplinarną ds. doktorantów.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek senatu Politechniki Rzeszowskiej o nadanie prof. dr. hab. inż. Zbigniewowi Florjańczykowi tytułu i godności doktora honoris causa tej uczelni oraz przyjął opinię o dorobku naukowym i osiągnięciach Kandydata, opracowaną przez prof. dr. hab. inż. Tadeusza Spychaję z Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej.

Senat przyjął do akceptującej wiadomości informację kanclerza Jarosława Potaczka o przygotowaniu bazy dydaktycznej oraz socjalnej studentów przed rokiem akademickim 2010/2011; zatwierdził ramowy harmonogram tematycznych posiedzeń Senatu ZUT w roku akademickim 2010/2011 i wyraził zgodę na likwidację Centrum Energii Odnawialnych ZUT.

Senat podjął:

- uchwałę w sprawie zatwierdzenia uchwał rad wydziałów ustalających wartości S_n i P_n dla studiów prowadzonych w systemie punktowym oraz wartości BS_n i BP_n dla studiów prowadzonych w systemie niepunktowym (tradycyjnym) w roku akademickim 2010/2011 oraz o uchyleniu niektórych postanowień uchwał rad wydziałów,
- uchwałę w sprawie „Regulaminu przyznawania nauczycielom akademickim nagród rektora za osiągnięcia naukowe, dydaktyczne lub organizacyjne albo za całokształt dorobku”,

- uchwałę w sprawie wyrażenia intencji realizacji projektu pn. „Dostosowanie budynku Regionalnego Centrum Innowacji i Transferu Technologii do świadczenia nowych usług proinnowacyjnych”,
- uchwałę w sprawie wyrażenia intencji współfinansowania i przeznaczenia środków na cele realizacji projektu pn. „2011 Info WZP – Budowa infrastruktury teleinformatycznej dla kluczowych interesariuszy w województwie zachodniopomorskim”,
- uchwałę w sprawie wyrażenia intencji współfinansowania i przeznaczenia środków na cele realizacji projektu pn. „Telemedycyna – element – e-zdrowia WZP”,
- uchwałę w sprawie wyrażenia intencji współfinansowania i przeznaczenia środków na cele realizacji projektu UE zgłaszanego przez Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie w ramach działań ujętych w programie Europejska Współpraca Terytorialna–Współpraca Transgraniczna Meklemburgia-Pomorze Przednie/Brandenburgia i Rzeczpospolita Polska (województwo zachodniopomorskie) 2007–2013 (INTERREG IV A),
- uchwałę w sprawie przeznaczenia środków uzyskanych ze sprzedaży nieruchomości gruntowych niezabudowanych, położonych w obrębie Przylep gm. Kołbaskowo,
- uchwałę w sprawie wyrażenia zgody na wydzierżawienie gruntu,
- uchwałę w sprawie wyrażenia zgody na dzierżawę części niezabudowanej nieruchomości gruntowej położonej w Szczecinie przy ulicy Chopina 14.

... w październiku

Kolejne posiedzenie Senatu Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie odbyło się 25 października 2010 r.

Rektor, składając gratulacje, wręczył Alexandrowi Balitskiemu z Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki nominację na stanowisko profesora nadzwyczajnego.

Na kadencję 2011–2014 senat powołał:

- Komisję dyscyplinarną ds. studentów,
 - Odwoławczą komisję dyscyplinarną ds. studentów,
 - Komisję dyscyplinarną ds. nauczycieli akademickich.
- Prorektor ds. studenckich Jacek Wróbel przedstawił informację o międzynarodowej wymianie studentów w roku akademickim 2009/2010. Senat przyjął informację prorektora do akceptującej wiadomości.

Senat ZUT podjął:

- uchwałę w sprawie wyrażenia intencji prefinansowania projektu UE zgłaszanego przez Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie w ramach działań ujętych w programie Europejska Współpraca Terytorialna–Współpraca Transgraniczna Meklemburgia-Pomorze Przednie/Brandenburgia i Rzeczpospolita Polska (województwo zachodniopomorskie) 2007–2013 (INTERREG IVA),
- uchwałę w sprawie zmiany uchwały nr 65 Senatu ZUT z 27 września 2010 r. w sprawie powołania Komisji dyscyplinarnej ds. doktorantów i uchwały nr 66 Senatu ZUT z 27 września 2010 r. w sprawie powołania Odwoławczej komisji dyscyplinarnej ds. doktorantów,
- uchwałę w sprawie zgłoszenia kandydatury na członka rady nadzorczej spółki Polskie Radio Regionalna Rozgłośnia w Szczecinie „PR Szczecin” SA,
- uchwałę w sprawie wyrażenia intencji współfinansowania i przeznaczenia środków na cele realizacji projektu pn. „Telemedycyna – element e-zdrowia WZP”.

Senat wyraził zgodę na rozwiązywanie stosunku pracy ze starszymi wykładowcami ze Studium Wychowania Fizycznego i Sportu i Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych, a także wybrał jednostkę do przeprowadzenia badania sprawozdania finansowego uczelni za 2010 r.

Zdjęcie Jacek A. Soroka

Komisje senackie na kadencję 2010–2012

Senacka komisja ds. budżetu

przewodnicząca – prof. dr hab. Irena Kruk, WiMiM
 dr hab. Arkadiusz Pietruszka, WBiHZ
 dr hab. inż. Władysław Szaflik prof. ZUT, WBiA
 dr Robert Rusielik, WEK
 dr inż. Jerzy Gajda, WE
 dr inż. Włodzimierz Ruciński, WI
 prof. dr hab. Elżbieta Skórska, WKŚiR
 dr hab. inż. Jacek Sadowski prof. ZUT, WNoŻiR
 prof. dr hab. inż. Zdzisław Jaworski, WTiCh
 dr hab. inż. Ryszard Getka prof. ZUT, WTM
 Paweł Wiek – student, przewodniczący PSS ZUT
 mgr Edward Zawadzki, kwestor

Senacka komisja ds. dydaktyki

przewodniczący – prof. dr hab. Jerzy Wójcik, WBiHZ
 dr hab. inż. Barbara Sołowczuk, WBiA
 dr Beata Szczecińska, WEK
 prof. dr hab. inż. Andrzej Brykański, WE
 dr hab. nt. Bożena Śmiałkowska, WI
 dr inż. Marcin Królikowski, WiMiM
 prof. dr hab. Bożena Michalska, WKŚiR
 dr hab. inż. Agnieszka Tórz, WNoŻiR
 dr inż. Wiesław Parus, WTiCh
 dr inż. Arkadiusz Złuda, WTM
 Zbigniew Cygan – student, wiceprzewodniczący PSS ZUT
 mgr inż. Andrzej Mrozik, doktorant

Senacka komisja ds. nauki

przewodniczący – prof. dr hab. inż. Mikołaj Protasowicki, WNoŻiR
 prof. dr hab. Wiesław Skrzypczak, WBiHZ
 dr hab. inż. arch. Zbigniew Paszkowski prof. ZUT, WBiA

dr Bożena Nadolna, WEK
 dr hab. inż. Stanisław Gratkowski prof. ZUT, WE
 prof. dr hab. inż. Włodzimierz Kielecki, WI
 prof. dr hab. inż. Jerzy Nowacki, WiMiM
 prof. dr hab. Piotr Masojć, WKŚiR
 prof. dr hab. inż. Antoni W. Morawski, WTiCh
 prof. dr hab. inż. Tadeusz Szelangiewicz, WTM
 mgr inż. Wojciech Tucholski, doktorant

Komisja do oceny nauczycieli akademickich zatrudnionych w jednostkach pozawydziałowych

przewodniczący – prof. dr hab. inż. Ryszard Kaleńczuk, prorektor ds. nauki
 dr Stanisław Ewert-Krzemieniewski, SM
 mgr Marek Stelmaszczyk, SPNJO
 dr Iwona Charkiewicz, SK
 dr Dariusz Zienkiewicz, SNHiP

Komisja do rozpatrywania odwołań od oceny komisji pierwszej instancji

przewodniczący – dr hab. Czesław Wołoszyk prof. ZUT, WKŚiR
 prof. dr hab. Ryszard Pikula, WBiHZ
 prof. dr hab. inż. arch. Waldemar Marzęcki, WBiA
 prof. dr hab. Leonid Worobjow, WEK
 prof. dr hab. inż. Marek K. Gawrylczyk, WE
 dr inż. Dariusz Frejlichowski, WI
 dr hab. inż. Paweł Gutowski prof. ZUT, WiMiM
 prof. dr hab. inż. Kazimierz Lachowicz, WNoŻiR
 dr hab. inż. Bogdan Ambrozek, WTiCh
 dr hab. inż. Włodzimierz Rosochacki prof. ZUT, WTM

Komisja dyscyplinarna ds. doktorantów

przewodniczący – prof. dr hab. inż. Krzysztof Formicki, WNoŻiR

zastępca przewodniczącego mgr inż. Agnieszka Helminiak, doktorantka, WTiCh
 dr hab. Angelika Cieśla, WBiHZ
 dr inż. Tomasz Barciński, WE
 dr hab. inż. Andrzej Banachowicz prof. ZUT, WI
 dr inż. Konrad Konowalski, WiMiM
 dr hab. inż. Teodor Kitczak, WKŚiR
 prof. dr hab. inż. Barbara Grzmil, WTiCh
 doktoranci:
 mgr inż. Małgorzata Dziadosz, WBiHZ
 mgr inż. Andrzej Mrozik, WE
 mgr inż. Łukasz Mazurowski, WI
 mgr inż. Krzysztof Wankiewicz, WiMiM
 mgr inż. Marta Waszak, WKŚiR
 mgr inż. Kamila Mocek, WNoŻiR

Odwoławcza komisja dyscyplinarna ds. doktorantów

przewodnicząca – dr hab. inż. Elżbieta Filipek prof. ZUT, WTiCh
 zastępca przewodniczącej – mgr inż. Irena Długosz, doktorantka, WKŚiR
 dr Lidia Felska-Błaszczak, WBiHZ
 dr inż. Bogusław Węgrzyn, WE
 prof. dr hab. Antoni Nowakowski, WI
 dr inż. Krzysztof Chmielewski, WiMiM
 dr hab. Anna Iżewska, WKŚiR
 dr hab. inż. Elżbieta Daczowska-Kozon prof. ZUT, WNoŻiR
 doktoranci:
 mgr inż. Diana Hendzel, WBiHZ
 mgr inż. Rafał Piółuch, WE
 mgr inż. Tomasz Wiśniewski, WI
 mgr inż. Jędrzej Jaskowski, WiMiM
 mgr inż. Mirosław Półgęsek, WNoŻiR
 mgr inż. Łukasz Struk, WTiCh

Komisje senackie na kadencję 2011–2014

Odwoławcza komisja dyscyplinarna ds. studentów

przewodnicząca – dr hab. inż. Maria Swarczewicz prof. ZUT, WTiCh
 zastępca przewodniczącej – dr Jerzy Bielec, WEK
 dr Małgorzata Szewczuk, WBiHZ
 dr inż. arch. Maciej Płotkowiak, WBiA
 dr inż. Marek Jaskuła, WE
 dr inż. Tomasz Mąka, WI
 dr inż. Sławomir Jaszczak, WI
 dr inż. Aleksandra Borsukiewicz-Gozdur, WiMiM
 dr hab. Ewa Rekowska prof. ZUT, WKŚiR
 dr hab. inż. Marek Wianeci, WNoŻiR
 dr inż. Agata Krystosik-Gromadzińska, WTM
 studenci:
 Paweł Pawlisiak, WBiHZ
 Patryk Wawrzyniec, WBiA
 Katarzyna Mazur, WEK
 Katarzyna Bonisławska, WE
 Adriana Skawińska, WI
 Zbigniew Cygan, WiMiM
 Maciej Chruściel, WKŚiR
 Ewelina Giedziun, WNoŻiR

Szymon Kugler, WTiCh
 Małgorzata Leśniewska, WTM

Komisja dyscyplinarna ds. studentów

przewodniczący – dr hab. inż. Jacek Kubiak prof. ZUT, WNoŻiR
 zastępca przewodniczącego – dr inż. Dorota Libront, WBiA
 dr Katarzyna Michałek, WBiHZ
 dr inż. Teresa Rucińska, WBiA
 dr Agnieszka Brelik, WEK
 dr inż. Eugeniusz Kornatowski, WE
 dr inż. Małgorzata Machowska-Szewczyk, WI
 dr inż. Małgorzata Mrozik, WiMiM
 dr hab. Wanda Bacieczko prof. ZUT, WKŚiR
 dr inż. Grzegorz Lewandowski, WTiCh
 mgr inż. Roma Strulak-Wójcikiewicz, WTM
 studenci:
 Łukasz Sromala, WBiHZ
 Agata Pąsik, WBiA
 Paweł Wiek, WEK
 Konrad Sikora, WE

Anton Smoliński, WI
 Karolina Aleksandrowicz, WiMiM
 Maciej Płatkowski, WKŚiR
 Ewa Frydrych, WNoŻiR
 Magdalena Tygielska, WTiCh
 Jan Diepenbroek, WTM

Komisja dyscyplinarna ds. nauczycieli akademickich

przewodniczący – dr hab. inż. Bogdan Piekarski prof. ZUT, WiMiM,
 prof. dr hab. Jerzy Wójcik, WBiHZ
 prof. dr hab. inż. arch. Waldemar Marzęcki, WBiA
 dr Bartosz Mickiewicz, WEK
 prof. dr hab. inż. Jan Purczyński, WE
 dr inż. Jarosław Wątróbski, WI
 prof. dr hab. Stefan Friedrich, WKŚiR
 prof. dr hab. inż. Wojciech Piasecki, WNoŻiR
 prof. dr hab. inż. Tadeusz Jagodziński, WTiCh
 dr hab. inż. Tadeusz Graczyk, WTM
 Ewa Frydrych, studentka
 Konrad Sikora, student
 mgr inż. Wojciech Tuchowski, doktorant

Kolejni naukowcy otrzymali nominacje profesorskie. Do grona profesorów Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie dołączyły trzy osoby:

prof. dr hab. Tomasz Konstanty Dobek z Katedry Budowy i Użytkowania Urządzeń Technicznych, **prof. dr hab. Cezary Stanisław Podsiadło** z Katedry Produkcji Roślinnej i Nawadniania i **prof. dr hab. Siergiy Filin** z Katedry Klimatyzacji i Transportu Chłodniczego.

1 października 2010 roku rektor Włodzimierz Kiernożycki złożył nominowanym gratulacje. Sylwetkę profesora Filina, który nie mógł uczestniczyć w spotkaniu z rektorem przedstawimy w następnym numerze pisma.

Nominacja profesorska

Tomasz Konstanty Dobek

Tomasz Konstanty Dobek urodził się w Gdańsku. Ukończył III Liceum Ogólnokształcące w Gdańsku i w 1971 r. rozpoczął studia na Wydziale Budowy Maszyn i Okrętów Politechniki Szczecińskiej. Po uzyskaniu stopnia magistra inżyniera w zakresie mechaniki podjął pracę na stanowisku asystenta w Zakładzie Eksploatacji Sprzętu Rolniczego i Agrolotnictwa na Wydziale Rolniczym Akademii Rolniczej w Szczecinie. W latach 1985–1989 na Wydziale Mechanizacji Rolnictwa Wyższej Szkoły Rolniczej w Pradze (Czechosłowacja) odbył studia doktoranckie w dyscyplinie technika i mechanizacja produkcji rolniczej i leśnej. Rozprawę doktorską, napisaną pod kierunkiem prof. Ladislava Ondřeja, nt. „Projekt wyposażenia i wykorzystania techniki Zakładów Chemicznych w warunkach Polski” (Navrh vybavení, a využití techniky ACHP pro podmínky PRL) obronił w 1989 r. Po powrocie do kraju, w tym samym roku został zatrudniony na stanowisku adiunkta na Wydziale Rolniczym AR. W latach 1997–1998 ukończył studia podyplomowe „Wycena nieruchomości i przedsiębiorstw” oraz „Pośrednictwo i zarządzanie nieruchomościami” prowadzone na Wydziale Nauk Ekonomicznych i Zarządzania Uniwersytetu Szczecińskiego. Stopień doktora habilitowanego nadała mu Rada Instytutu Budownictwa Mechanizacji i Elektryfikacji Rolnictwa w Warszawie 4 listopada 2003 r. na podstawie kolokwium i rozprawy habilitacyjnej pt. „Energetyczna i ekonomiczna ocena technologii produkcji rzepaku ozimego”. W 2006 r. zatrudniono go na stanowisku profesora nadzwyczajnego, a 30 grudnia 2009 r. Prezydent RP nadał mu tytuł profesora nauk rolniczych.

Zainteresowania naukowe Tomasza Dobka koncentrowały się na wykorzystaniu samolotów i śmigłowców w rolnictwie, a badania dotyczyły wykorzystania statków powietrznych w rolnictwie, jego zaplecza, konstrukcji i urządzeń służących do załadunku rolniczych statków powietrznych oraz analizy wykorzystania sprzętu latającego z punktu widzenia udźwigu i terminów. Praktycznym efektem tych prac było opracowanie założeń do projektowania oraz wykonanie, na zlecenie WSK Świdnik, projektu technicznego śmigłowcowej bazy agrolotniczej. Badania prowadzone w latach 1978–1983 umożliwiły opracowanie technologii załadunku, cyklu operacyjnego oraz organizacji zaplecza dla samolotu i śmigłowca. Ich rezultatem było wykonanie projektów oraz innych opracowań dla Zjednoczenia i Zrzeszenia Państwowych Przedsiębiorstw Gospodarki Rolnej, Stowarzyszenia Inżynierów Techników Rolnictwa, Stowarzyszenia

Inżynierów Mechaników Polskich. Zajmując się zagadnieniami związanymi z eksploatacją sprzętu rolniczego, w latach 1981–1989 Tomasz Dobek prowadził badania dotyczące technologii nawożenia i ochrony roślin. Współpraca z doc. Ondřejem Šařecem z Katedry Użytkowania Maszyn Wyższej Szkoły Rolniczej w Pradze umożliwiła mu w 1980 r. podjęcie studiów doktoranckich. Wspólne badania obejmowały organizację zakładów zajmujących się nawożeniem i chemiczną ochroną plantacji oraz możliwościami wykorzystania tych doświadczeń w warunkach polskich.

Od uzyskania stopnia doktora prowadził badania eksploatacyjne wskaźników i współczynników eksploatacyjnych maszyn i narzędzi stosowanych w produkcji roślinnej. Celem badań było obliczenie wskaźników

i współczynników maszyn i narzędzi stosowanych w uprawie roli, nawożeniu, siewie, ochronie roślin oraz przy zbiorze, wykorzystywanych do oceny efektywności ekonomicznej i energetycznej stosowanych technologii, co umożliwiło wprowadzanie nowych technologii w produkcji roślinnej. Wśród zagadnień, którymi zajmował się prof. Dobek w ciągu ostatnich lat, są przeprowadzone w Polsce i Czeskiej Republice z prof. Ondřejem Šařecem badania oceny wykorzystania maszyn i urządzeń w lasach, odnawialnych źródeł energii oraz rolnictwa precyzyjnego. Celem badań prowadzonych w Czechach było określenie związku między elektryczną przewodnością gleby i jej fizycznymi właściwościami a zawartością składników pokarmowych w glebie, możliwości praktycznego wykorzystania systemu lokalizacji GPS w rolnictwie, a także ocena eksploatacyjna nowych konstrukcji maszyn i narzędzi rolniczych.

Rozpoczęte po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego badania związane z energią odnawialną obejmowały, m.in. możliwości wykorzystania liści zbieranych na terenach miejskich, jako alternatywnego źródła energii oraz ocenę efektywności ekonomicznej i energetycznej biopaliw. Podjął badania mające na celu określenie właściwości smarnych wybranych paliw pochodzenia roślinnego i naftowego, ocenę przydatności wybranych paliw pochodzenia roślinnego i naftowego do zasilania silników wysokoprężnych oraz wpływu depresatora na mętnienie mieszaniny estrów metylowych olejów roślinnych i oleju napędowego w warunkach gospodarstwa rolnego. Kolejne badania dotyczące biopaliw określały koszty przetworzenia rzepaku ozimego na biopaliwo czy zbóż i okopowych na bioetanol wraz z oceną efektywności ekonomicznej i energetycznej.

Jako autor i współautor prof. Tomasza Dobek opublikował 189 prac, w tym 91 oryginalnych pozycji w czasopismach krajowych i zagranicznych. Uczestniczył w 92 krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowych, wygłaszając referaty.

Działalność dydaktyczna prof. Tomasza Dobka obejmuje kształcenie studentów na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych na kierunkach ochrona środowiska, ogrodnictwo, rolnictwo i technika rolnicza i leśna. Prowadzi zajęcia na studiach stacjonarno-przemysłowych oraz kursach organizowanych przez różne instytucje terenowe, w tym ośrodki doradztwa rolniczego. W 1999 r. zorganizował studenckie Koło Naukowe Informatyków. Pod jego kierunkiem wykonano 82 prace dyplomowe na stopień magistra i 65 prac inżynierskich, cztery osoby uzyskały tytuł doktora, a trzy doktora habilitowanego. Pełniąc przez dwie kadencje funkcję prodziekana Wydziału Rolniczego, zorganizował zamiejscowe punkty wykładowe dla studentów studiów niestacjonarnych – kierunek technika rolnicza i leśna w Strzelcach Krajeńskich (woj. lubuskie, 1996) i w Skórczu (woj. pomorskie, 1998). W ramach współpracy z uczelniami rolniczymi (Erasmus) w Czechach prowadzi wykłady w Pradze i Brnie.

Prof. Tomasz Dobek był członkiem Komitetu Techniki Rolniczej PAN (1999–2002), członkiem Sekcji Mechanizacji Rolnictwa przy Komitecie Techniki Rolniczej PAN, Sekcji Eksploatacji Komitetu Budowy Maszyn PAN, Szczecińskiego Towarzystwa Naukowego, Polskiego Towarzystwa Inżynierii Rolniczej, członek SIMP (1973–1996),

SITR (1978–1993). Uczestniczył w organizowaniu sympozjów i konferencji naukowych krajowych i międzynarodowych w Instytucie Techniki Rolniczej. Rozwija współpracę naukową z zagranicą, m.in.: z Katedrą Użytkowania Maszyn i Katedrą Maszyn Rolniczych Czechskiego Uniwersytetu Rolniczego w Pradze – prof. Ondřejem Šařec, prof. Miroslavem Kavka, doc. Petrem Šařec, dr Josefem Krupička, z Instytutem Przetwórstwa Spożywczego Uniwersytetu Rolniczego w Brnie – prof. Janem Mareček, doc. Janem Červinka, doc. Jřím Frič oraz Instytutem Techniki Rolniczej – doc. Miroslavem Havlíčkem.

Prof. Tomasz Dobek pełnił funkcje: senatora AR, senatora ZUT, prodziekana Wydziału Rolniczego, członka Rady Wydziału Rolniczego, a później Kształtowania Środowiska i Rolnictwa, przewodniczącego Senackiej Komisji Ekonomicznej AR, wiceprzewodniczącego Senackiej Komisji Budżetowej ZUT, prezesa fundacji Akademii Rolnicza w Szczecinie 2010. Na Wydziale Kształtowania Środowiska i Rolnictwa pełni funkcję kierownika Katedry Budowy i Użytkowania Urządzeń Technicznych, członka Wydziałowej Komisji Ekonomicznej, członka Rady Programowej Wydziałowych Studiów Doktoranckich. Za swoją działalność naukową, dydaktyczną i organizacyjną prof. Tomasz Dobek uzyskał: nagrodę rektora AR oraz rektora ZUT, odznaczenia: m.in. Srebrny Krzyż Zasługi w 1997 r. i Medal Komisji Edukacji Narodowej w 1998 r. oraz medal 100-lecia nauk rolniczych w Pradze.

Tomasz Dobek pasjonuje się turystyką oraz majsterkowaniem. Ma żonę Marię i córkę Justynę.

Nominacja profesorska

Cezary Stanisław Podsiadło

Cezary Stanisław Podsiadło urodził się w 1963 roku w Szczecinku, jest absolwentem Wydziału Rolniczego Akademii Rolniczej w Szczecinie z 1988 r. Bezpośrednio po studiach podjął pracę w Zakładzie Podstaw Produkcji Roślinnej i Nawadniania Roślin na Wydziale Rolniczym w Szczecinie na etacie asystenta stażysty, pod kierunkiem prof. dr. hab. Stanisława Karczmarczyka. W 1994 r. uzyskał stopień doktora, (promotor prof. dr hab. Zdzisław Koszański) a w 2001 r. stopień doktora habilitowanego nauk rolniczych w zakresie agronomii. Rozprawę habilitacyjną wyróżniła Rada Wydziału. W 2003 r. mianowany na stanowisko profesora nadzwyczajnego. W Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym pełni funkcję kierownika Katedry Gospodarki Wodnej na Wydziale Kształtowania Środowiska i Rolnictwa.

Prof. dr hab. Cezary Podsiadło specjalizuje się w nawadnianiu roślin rolniczych, ogrodniczych i zielarskich. Podniósł swoje kwalifikacje zawodowe z zakresu:

- gospodarki wodnej roślin i nawodnień rolniczych w Katedrze Rolniczych Podstaw Melioracji Akademii Rolniczej we Wrocławiu (1990 r.),
- zastosowań mikrokomputerów w Studium Podyplomowym Instytutu Cybernetyki Ekonomicznej i Informatyki Uniwersytetu Szczecińskiego (1992 r.),
- technik nawadniania CINADCO w Izraelu (1997 r.),
- gospodarki wodnej roślin FESPP w Bułgarii (1998 r.) i na Węgrzech (2000 r.),
- aparatury do oznaczania fizycznych właściwości gleby w Instytucie Agrofizyki PAN (1996 r.),
- fizjologii roślin w SGGW w Warszawie (2001 r.).

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi powołał go do Rady Naukowej Instytutu Sadownictwa i Kwiaciarstwa w Skierniewicach na kadencję 2008–2012.

Ponadto uczestniczył w seminariach: Kierunki i Specjalności w Szkołach Wyższych, Zasady Tworzenia i Funkcjonowania Jednostek Zamiejscowych oraz w szkoleniu w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego. Swoje umiejętności pedagogiczne zgłębiał w Studium Doskonalenia Pedagogicznego.

Dorobek naukowy i wdrożeniowy prof. Cezarego Podsiadły składa się z 210 pozycji, z których 57 to prace autorskie, a 90 to prace wykonane po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego. Oryginalne prace naukowe obejmują łącznie 118 pozycji (40 autorskich i 78 współautorskich), w tym 50 po habilitacji (20 autorskich i 30 współautorskich). Ponadto do dorobku należy zaliczyć 4 publikacje dydaktyczne (z tego 3 po habilitacji), 55 prac opublikowanych w materiałach z konferencji krajowych i zagranicznych, (w tym 35 po habilitacji) oraz 26 niepublikowanych opracowań projektów i recenzji. 60 prac opublikowano w języku angielskim. Oryginalne prace naukowe ukazały się w wydawnictwach o zasięgu regionalnym, międzynarodowym oraz materiałach konferencyjnych w Bułgarii, Francji, Izraelu, Rumunii, Turcji, oraz na Węgrzech.

Zainteresowania naukowe prof. dr hab. Cezarego Podsiadły dotyczą:

1. Nawadniania i nawożenia mineralnego roślin uprawy polowej oraz uprawy ogrodniczej i zielarskiej (ze szczególnym uwzględnieniem tych zabiegów na):

- ilość i jakość plonów,
- procesy fizjologiczne i biochemiczne zachodzące w roślinach w czasie wegetacji,

- zdrowotność,
- zachwaszczenia upraw,
- opłacalności i efektywność nawadniania

2. Systemów nawadniania:

- porównanie nawadniania deszczownianego, kropłowego i minizraszania,
- nawadniania wodą czystą, morską (zasoloną) i magnetyzowaną.

3. Zalesiania gruntów porolnych z uwzględnieniem mikronawodnień, nawozów organicznych i zoomielioracji.

Do znaczących osiągnięć prof. dr. hab. Cezarego Podsiadły należy zaliczyć:

- Zbadanie niektórych procesów fizjologicznych i biochemicznych zachodzących w roślinach nawadnianych i nawożonych nawozami mineralnymi.
- Stwierdzenie wpływu tych zabiegów na plonowanie i jakość plonów niektórych roślin uprawy polowej i ogrodniczej.
- Określenie wpływu różnych sposobów nawadniania wodą czystą, zasoloną i magnetyzowaną na glebę i niektóre rośliny.
- Wykazanie, iż zabiegi nawadniania roślin strączkowych są wysoce opłacalne w przypadku uprawy bobiku i grochu siewnego, a mniej w uprawie łubinu białego.

Prof. dr hab. Cezary Podsiadły w latach 1992–1994 brał udział w realizacji projektu badawczego KBN nr 50683, w 1995 r. otrzymał grant habilitacyjny, a od 2008 r. uczestniczy w badaniach megaprojektu nt. „Wykorzystanie nawozów azotowych na doświadczalnych obszarach Polski, Niemiec i Czech” zleconych przez Zakłady Azotowe w Puławach. Po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego był kierownikiem dziewięciu grantów wewnątrzuczelnianych. Wyniki badań prezentował w formie referatów lub posterów na 50 konferencjach, sympozjach i zjazdach naukowych, w tym 24 po habilitacji. Będąc samodzielnym pracownikiem wykonał 24 recenzje prac naukowych dla różnych czasopism o zasięgu lokalnym, krajowym oraz projektów KBN. Był również współautorem dwóch raportów samooceny kierunków kształcenia – technika rolnicza i leśna oraz architektura krajobrazu, z których oba dostały pozytywną ocenę Państwowej Komisji Akredytacyjnej na kolejne 5 lat kształcenia.

Wypromował 10 prac inżynierskich, 90 prac magisterskich, w tym 7 wyróżnionych. Był promotorem dwóch przewodów doktorskich. Obecnie jest promotorem kolejnych trzech prac doktorskich.

Aktywnie uczestniczy w stowarzyszeniach naukowych: Szczecińskie Towarzystwo Naukowe, Polskie Towarzystwo Gleboznawcze, Polskie Towarzystwo Nauk Agrotechnicznych, Polskie Towarzystwo Łubinowe, Europejska Federacja Fizjologów Roślin, Polskie Towarzystwo Nauk Agrofizycznych, Międzynarodowe Towarzystwo Nauk Ogrodniczych.

Współorganizował trzy polsko-izraelskie konferencje naukowe (Tel Awiv 1997, 2006 r., Warszawa 2001 r.) a także Międzynarodową Konferencję Naukową „Inżynieria Rolnicza a Środowisko” (2004) i Jubileuszową Ogólnopolską Konferencję Naukową z okazji 35-lecia Instytutu Inżynierii Rolniczej (2005).

W latach 2002–2005 r. na Wydziale Kształtowania Środowiska i Rolnictwa pełnił funkcję prodziekana ds. finansowych, badań naukowych, dydaktyki i spraw socjalnych na kierunku technika rolnicza i leśna, a w latach 2005–2008 prodziekana ds. badań naukowych, oceny parametrycznej, dydaktyki i spraw socjalnych na kierunkach architektura krajobrazu i ogrodnictwo.

W kadencji 1999–2002 był członkiem Senatu Akademii Rolniczej, pracował w komisjach: Ekonomicznej i rozwoju uczelni, Nauki i współpracy z zagranicą, a także Kształcenia i pomocy materialnej dla studentów. Od 1994 do 2002 r. był członkiem senackiej Komisji dyscyplinarnej ds. studentów.

W latach 1997–2000 pełnił funkcję pełnomocnika rektora ds. studenckiego radia „Amigo” oraz opiekuna studenckiej agencji fotograficznej „SAF”.

Cezary Podsiadły aktywnie uczestniczył w szkoleniach, seminariach dla producentów rolnych i pracowników doradztwa rolniczego WODR Barzkowice i ODR Koszalin (1999 i 2000 r.), od 1999 do 2000 r. – w pracach zespołu ds. nasiennictwa Wydziału Rolnictwa Urzędu Wojewódzkiego w Szczecinie. Od 1993 r. bierze czynny udział w pracach Centralnej i Okręgowej Komisji Olimpiady Wiedzy i Umiejętności Rolniczych, a od 2008 r. jest przewodniczącym pionu okręgowego.

Za działalność naukowo-badawczą, dydaktyczną i organizacyjną był nagradzany nagrodami: zespołową I stopnia MEN, sześciokrotnie nagrodą rektorską oraz medalami: Szczecińskiego Towarzystwa Naukowego (*“Amicus Scientiae et Veritatis”*), Zasłużony dla Akademii Rolniczej w Szczecinie oraz Srebrnym Krzyżem Zasługi.

Cezary Podsiadły jest żonaty. Ma żonę i dwóch synów. Jego zainteresowania to przede wszystkim historia oraz muzyka i sport, lubi pływanie oraz turystykę górską.

Habilitacja

Arkadiusz Pietruszka

Arkadiusz Pietruszka urodził się w 1970 roku w Barlinku. Szkołę podstawową i średnią (Zespół Szkół Rolniczych-Technikum Hodowlane) ukończył w Myśliborzu. Stopień magistra inżyniera uzyskał na ówczesnym Wydziale Zootechnicznym Akademii Rolniczej w Szczecinie w 1995 r. na podstawie pracy „Związek między niektórymi parametrami grubości i powierzchni słoniny grzbietowej oraz połówicy a procentem mięsa w tuszy”, którą realizował w Katedrze Hodowli Trzody Chlewnej pod opieką prof. dr. hab. Romana Czarneckiego. W trakcie studiów ukończył trysemestralne Studium Pedagogiczne. Stopień naukowy doktora nauk rolniczych w zakresie zootechniki uzyskał 10 maja 2000 r. na podstawie rozprawy „Badania nad przydatnością knurów mieszańcowych z wykorzystaniem rasy pietrain w krzyżowaniu towarowych świń”, promotorem pracy był prof. Czarnecki. Od listopada 1999 do października 2000 r. pracował w Przedsiębiorstwie Handlu Zagranicznego Agromec sp. z o.o. na stanowisku specjalisty ds. jakości produktów paszowych. W listopadzie 2000 r. został zatrudniony na stanowisku adiunkta

w Katedrze Hodowli Trzody Chlewnej Wydziału Biotechnologii i Hodowli Zwierząt, od 1 września 2010 r. zajmuje stanowisko kierownika tej katedry.

Dorobek naukowy dr. hab. Arkadiusza Pietruszki obejmuje 107 publikacji, w tym 49 oryginalnych prac naukowych, które ukazały się w czasopismach krajowych i zagranicznych, a niektóre z nich w czasopismach indeksowanych przez Thomson Scientific. Na inne publikacje składają się doniesienia i komunikaty naukowe na konferencje zagraniczne i krajowe oraz prace o charakterze popularnonaukowym.

W działalności naukowo-badawczej zajmują go głównie badania związku polimorfizmu genów z cechami użytkowymi świń oraz badania nad wpływem rasy, dodatków paszowych oraz innych czynników środowiskowych na cechy użytkowe świń, w tym na wartość tuczną, rzeźną, jakość mięsa, wartość rozplodową knurów i loch, odchów prosiąt oraz stan zdrowotny loch.

Uczestniczył w realizacji projektów badawczych, finansowanych ze środków budżetowych na naukę Komitetu Badań Naukowych oraz innych projektów wewnątrzuczelnianych. W 2002 r. odbywał staż naukowy w Katedrze Genetyki Rolniczo-Leśnego Uniwersytetu Mendla w Brnie w Czechach, kierowane przez profesora Josefa Dvořáka.

W uznaniu osiągnięć w pracy naukowo-badawczej nagrodzony był zespołową nagrodą II stopnia rektora Akademii Rolniczej w Szczecinie w 2002 r. oraz indywidualną nagrodą II stopnia rektora Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie w 2009 r.

W 2008 r. Arkadiusza Pietruszkę powołano do Rady Hodowlanej Polskiego Związku Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej POLSUS, którego głównym celem jest doskonalenie produkcji zwierząt hodowlanych trzody chlewnej. Jest to organizacja zrzeszająca 24 związki wojewódzkie, działająca od 1958 r. Swym zasięgiem obejmuje działania na terenie całego kraju, gdzie realizuje program hodowlany dla ras świń: wielkiej białej polskiej, polskiej białej zwislouchej, belgijskiej zwislouchej, hampshire, duroc oraz pietrain. Jest także członkiem Polskiego Towarzystwa Zootechnicznego.

Działalność dydaktyczna dr. hab. Arkadiusza Pietruszki obejmuje wykłady, ćwiczenia oraz seminaria dla studentów studiów stacjonarnych i niestacjonarnych kierunków: zootechnika, ochrona środowiska, rolnictwo z przedmiotów: ochrona środowiska w produkcji zwierzęcej, którego jest autorem, a także chów i hodowla trzody chlewnej, grupy producentów surowców zwierzęcych, produkcja zwierzęca a ochrona środowiska oraz chów zwierząt. Jest również współautorem skryptu pt. „Hodowla i technologia produkcji trzody chlewnej”. Prowadzone pod jego kierunkiem prace magisterskie były nagradzane w konkursie na najlepszą pracę dyplomową w Akademii Rolniczej w Szczecinie oraz w ogólnopolskim konkursie na najlepszą pracę magisterską z zakresu nauk zootechnicznych, organizowanym przez Polskie Towarzystwo Zootechniczne.

Znajomość zagadnień z zakresu oddziaływania produkcji zwierzęcej na środowisko zaowocowała udziałem w latach 2003–2005 w projekcie pilotażowym, realizowanym w województwie zachodniopomorskim dotyczącym wdrażania Dyrektywy 96/61/WE w sprawie Zintegrowanego Zapobiegania i Ograniczania Zanieczyszczeń

(ang. Integrated Pollution Prevention and Control – IPPC). Projekt o numerze J.NO-.M 128/031-0012 kierowany był przez firmy COWI oraz Carl Bro AS z Danii. W projekcie tym pełnił funkcję eksperta ds. najlepszych dostępnych technik (ang. best available techniques – BAT) w dziedzinie chowu i hodowli świń. Zdobyte w trakcie realizacji projektu doświadczenie spotkało się z uznaniem służb ochrony środowiska i umożliwiło opracowywanie koreferatów wykonywanych dla Wydziałów Środowiska i Rolnictwa, Zachodniopomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Szczecinie oraz Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi do raportów oceny oddziaływania na środowisko ferm trzody chlewnej oraz wniosków o udzielenie pozwoleń zintegrowanych dla ferm trzody chlewnej na terenie województw: zachodniopomorskiego, pomorskiego i kujawsko-pomorskiego. Dr hab. Arkadiusz Pietruszka jest również autorem opracowania „Wskaźniki emisji amoniaku do powietrza z ferm i gospodarstw zajmujących się produkcją trzody chlewnej” wykonanego dla Krajowego Związku Pracodawców-Producentów Trzody Chlewnej.

W Akademii Rolniczej w Szczecinie, a następnie Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym w Szczecinie jest lub był członkiem: Senackiej Komisji Statutowej Akademii Rolniczej w Szczecinie w kadencji 2005–2008, Wydziałowej Komisji ds. kadry, rozwoju i współpracy w kadencji 2005–2008, Rady Wydziału Biotechnologii i Hodowli Zwierząt, Wydziałowej Komisji akredytacyjnej do kierunku zootechnika, komisji egzaminacyjnych Olimpiady Wiedzy i Umiejętności Rolniczych oraz zespołu ds. promocji Wydziału Biotechnologii i Hodowli Zwierząt.

Rada Wydziału Biotechnologii i Hodowli Zwierząt Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie, na podstawie dorobku naukowego oraz przedłożonej rozprawy habilitacyjnej pt. „Ocena przydatności do rozplodu młodych knurów linii 990 odchowywanych w miotach standaryzowanych, uwzględniająca polimorfizm wybranych genów” 5 maja 2010 r. nadała Arkadiuszowi Pietruszce stopień doktora habilitowanego w zakresie zootechniki. Przebieg przewodu habilitacyjnego na wniosek jednego z recenzentów został wyróżniony.

Arkadiusz Pietruszka jest żonaty i ma 12-letniego syna Bartosza.

Habilitacja

Bożena Śmiałkowska

Bożena Śmiałkowska urodziła się w 1950 roku w Pyrzycach. Po ukończeniu nauki w Liceum Pedagogicznym w Mysłiborzu podjęła studia na kierunku matematyka na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii Uniwersytetu Gdańskiego, które ukończyła w 1974 r. Była jedną z sześciu osób, które po raz pierwszy w tej uczelni realizowały zindywidualizowane studia w specjalności metody numeryczne.

Po ukończeniu studiów podjęła pracę w Politechnice Szczecińskiej, w Zakładzie Automatyki i Techniki Systemów na Wydziale Budowy Maszyn i Okrętów początkowo na stanowisku stażysty, asystenta, a od lutego 1982 r. adiunkta. Obecnie jest pracownikiem Katedry Inżynierii Systemów Informacyjnych na Wydziale Informatyki Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie.

W 1976 r. ukończyła z wynikiem bardzo dobrym studia podyplomowe w zakresie automatyki okrętowej. Odbyła też półroczny staż przemysłowy w ośrodku obliczeniowym Biura Konstrukcyjnego Stoczni Szczecińskiej.

Jej zainteresowania naukowo-badawcze koncentrowały się wokół trzech zagadnień:

- modelowania i identyfikacji zjawisk, procesów, systemów,
- metod inżynierii zintegrowanych systemów informatycznych, głównie związanych z działalnością firm o różnym profilu działań,
- systemów baz i hurtowni danych.

Głównym celem jej badań w latach 1978–1995 były metody informatyzacji przedsiębiorstw i metody specyfikacji wymagań oparte

na identyfikacji potrzeb informacyjno-decyzyjnych firmy. Efektem była praca doktorska ukończona w 1981 r. oraz zaprojektowane i wdrożone systemy informatyczne w przedsiębiorstwach gospodarki morskiej, w energetyce, jednostkach administracji samorządowej i innych firmach regionu szczecińskiego. Jednym z głównych elementów projektowanych systemów były bazy danych.

W latach 1984–1985 w uczelni podjęto współpracę z japońską firmą Graphica Computer Corporation z Tokio, która zleciła wykonanie systemu zarządzania graficzną bazą danych. Bożena Śmiałkowska była wówczas jedną z głównych realizatorów tego systemu. Zaletą opracowanego wówczas systemu to: możliwość implantacji dowolnej bazy danych w modelu danych sieciowym, relacyjnym lub sieciowo-relacyjnym; możliwość przechowywania w bazie danych graficznych typu wektorowego lub obrazowego; dostęp użytkownika do systemu na zasadzie interaktywnej lub z poziomu aplikacji napisanej w języku C; bezpieczny dostęp do danych za pomocą hasła i praw dostępu nadawanych przez administratora bazy danych. System miał wewnętrzne metody optymalizacji zapytań, takie jak tablice inwersyjne, run table etc.

Prace zaowocowały w latach 1986–1992 dalszymi zadaniami, m.in. utworzeniem laboratorium grafiki komputerowej opartego na bazie danych grafbaz o cechach podobnych jak baza danych graficznych graphica. System zarządzania bazą danych zwany Grafbaz był realizowany w ramach centralnych programów badawczo-rozwojowych i wdrożony w kilku ośrodkach akademickich w Polsce. Od tego czasu głównym obszarem zainteresowań Bożeny Śmiałkowskiej stały się systemy baz, a później i hurtowni danych. Zastosowania baz danych wymusiły konieczność dostępu do kolekcji danych w czasie rzeczywistym oraz konieczność tworzenia baz danych czasu rzeczywistego. Ten nurt badań spowodował, że Bożena Śmiałkowska rozpoczęła prace badawcze nad hurtowniami danych, które stanowiły zintegrowane i uwarunkowane czasem narzędzia informatyczne do wspomagania procesów informacyjno-decyzyjnych w firmach, zwłaszcza do strategicznego i taktycznego zarządzania. Zajęła się problemem doboru metod projektowania i budowy takich systemów. Zauważyła, że dane zawarte w hurtowni danych są nie tylko uwarunkowane czasem, ale mają zmienną w czasie użyteczność we wspomaganiu decyzji i niekoniecznie są dobrze dopasowane do potrzeb informacyjno-decyzyjnych firmy. Rozpoczęła badania nad metodą dopasowania hurtowni danych do zmiennych potrzeb informacyjnych jej użytkowników. Wyniki tych prac zaprezentowała w monografii opublikowanej w 2009 r. nt. „Metoda dopasowania hurtowni danych do zmiennych potrzeb informacyjnych przedsiębiorstwa”. Zaprezentowała tu wieloaspektową metodę dopasowania hurtowni danych do zmiennych w czasie potrzeb informacyjnych firmy na trzech głównych poziomach:

- dopasowania hurtowni do celów oraz strategii firmy;
- dopasowania hurtowni do potrzeb informacyjnych firmy;
- dostosowania firmy z hurtownią danych, stanowiących systemową całość, do potrzeb otoczenia.

Bożena Śmiałkowska opublikowała 58 prac naukowo-badawczych. Jest współautorem dwóch rozdziałów monografii nt. „Systemy naczelnego kierownictwa w zarządzaniu (studia, algorytmy, modele)” oraz autorem lub współautorem kilkunastu prac niepublikowanych (projekty, ekspertyzy i wdrożenia).

W działalności związanej z wdrażaniem badań naukowych do praktyki jej zainteresowania ukierunkowane są na metodyki, metody i techniki inżynierii oprogramowania, a wśród nich te, które zapewniają wysoką jakość systemu informatycznego w całym cyklu jego życia.

Jest wieloletnim członkiem Polskiego Towarzystwa Matematycznego, Polskiego Stowarzyszenia Zarządzania Wiedzą, Polskiego Towarzystwa Zarządzania Produkcją oraz Polskiego Towarzystwa Informatycznego. Czynn timer uczestniczy również w seminariach organizowanych przez Komisję Informatyki Polskiej Akademii Nauk Oddział w Gdańsku.

W trakcie pracy zawodowej pełniła funkcje: kierownika Zakładu Oprogramowania (Inżynierii Oprogramowania), zastępcy dyrektora Instytutu Informatyki ds. dydaktyki, zastępcy dyrektora Instytutu Systemów Informatycznych, prodziekana ds. nauczania na Wydziale Techniki Morskiej Politechniki Szczecińskiej – w latach 1996–1999, prodziekana ds. nauczania na Wydziale Informatyki Politechniki Szczecińskiej w latach

1999–2002, kierownika Studiów Zaocznych na Wydziale Informatyki Politechniki (2002–2005), prodziekana ds. nauczania dla kierunku zarządzanie i inżynieria produkcji (2005–2008), prodziekana ds. nauczania WI od 2008 r. Została również wybrana do pełnienia tej funkcji w kadencji 2010–2012.

Była opiekunem ponad 90 ukończonych prac dyplomowych (w tym 50 prac magisterskich) na kierunku informatyka oraz kilkunastu prac magisterskich i inżynierskich na kierunku zarządzanie i inżynieria produkcji.

Była członkiem Zespołu ds. Reformy Kształcenia w Politechnice Szczecińskiej w kadencji 2002–2005, który opracował zasady ankietyzacji zajęć dydaktycznych wśród studentów uczelni, zasady przeprowadzania hospitacji zajęć oraz opracował nowy Regulaminu Studiów dla studentów, zgodny z systemem punktowym ECTS.

Od kilku lat jest członkiem Senackiej Komisji Dydaktycznej w uczelni (3 kadencje). Brała czynny udział w przygotowaniu trzech raportów akredytacyjnych dla kierunku informatyka oraz zarządzanie i inżynieria produkcji, opracowała zasady i wdrożyła system ECTS na tych kierunkach.

15 czerwca br. Rada Wydziału Informatyki ZUT podjęła uchwałę o nadaniu Bożenie Śmiałkowskiej stopnia doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie informatyka.

W życiu prywatnym interesuje się dobrym filmem i literaturą.

Pracownicy ZUT uhonorowani w Lublinie

Podczas Międzynarodowej Konferencji Naukowej „Techniki i Technologie w Inżynierii Rolniczej” poświęconej jubileuszowi 40-lecia Wydziału Inżynierii Produkcji Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie, która odbyła się 22–24 września 2010 r., trzem pracownikom Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego wręczono medale za zasługi dla tego wydziału. Wyróżnieni to: prof. dr hab. inż. Bronisław Dawidowski – prorektor ds. organizacji i rozwoju uczelni, prof. dr hab. Aleksander Brzostowicz prof. nadzw. ZUT – dziekan Wydziału Kształtowania Środowiska i Rolnictwa, prof. dr inż. dr h.c. Janusz Mysłowski – Katedra Eksploatacji Pojazdów Samochodowych Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki.

Promocja doktorska

Doktorzy habilitowani

Aleksander Prociak
 Angelika Cieśla
 Arkadiusz Pietruszka
 Bogdan Ambrożek
 Bożena Śmiałkowska
 Grażyna Bortnowska
 Halina Kwiecień
 Iwona Psuty
 Maciej Jabłoński
 Małgorzata Ożgo
 Katarzyna Wojdak-Maksymiec
 Urszula Kielkowska
 Walenty Jasiński

Doktorzy

Marta Wieczorek-Dąbrowska
 Piotr Rostecki
 Jerzy Samborski

Karol Fijałkowski
 Agnieszka Herosimczyk
 Adam Lepczyński
 Jarosław Połczyński
 Mariusz Żółtowski
 Ivo Dreiseitl
 Jolanta Bamberska
 Agnieszka Malkowska
 Sylwia Gołąb
 Grzegorz Psuj
 Jarosław Woźniak
 Maciej Stachurski
 Zbigniew Piotrowski
 Jacek Nastalczyk
 Michał Kawiak
 Rafał Grzejdą
 Kamil Urbanowicz
 Tomasz Osipowicz
 Radomir Kaczmarek
 Magdalena Klera

Monika Placek
 Izabela Skwarska-Wiszniewska
 Monika Rozmarynowska
 Zbigniew Dobies
 Michał Maksymiak
 Ludmiła Zienkowicz
 Aneta Serdyńska
 Adam Brysiewicz
 Izabella Smaruj
 Mateusz Kuca
 Anna Bogacka
 Agnieszka Bednarczyk-Draż
 Krzysztof Berest
 Małgorzata Szczuko
 Tomasz Urbański
 Rafał Pelka
 Agnieszka Piegat
 Dorota Kowal
 Dariusz Szyszka
 Carla Tripisciano
 Sara Daniela da Costa
 Monika Cieślik

Nagrody rektora ZUT

Z okazji Dnia Edukacji Narodowej rektor Włodzimierz Kiernowicz wręczył pracownikom ZUT nagrody za osiągnięcia naukowe, dydaktyczne, organizacyjne oraz za całokształt dorobku za 2009 rok. Uroczystość odbyła się 18 października 2010 r. w sali im. Kępińskiego.

Nagrody za całokształt

prof. dr hab. Dorota Gołębiowska
prof. dr hab. Edward Krzywy
prof. dr hab. inż. Stanisław Masiuk
prof. dr hab. Edward Niedźwiecki
prof. dr hab. Jolanta Zieziula

Nagrody indywidualne I stopnia za osiągnięcia naukowe

prof. dr hab. inż. Walerian Arabczyk
dr hab. inż. Jolanta Baranowska prof. nadzw. ZUT
dr hab. Ewa Borowiak-Paleń prof. nadzw. ZUT
dr inż. Aleksandra Borsukiewicz-Gozdur
dr hab. inż. Zbigniew Czech prof. nadzw. ZUT
dr hab. inż. Mirosława El Fray prof. nadzw. ZUT
dr hab. inż. Elżbieta Filipek prof. nadzw. ZUT
dr hab. inż. Stanisław Gratkowski prof. nadzw. ZUT
dr hab. inż. Marek Gryta prof. nadzw. ZUT
dr Joanna Hernik
dr inż. Marcin Hołub
dr hab. inż. Sławomir Kaczmarek prof. nadzw. ZUT
prof. dr hab. inż. Ryszard Kaleńczuk
dr inż. Eugeniusz Kornatowski
dr inż. Konrad Kwiatkowski
dr hab. inż. Beata Michalkiewicz prof. nadzw. ZUT
prof. dr hab. inż. Eugeniusz Milchert
prof. dr hab. inż. Antoni W. Morawski
dr inż. Sylwia Mozia
prof. dr hab. inż. Urszula Narkiewicz
dr Maciej Nowak
prof. dr hab. inż. Ryszard Pałka
dr inż. Rafał Pelka
dr inż. Krzysztof Pietrusewicz
dr inż. Ryszard Pilawka
prof. dr hab. Czesław Rudowicz
prof. dr hab. inż. Ryszard Sikora
dr inż. Jacek Sośnicki
dr inż. Elżbieta Tomaszewicz
prof. dr hab. inż. Maria Tomaszewska
dr inż. Anna Tomaszewska
dr hab. Ewa Weinert-Rączka prof. nadzw. ZUT
dr hab. inż. Agnieszka Wróblewska
dr inż. Wojciech Zeńczak

Nagrody indywidualne I stopnia za rozwój kadry

prof. dr hab. inż. Barbara Grzmil

Nagrody indywidualne II stopnia za osiągnięcia naukowe

prof. dr hab. inż. Stefan Berczyński
dr inż. Monika Bosacka
prof. dr hab. inż. Tomasz Dobek
prof. dr hab. Eugeniusz Grech
dr inż. Joanna Grzechulska-Damszel
prof. dr hab. Niko Guskos
dr hab. inż. Elżbieta Horszczaruk
dr inż. Magdalena Janus
dr inż. Agnieszka Kochmańska
dr inż. Marcin Korzeń
dr inż. Monika Lewandowska
dr inż. Grzegorz Lewandowski
prof. dr hab. Piotr Masojć
dr inż. Przemysław Mazurek
dr inż. Dariusz Moszyński
dr Bożena Nadolna
dr inż. Krzysztof Okarma
prof. dr inż. dr h.c. Wiesław Olszak
dr inż. Robert Pelech
dr inż. Jacek Piskorowski
prof. dr hab. inż. Zbigniew Rosłaniec
inż. Przemysław Różewski
dr Tomasz Sobczak
prof. dr hab. inż. Tadeusz Spychaj
dr hab. inż. Jan Subocz prof. nadzw. ZUT
dr hab. inż. Zbigniew Szefner
dr inż. Anna Szymczak
dr inż. Anna Tabero-Błońska
dr inż. Zenon Tartakowski
dr hab. inż. Beata Tryba prof. nadzw. ZUT
dr hab. Janusz Typek
dr inż. Grzegorz Ułacha
dr inż. Magdalena Urbala
dr inż. Rafał Wróbel

Nagrody indywidualne II stopnia za rozwój kadry

prof. dr hab. inż. Włodzimierz Bielecki
dr hab. inż. Józef Nastaj prof. nadzw. ZUT
dr hab. inż. Antoni Wiliński prof. nadzw. ZUT
prof. dr hab. Jan Zawadzki

Nagrody indywidualne II stopnia za osiągnięcia dydaktyczne

dr Janusz Radomski
dr hab. inż. Zbigniew Zapałowicz

Nagrody indywidualne III stopnia za osiągnięcia naukowe

dr inż. arch. Wojciech Bal
dr inż. Andrzej Banaszak
dr hab. inż. Anna Biedunkiewicz

dr inż. Wioletta Biel
 dr inż. Monika Bortnowska
 dr inż. Dariusz Frejlichowski
 dr inż. Izabella Jasińska
 dr inż. Bogumił Kic
 dr inż. Krzysztof Kowalczyk
 dr Inga Kowalewska-Łuczak
 dr inż. arch. Karolina Kurtz
 dr inż. Magdalena Kwiatkowska
 dr inż. Zofia Lendzion-Bieluń
 dr inż. Grzegorz Leniec
 dr Irena Łacka
 dr inż. Agata Markowska-Szczupak
 dr inż. Grzegorz Mikołajczak
 dr inż. Paweł Milczarski
 dr inż. Rafał Osypiuk
 dr inż. Waldemar Paździoch
 dr inż. Iwona Pełech
 dr inż. Jakub Pęksiński
 dr hab. inż. Jacek Przepiórski prof. nadzw. ZUT
 dr inż. Janusz Ziebro
 dr inż. Marcin Ziółkowski

Nagrody za osiągnięcia naukowe w kategorii Młody Pracownik Nauki

mgr inż. Tomasz Okulik

Nagrody za osiągnięcia dydaktyczne

dr Iwona Charkiewicz
 dr inż. Paweł Forczmański
 mgr Danuta Maciejewska

Nagrody zespołowe I stopnia za osiągnięcia naukowe

prof. dr hab. Eugenia Jacyno
 dr hab. Maria Kawęcka prof. nadzw. ZUT
 dr Anita Kołodziej-Skalska
 dr inż. Beata Matysiak
 dr hab. inż. Arkadiusz Pietruszka

prof. dr hab. Aleksandra Balicka-Ramisz
 dr inż. Bogumiła Pilarczyk
 dr inż. Renata Pilarczyk
 dr inż. Agnieszka Tomza-Marciniak

dr Eliza Kalbarczyk
 dr inż. Robert Kalbarczyk

prof. dr hab. inż. Marek Kmiec
 dr Hanna Kulig
 dr inż. Arkadiusz Terman

prof. dr hab. inż. Stanisław Masiuk
 dr inż. Rafał Rakoczy

Nagrody zespołowe II stopnia za osiągnięcia naukowe

dr inż. Barbara Pabin-Szafko
 dr inż. Ewa Wiśniewska

prof. dr hab. inż. Ignacy Kutyna
 dr inż. Tadeusz Leśnik
 dr Elżbieta Młynkowiak

dr inż. Hanna Siwek
 dr inż. Małgorzata Włodarczyk

dr hab. inż. Monika Grzeszczuk
 dr hab. Dorota Jadczyk prof. nadzw. ZUT
 dr hab. inż. Barbara Wójcik-Stopczyńska

dr hab. inż. Anna Iżewska
 dr inż. Ewa Krzywy-Gawrońska
 dr hab. Czesław Wołoszyk prof. nadzw. ZUT

dr inż. Dariusz Kłódka
 dr inż. Beata Smolik
 dr inż. Justyna Szymczak

dr inż. Arkadiusz Telesiński
 dr hab. Helena Zakrzewska prof. nadzw. ZUT

dr inż. Marcelina Krupa-Mańkiewicz
 dr inż. Marcin Kubus
 dr inż. Danuta Kulpa
 dr inż. Miłosz Smolik

dr hab. inż. Piotr Chępiński
 dr inż. Grzegorz Mikiciuk
 dr inż. Małgorzata Mikiciuk

Nagrody zespołowe III stopnia za osiągnięcia naukowe

dr inż. Karol Abramek
 dr inż. Mirosław Uzdowski

Nagrody za osiągnięcia dydaktyczne

dr inż. Ewa Adamus
 dr inż. Marcin Pluciński

dr inż. Larisa Dobryakova
 dr Małgorzata Pelczar

mgr Robert Bomba
 mgr Joanna Buńka
 mgr Joanna Dwornik-Sowińska
 mgr Katarzyna Głębocka
 mgr Izabela Miklewicz
 mgr Andrzej Obstawski
 mgr Grażyna Wiśniewska
 mgr Wiesława Zyska

Otwarcie Centrum Edukacji i Badań HP

30 września 2010

Centrum Edukacji i Badań HP przy Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym w Szczecinie powstało w ramach programu Międzynarodowego Instytutu Technologicznego HP (IIT HP). Jego głównym celem jest edukacja światowej klasy specjalistów w dziedzinie IT i zapewnienie zarówno studentom, jak i wykładowcom dostępu do najnowocześniejszych technologii.

Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie przystąpił do programu w kwietniu 2009 r. Dzięki uczestnictwu uczelni w programie HP IIT i otwarciu centrum powstała specjalne kursy informatyczne, które będą prowadzone przez zespół wykładowców uniwersytetu i ekspertów HP. W ofercie dydaktycznej uczelni znajdują się kursy zarządzania systemami operacyjnymi w zakresie sprzętowym oraz programowym, wirtualizacji oraz zarządzania środowiskiem usług i procesami IT.

Centrum ma charakter międzywydziałowy, dostęp do jego zasobów będą mieli studenci wszystkich specjalizacji. Interdyscyplinarna wymiana myśli w ramach projektu wspiera nie tylko rozwój informatyki, ale także opracowywanie rozwiązań konkretnych problemów z różnych dziedzin nauki i przemysłu. Aby zagwarantować sukces tego innowacyjnego projektu edukacyjnego, HP wyposażył ośrodek w nowoczesny sprzęt zainstalowany przez IT Serwis – są to: serwery HP typu Blade System, macierz dyskowa EVA4400 typu

Edukacji i Badań HP nie tylko zapewni studentom dostęp do wiedzy o najnowszych technologiach, ale także pomoże naszej kadrze wymieniać się doświadczeniami z kolegami z najlepszych uniwersytetów w Europie, które również biorą udział w programie HP IIT”. Dziekan podkreślił również znaczącą rolę lokalnych władz Szczecina, jako partnera tej inwestycji.

Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie to jedna z 20 szkół wyższych w Europie Środkowo-Wschodniej, które przystąpiły do programu HP IIT. Program stworzono z myślą o uczelniach rosyjskich, jednak jego wyjątkowość i notowane sukcesy zainspirowały HP po zaledwie roku rozszerzenia projektu na skalę międzynarodową, a od 2010 r. program IIT zostanie włączony do nowej inicjatywy edukacyjnej – Katalizator HP.

„Program HP IIT spotkał się z wieloma pozytywnymi opiniami ze strony uczestniczących w nim uniwersytetów w Rosji, dlatego zdecydowaliśmy się rozszerzyć go na inne strategiczne rynki, w tym również Polskę” — powiedział Igor Belousov, dyrektor programu HP IIT, odpowiedzialny za współpracę HP z instytucjami edukacyjnymi, badawczymi i państwowymi w Rosji i Europie Środkowo-Wschodniej.

Wkrótce Centrum Edukacji i Badań HP przy Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym w Szczecinie rozszerzy swoją współpracę z HP. Planowane jest prowadzenie internetowych wykładów z udziałem specjalistów HP, stworzenie nowych kursów i projektów, a także rozpoczęcie nowych badań w dziedzinie inżynierii komputerowej i sprzętu telekomunikacyjnego.

W uroczystości otwarcia wzięli udział przedstawiciele uniwersytetu: Ryszard Kaleńczuk, prorektor ds. nauki Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie; Antoni Wiliński, dziekan Wydziału Informatyki; Paweł Czajkowski, dyrektor generalny HP Polska

SAN, przełączniki ProCurve 2610 oraz router ProCurve 7200. Dzięki nim studenci uzyskają możliwość zapoznania się ze sposobami przechowywania i przetwarzania danych, a także administrowania i zarządzania infrastrukturą. W laboratorium, oprócz wymienionego sprzętu, znajduje się osiem stanowisk roboczych HP Compaq dc7900, cztery stanowiska terminalowe HP t5630w oraz nowoczesny system multimedialny składający się z tablicy interaktywnej, projektora i stacji roboczej dla prowadzącego.

Podczas otwarcia centrum Antoni Wiliński, dziekan Wydziału Informatyki, powiedział:

„Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie jest uczelnią o ugruntowanej pozycji w Polsce. Zapewniamy naszym studentom głęboką wiedzę ogólną i praktyczną. Otwarcie Centrum

„Od kilku lat liczba absolwentów kierunków informatycznych znacząco wzrosła w Europie. Coraz więcej studentów zdaje sobie sprawę z rosnącej roli informatyki w życiu gospodarczym i społecznym — powiedział Paweł Czajkowski, prezes HP Polska. — Wierzę, iż inicjatywy edukacyjne HP, dające narzędzia do kształcenia w nowoczesny sposób, z użyciem najnowszych metod i sprzętu, pozwalają młodym ludziom płynnie i z sukcesem wnikać w świat zawodowy”.

Program HP IIT przewiduje wymianę kursów między uczestniczącymi w nim uczelniami, aby opracowane materiały edukacyjne zapewniły maksymalne korzyści wszystkim jego uczestnikom. Ponadto będzie obejmował wykłady specjalistów HP i seminaria profesorów uczestniczących w projekcie oraz programy edukacyjne.

Zdjęcia Stanisław Heropolitański

Maritime Transport of Refrigerating Cargoes 2010

Aktualnym problemom morskiego transportu ładunków szybko psujących się była poświęcona pierwsza część letniej szkoły „Maritime Transport of Refrigerating Cargoes 2010”, którą zorganizowano na Wydziale Techniki Morskiej ZUT w dniach 5–10 lipca 2010 roku.

Sluchaczami szkoły byli studenci, doktoranci i pracownicy wydziału i zaproszeni goście, w tym członkowie Sekcji Chłodnictwa Szczecińskiego oddziału Stowarzyszenia Inżynierów i Mechaników Polskich. Spotkanie zorganizowano dzięki grantowi organizacji CEI – Środkowo-Europejska Inicjatywa, wspierającej wymianę wykładowców i studentów pomiędzy uniwersytetami krajów środkowej i południowej Europy. Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny po raz pierwszy brał udział w tym projekcie.

Szkołę poprowadzili profesorowie dwóch uczelni z Ukrainy: Odeckiego Narodowego Uniwersytetu Morskiego (ONMU) oraz Odeskiej Państwowej Akademii Chłodnictwa (OGACH). Prorektor ONMU prof. M. Dubrowsky w wykładzie inauguracyjnym przedstawił swoją uczelnię, obecny stan rozwoju sieci transportowej Ukrainy i Odessę – największy port Ukrainy. Następne wygłoszone przez niego referaty dotyczyły analizy współczesnego stanu portów Ukrainy i perspektywy ich wykorzystania jako intermodalnych węzłów transportowych oraz rozwoju europejskiej części międzynarodowych korytarzy transportowych w odniesieniu do wewnętrznych dróg wodnych. Koordynator projektu CEI, kierownik Katedry Zarządzania i Marketingu ONMU

M. Postan skupił się na matematyczno-ekonomicznym modelowaniu systemów transportowych i logistycznych. Ekonomiczno-logistyczny kierunek letniej szkoły reprezentował kierownik Katedry Teorii Ekonomicznej i Cybernetyki ONMU prof. G. Machurenko, który szczegółowo przedstawił etapy analizy projektowej w odniesieniu do systemów transportowych.

„Chłodniczy” blok tematów letniej szkoły prowadził kierownik Katedry Sprężarek i Maszyn Wyporowych OGACH prof. V. Milovanov, który mówił o negatywnym wpływie czynników chłodniczych na środowisko i perspektywach zastosowania dwutlenku węgla w instalacjach i urządzeniach chłodniczych na środkach transportu, oraz docent Katedry Siłowni Okrętowych ONMU dr. inż. V. Malchevski. Referaty dotyczyły zastosowania sztucznego chłodzenia w morskich przewozach ładunków szybko psujących się.

Na zakończenie szkoły najbardziej aktywni uzyskali certyfikaty. Goście z Ukrainy odwiedzili katedry i laboratoria WTM, zapoznali się z planami studiów i programami nauczania, zwiedzili chłodnię w porcie Szczecin, nowo budowany terminal kontenerowy na Wybrzeżu Fińskim, a w ramach programu kulturalnego odbyli wycieczkę po mieście i jego okolicach, następnie popłynęli wódlotem do Świnoujścia. Druga część letniej szkoły odbyła się na początku września w Odessie.

*Sergiy Filin, Bogusław Zakrzewski
Zdjęcia Lyudmyla Filina*

10 lat studiów kierunku architektura krajobrazu na Pomorzu Zachodnim

Specjalność architektura krajobrazu utworzono na kierunku ogrodnictwo Wydziału Kształtowania Środowiska i Rolnictwa Akademii Rolniczej w 1999 roku. W czerwcu 2000 r. do organizacji tych studiów powołano dr. hab. arch. inż. Adama M. Szymskiego prof. nadzw. AR i PS. W październiku 2000 r. utworzono Zakład Projektowania Krajobrazu. W 2003 r. powstał już kierunek architektura krajobrazu, a zakład przekształcono w samodzielną Katedrę Projektowania Krajobrazu na początku z dwoma, a w 2005 r. – z czterema zakładami naukowo-dydaktycznymi i pracownią projektową:

- Zakład Architektury Krajobrazu (kierownik – prof. dr hab. Adam M. Szymski),
 - Zakład Historii Architektury i Sztuki Ogrodowej (kierownik – dr arch. inż. Halyna Petryshyn prof. nadzw. AR),
 - Zakład Malarstwa, Rzeźby i Rysunku (kierownik – dr hab. Henryk Romanowski prof. nadzw. AR),
 - Zakład Studiów Krajobrazowych (kierownik – dr Jadwiga Widomska-Piesik),
 - Pracownia projektowa (kierownik – mgr arch. Robert Dawidowski).
- Katedra Projektowania Krajobrazu specjalizuje się w badaniach dotyczących problematyki:
- dziedzictwa kulturowego krajobrazu Pomorza Zachodniego, oceny i możliwości odnowy krajobrazu wiejskiego oraz rewaloryzacji zabytkowych założeń pałacowo-parkowych;
 - budowy systemów zieleni miejskiej oraz oceny i kształtowania miejskiej przestrzeni publicznej;
 - oceny i kształtowania zieleni osiedlowej w aspekcie potrzeb rekreacyjnych mieszkańców różnych grup wiekowych;
 - oceny wartości kompozycyjno-krajobrazowych terenów nadbrzeży Odry i rewitalizacji wnętrza nadrzecznych na podstawie identyfikacji walorów krajobrazowych;
 - kształtowania krajobrazu miejscowości nadmorskich pasa nadmorskiego Pomorza Zachodniego.

Ostatnio zapoczątkowano współpracę z Urzędem Miasta Szczecina na rzecz rozwoju miasta w ramach projektu i nowej marki Szczecina – „Floating Garten 2050”.

W 2001 r. uruchomiono pierwszą edycję dwuletnich podyplomowych studiów architektury krajobrazu”, do dziś odbyły się trzy edycje, w 2007 r. powołano studia magisterskie niestacjonarne.

Pierwsze prace magisterskie na kierunku architektura krajobrazu obroniono w 2005 r., a liczba absolwentów liczy już ponad 300 osób. Wzrosła kadra naukowo-dydaktyczna katedry: w latach 2005–2007 czterech doktorantów katedry uzyskało stopnie doktora nauk technicznych. W specjalności architektura i urbanistyka-architektura krajobrazu: mgr inż. arch. Magdalena Rzeszotarska-Pałka, mgr archeol. Jadwiga Ignaczak-Felińska, mgr inż. arch. Magdalena Czałczyńska-Podolska, mgr inż. arch. Eliza Sochacka-Sutkowska, a w 2008 r. – mgr Agata Zbylut obroniła doktorat z zakresu sztuk plastycznych w dyscyplinie artystycznej – sztuki użytkowe.

Katedra Projektowania Krajobrazu podejmowała ważne przedsięwzięcia na rzecz integracji środowiska architektów krajobrazu: 21–23 września 2006 r. była gospodarzem i organizatorem „IX FORUM ARCHITEKTURY

KRAJOBRAZU” i ogólnopolskiej Konferencji Naukowej „Woda w krajobrazie”, a 21–23 maja 2010 r. zorganizowała Festiwal Architektury Krajobrazu ARCHKRAJ. Pierwszy festiwal poświęcono 10-leciu powstania Zakładu i Katedry Projektowania Krajobrazu i pierwszemu naborowi studentów na kierunek architektura krajobrazu. W ramach festiwalu odbyła się międzynarodowa konferencja naukowa pt.: „Tożsamość krajobrazu miasta” i wystawa dorobku absolwentów.

*Halyna Petryshyn,
Katedra Projektowania Krajobrazu
Zdjęcia z archiwum katedry*

Festiwal ARCHKRAJ

21–23 maja 2010

Pomysł organizacji festiwalu narodził się w grudniu 2009 roku, kiedy dni w Szczecinie są najkrótsze w Polsce, a noc spada na miasto tuż po południu. Dlatego festiwal jest pomyślany jako święto, które powinno nastąpić jak wiosna po zimie. Kiedy Szczecin jak miasto-ogród prezentuje się najładniej? W maju, kiedy jest najbogaciej „zamajony”, a tak majono, czyli dekorowano zielenią kwitnącą i wonną osiedla ludzkie w czas Zielonych Świątek od czasów pradawnych. Stąd – Szczecin-festiwal-ARCHKRAJ-maj.

Każde miasto jest inne, ale Szczecin w historii Polski powojennej zajmuje osobliwe miejsce. Odczytać, zrozumieć to miasto – znaczy polubić. Szczecin w tym stuleciu po raz kolejny zmienia swoje oblicze. Jaki będzie jego przyszły wizerunek?

Czynniki, które z pewnością będą wywierały duży wpływ na rozwój miasta, to: bogactwo natury – jeszcze należycie niedocenione i funkcjonalnie odkrojone od miasta – i mieszkańcy Szczecina – demograficznie ujmując trzecia generacja tzw. pionierów – potomków przesiedleńców spoza granic wschodniej Polski i Kresów, od Karpat do Litwy, a także z całego kraju, którzy stali się rodowitymi szczecinianami, ludźmi kreatywnymi i energicznymi.

Pierwszy festiwal poświęcono 10-leciu uruchomienia kierunku architektura krajobrazu w Szczecinie. Z tej okazji została też wydana monografia „10 lat Architektury Krajobrazu w Szczecinie. Księga pamiątkowa”.

Festiwal ARCHKRAJ zaplanowano jako wydarzenie kulturalno-naukowe, mające na celu rozwój i promocję dziedziny architektury krajobrazu, przy wsparciu nowo powstającego Stowarzyszenia Polskich Architektów Krajobrazu. Celem festiwalu jest również wymiana doświadczeń w kształtowaniu sylwetki architekta krajobrazu, prezentacja osiągnięć Katedry Projektowania Krajobrazu ZUT i dorobku jej absolwentów.

Uroczyste otwarcie Festiwalu ARCHKRAJ–2010 odbyło się w Sali Kominkowej Klubu 13 Muz w sercu Szczecina, obok Zamku Książąt Pomorskich, a nawiązując do roku Fryderyka Chopina w Polsce rozpoczęło się powitaniem muzycznym Michała Landowskiego, który wykonał poloneza As-dur op. 53. Fryderyka Chopina (ZSM w Szczecinie, klasa fortepianu Teresy Skwierczyńskiej). Referat wprowadzający wygłosił prezes powołanego w 2009 r. Stowarzyszenia Polskich Architektów Krajobrazu Andrzej Drabiński z Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu.

Głównym wydarzeniem festiwalu była międzynarodowa konferencja naukowa „Tożsamość Krajobrazu Miasta” z udziałem ponad 70 gości z Polski, Niemiec, Ukrainy i Szwecji, na której ogłoszono

40 referatów. Zagadnienie tożsamości krajobrazu obejmuje aspekty ochrony kulturowej i przyrodniczej miejsc i przestrzeni. Szczecin jako miasto o wielokulturowej spuściznie, osadzony w krajobrazie o unikalnych walorach przyrodniczych, stał się idealnym miejscem do dyskusji w tej materii. Problematyka konferencji zjednoczyła pomysły architektów, urbanistów, architektów krajobrazu i specjalistów od kształtowania terenów zieleni, reprezentujących ośrodki naukowo-dydaktyczne z całej Polski – wydziały architektury Politechniki Wrocławskiej, Politechniki Warszawskiej, Politechniki Śląskiej, Politechniki Krakowskiej, Politechniki Białostockiej, Instytut Architektury i Planowania Przestrzennego ZUT w Szczecinie. Specjaliści od kształtowania krajobrazu przyjechali z Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, Instytutu Architektury Krajobrazu Politechniki Krakowskiej, Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie, Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie i Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie.

Podczas festiwalu swój dorobek zaprezentowali absolwenci kierunku architektura krajobrazu: Sylwia Dębczak, Wiktor Kłyk, Anna Kubiak, Rafał Mamonow, Marta Mroczkowska, Karolina Turbaczewska, Ula Walter, Joanna Wieczorek a także studentka V roku Anna Ryplewska. Odbyła się wystawa prac studenckich Katedry Projektowania Krajobrazu ZUT, obejmująca dorobek dziesięciu lat, oraz wystawa fotograficzna Jolanty Kozaczuk „Tożsamość Krajobrazu Szczecina”.

Zorganizowano seminarium wyjazdowe do Berlina „Architektura krajobrazu Berlina po roku 1990”, które prowadzili architekci Berlina Claus i Taina Dyckhof, przy wsparciu Michaela Stolla, kierownika departamentu rozwoju urbanistycznego Berlina oraz prezentację Szkołki Roślin „Lorberg” w Tremmen pod Berlinem, jednej z trzech największych w Niemczech, skoncentrowanej na roślinach stosowanych w miastach.

W ramach festiwalu odbył się moderowany panel dyskusyjny z udziałem przedstawicieli miasta nt: „Architektura krajobrazu, a wizja Szczecina: Floating Garden 2050 – możliwości realizacji”.

Festiwal ARCHKRAJ będzie wydarzeniem cyklicznym, a zapoczątkowanie festiwalowych spotkań prof. dr hab. inż. Andrzej Drabiński określił „świeżym wiatrem z Pomorza”.

22 maja 2010 r. powołano (jako czwarty w Polsce) Zachodniopomorski Oddział SPAK, który liczy 27 członków, prezesem oddziału jest prof. dr hab. Adam M. Szymiski, wiceprezesem – dr Marcin Kubus.

Halyna Petryshyn

Zdjęcia: Jolanta Kazaczuk, Krzysztof Kotwas

Ośrodek w Ostoi edukuje

Grafik zajęć edukacyjnych w Ośrodku Szkoleniowo-Badawczym w Zakresie Energii Odnawialnej w Ostoi jest bardzo napięty. Tuż po rozpoczęciu roku szkolnego dzieci ze Szkoły Podstawowej nr 16 dowiedziały się, co to jest energia, jakie są jej rodzaje i źródła, poznały sposoby oszczędzania energii w domu i w szkole oraz mogły przekonać się o wielkiej mocy energii słonecznej, dzięki prezentacji kuchenki solarnej. Mimo że wrześniowe promienie słoneczne nie były zbyt intensywne, to jednak udało się w trakcie pokazu zagotować wodę na kuchence solarowej.

Wizyta w ośrodku w Ostoi młodzieży w ramach Zachodniopomorskiego Festiwalu Nauki – prelekcja dr inż. Anny Kiepas-Kokot o ostojęskich żółwiach (fot. D. Wójcik)

Wizyta SP nr 16 na warsztatach w ośrodku w Ostoi (fot. B. Dobrowolska)

Eko Piknik w Parku Leśnym Zdroje, nad Jeziorem Szmaragdowym odbył się 19 września. Wielkim zainteresowaniem cieszyło się ekologiczne „Koło Fortuny”, wprost oblegane przez zainteresowanych w różnym wieku. Nawet najmłodsi uczestnicy gry bezbłędnie odpowiadali na energetyczno-przyrodnicze pytania.

W czasie jubileuszowego X Zachodniopomorskiego Festiwalu Nauki 22 września br. liczna grupa szczecińskiej młodzieży zapoznała się z urządzeniami wykorzystującymi energię odnawialną. Dr inż. Anna Kiepas-Kokot, przedstawicielka zarówno naszej uczelni, jak i szczecińskiego oddziału Towarzystwa Opieki nad Zwierzętami, przygotowała prelekcję o ostojęskich żółwiach, a dzięki pięknej pogodzie uczestnicy mogli skosztować popcornu przyrządzonego na kuchni słonecznej. 23 września, również w ramach Festiwalu, na stoisku wystawienniczym na Wydziale Kształtowania Środowiska i Rolnictwa przy ul. J. Słowackiego, odwiedzający mogli zapoznać się z działalnością ośrodka, z ofertą szkoleń i edukacji ekologicznej, a także

Stoisko ośrodka na Eko Pikniku nad Jeziorem Szmaragdowym (fot. M. Klera)

z zabawkami działającymi dzięki bateriom słonecznym, poznać różne rodzaje oświetlenia i dokonać pomiarów zużycia prądu.

Zajęcia edukacyjne cieszą się coraz większym zainteresowaniem, z roku na rok frekwencja wzrasta o ponad 100 proc.!

Barbara Dobrowolska

Nauka regionów Odry

„Transgraniczna współpraca naukowo-badawcza w obszarze partnerstwa Odry” była tematem spotkania rektorów szkół wyższych i dyrektorów ośrodków naukowych, które odbyło się 20 września 2010 roku w sali Senatu ZUT.

Województwo zachodniopomorskie 5 listopada 2008 r., podczas szczytu politycznego Partnerstwa Odry w Poznaniu, przyjęło rolę koordynatora obszaru transgranicznej współpracy naukowo-badawczej. Spotkanie umożliwiło zaprezentowanie wyników badań ankietowych oraz dyskusję na temat dalszych możliwości zacieśnienia współpracy ośrodków naukowych na pograniczu. Stworzyło także doskonałą okazję do wypracowania wspólnego stanowiska oraz uzgodnienia sposobu reprezentacji strony polskiej na posiedzeniu przedstawicieli polskich i niemieckich uczelni wyższych i ośrodków naukowych 6 października w Berlinie. Celem forum w Berlinie było przygotowanie uczestników do szczytu politycznego, który odbył się w Szczecinie 26–27 października br.

*Źródło: Urząd Marszałkowski w Szczecinie
Zdjęcie Stanisław Heropolitański*

55 lat

Wydziału Biotechnologii i Hodowli Zwierząt ZUT w Szczecinie

Rys historyczny

Wydział Biotechnologii i Hodowli Zwierząt, noszący do 9 kwietnia 1999 roku nazwę Wydziału Zootechnicznego, powołano 1 września 1955 r., na bazie doświadczeń istniejących już w kraju podobnych jednostek. Na powstanie Wydziału miało wpływ wiele czynników, a do głównych należały niewątpliwie wysoki potencjał naukowy i dydaktyczny ówczesnej kadry z zakresu zootechniki i weterynarii zatrudnionej w uczelni oraz akceptacja społeczna i duże zapotrzebowanie na kadrę z wyższym wykształceniem dla wielkotowarowej gospodarki rolnej w zachodnich rejonach Polski.

Spośród organizatorów naszego Wydziału należy wymienić przede wszystkim dziekana Antoniego Linke, prodziekanów Józefa Kolowcę i Mariana Kubasiewicza oraz założycieli i kierowników katedr. Na samym początku Wydział obejmował katedry: Anatomii Zwierząt (Marian Kubasiewicz), Fizjologii Zwierząt (Leon Feliński), Ogólnej Hodowli Zwierząt (Janusz Załuska), Zoologii (Antoni Linke), Żywienia Zwierząt (Józef Kolowca), Szczegółowej Hodowli Zwierząt (Piotr Znaniecki).

W 1957 r. Wydział Zootechniczny połączono z Wydziałem Rolniczym. W dalszym ciągu istniały ww. katedry oraz nowo powstała Katedra Zoohigieny (Zbigniew Czajkowski).

1 października 1965 r. w ramach Wydziału Rolniczego powołano Oddział Zootechniczny, który 19 września 1968 r. przekształcono w Wydział Zootechniczny.

W strukturze organizacyjnej Wydziału działały dwa instytuty: Instytut Biologicznych Podstaw Hodowli Zwierząt (z pięcioma zakładami i jedną pracownią) i Instytut Hodowli i Technologii Produkcji Zwierzęcej (z dziewięcioma zakładami) oraz jedna Katedra Żywienia Zwierząt i Gospodarki Paszowej. W roku akademickim 1983/1984 powrócono do tradycyjnego modelu organizacyjnego i utworzono katedry oraz zakłady.

Bazę doświadczalną oraz dydaktyczną Wydziału tworzyły Rolnicze Zakłady Doświadczalne w Lipniku i Ostoi oraz inne przedsiębiorstwa gospodarki rolnej na Pomorzu. W marcu 1993 r. senat uczelni podjął uchwałę o likwidacji RZD i utworzeniu stacji badawczych. Obecnie Wydział ma podpisaną umowę o współpracy w zakresie badań i szkolenia praktycznego studentów z Instytutem Zootechniki w Krakowie, Państwowym Instytutem Badawczym – Zootechnicznym Zakładem Doświadczalnym w Kołbaczu.

Dla celów badawczych i dydaktycznych istnieją na Wydziale trzy zwierzętarnie, w których utrzymywane są owce, kozy, emu, przepiórki, szynszyle i zwierzęta laboratoryjne oraz pasieka.

Integralną częścią Wydziału był Akademicki Klub Jeździecki, który wywodzi się z Koła Miłośników Koni, powołanego w 1968 r. Początkowo siedzibą koła był RZD Lipnik. W 1982 r. AKJ uzyskał nową siedzibę na Osowie, stanowiąc integralną część Katedry Hodowli Trzody Chlewnej i Koni. Od 1990 r. stał się samodzielną jednostką podlegającą bezpośrednio administracji uczelni.

Członkowie obecnej Rady Wydziału przed budynkiem dziekanatu

Rada Wydziału 20 lat temu

Studenci podczas zajęć z zoologii

Pierwsi absolwenci kierunku biotechnologia

Prezydium konferencji z okazji 45-lecia wydziału

Funkcje we władzach Wydziału w poszczególnych kadencjach pełnili:

1955–1956 dziekan Antoni Linke, prodziekan Józef Kolowca;
 1956–1957 dziekan Józef Kolowca, prodziekan Marian Kubasiewicz;
 1965–1967 prodziekan ds. Oddziału Zootechnicznego Zbigniew Czajkowski;
 1967–1968 prodziekan ds. Oddziału Zootechnicznego Leon Feliński;
 1968–1972 dziekan Leon Feliński, prodziekani Adam Brzozowski i Aleksander Rajski;
 1972–1975 dziekan Zygmunt Dowgiałło, prodziekani Lidia Uziębło i Stanisław Górski;
 1975–1978 dziekan Stanisław Baranow-Baranowski, prodziekani Adam Brzozowski; i Stanisław Górski;
 1978–1981 dziekan Stanisław Baranow-Baranowski (do 31.11.1980 r.), Lidia Uziębło (od 1.12.1980 r.) prodziekani Roman Czarnecki i Stanisław Górski;
 1981–1984 dziekan Lidia Uziębło, prodziekani Aleksandra Chomiczewska-Mazaraki, Antoni Furowicz (1.10.1981–15.05.1983 r.), Roman Czarnecki (16.05.1983–30.09.1984 r.);
 1984–1987 dziekan Stanisław Baranow-Baranowski, prodziekani Roman Czarnecki i Lech Pałasz;
 1987–1990 dziekan Stanisław Baranow-Baranowski, prodziekani Lech Pałasz (1.10.1987–31.10.1987 r.), Jarosław Prabucki, Arkadiusz Kawęcki (od 4.11.1987 r.);
 1990–1993 dziekan Roman Czarnecki, prodziekani Henryk Kamieniecki, Maciej Melosik (do czerwca 1992 r.), Jerzy Kortz (lipiec 1992–1993 r.);
 1993–1996 dziekan Wiesław Skrzypczak, prodziekani Alicja Dańczak, Alojzy Ramisz;
 1996–1999 dziekan Wiesław Skrzypczak, prodziekani Bożena Chuda-Mickiewicz, Jan Udała;
 1999–2002 dziekan Jan Udała, prodziekani: Elżbieta Kalisińska, Ryszard Pikula;
 2002–2005 dziekan Wiesław Skrzypczak, prodziekani Bożena Chuda-Mickiewicz, Marek Kmiec;
 2005–2008 dziekan Danuta Szerbińska, prodziekani Małgorzata Ożgo, Bogdan Lasota, Piotr Baranowski;
 2008–2010 dziekan Jan Udała, prodziekani Bogumiła Pilarczyk, Arkadiusz Terman, Iwona Szatkowska;
 2010–obecnie, dziekan Jan Udała, prodziekani Bogumiła Pilarczyk, Arkadiusz Terman, Iwona Szatkowska.
 Dziekanatem kierowały kolejno: Krystyna Rogacka, Grażyna Błędzka, Elżbieta Banaszak.

Rozwój kadry naukowej i struktura organizacyjna Wydziału

Pełne prawa akademickie, tzn. prawo do nadawania stopnia naukowego doktora oraz doktora habilitowanego nauk rolniczych w zakresie zootechniki, Wydział posiada od 1976 r. prawo doktoryzowania – od 1969 r. Od tego czasu 178 osób, w tym 35 spoza Wydziału uzyskało stopień doktora, a 11 osób doktoryzowało się na innych uczelniach. Spośród 75 osób, 38 osób habilitowało się na naszym Wydziale, a 37 osób habilitowało się na innych uczelniach w Polsce. W minionych 55 latach istnienia Wydziału 28 osób uzyskało tytuł naukowy profesora.

Na wniosek Rady Wydziału senat uczelni nadał godność *doktora honoris causa* 7 wybitnym uczonym: prof. zw. dr. hab. Stefanowi Alexandrowiczowi (1971), prof. zw. dr. hab. Jerzemu de Pelikan Krupińskiemu (1995), prof. zw. dr. hab. Jerzemu Woyke (1998), prof. zw. dr. hab. Witoldowi Podkówcze (1999), prof. zw. dr. hab. Januszowi Gilowi (2000), prof. zw. dr. hab. Teresie Żebrowskiej (2003), prof. zw. dr. hab. Marianowi Różyckiemu (2003).

W swojej 55-letniej historii Wydział zmieniał kilkakrotnie strukturę organizacyjną, którą tworzy obecnie osiem katedr (z dwoma zakładami) i cztery zakłady wraz z dziewięcioma pracownikami. Katedra Biotechnologii Rozrodu Zwierząt i Higieny Środowiska – kierownik prof. dr. hab. Jan Udała.

Katedra Fizjologii Zwierząt i Cytobiologii – kierownik prof. dr hab. Wiesław Skrzypczak.

Katedra Genetyki i Ogólnej Hodowli Zwierząt – kierownik dr inż. Arkadiusz Terman.

Pracownia Genetycznych Podstaw Biotechnologii – kierownik dr inż. Daniel Polasik.

Pracownia Genetyki Molekularnej – kierownik dr Hanna Kulig.

Katedra Hodowli Ptaków Użytkowych i Ozdobnych – kierownik dr hab. Danuta Szczercińska prof. nadzw. ZUT.

Katedra Hodowli Trzody Chlewnej – kierownik dr hab. Arkadiusz Pietruszka.

Katedra Immunologii, Mikrobiologii i Chemii Fizjologicznej – kierownik dr hab. Danuta Czernomys-Furowicz prof. nadzw. ZUT.

Katedra Nauk o Zwierzętach Przeżuwających – prof. dr hab. Jerzy Wójcik.

Zakład Biostatystyki – kierownik dr hab. Wilhelm Grzesiak prof. nadzw. ZUT.

Zakład Cytogenetyki Molekularnej – kierownik dr hab. Iwona Szatkowska prof. nadzw. ZUT.

Katedra Zoologii i Pszczelnictwa – kierownik dr hab. Bożena Chuda-Mickiewicz prof. nadzw. ZUT.

Pracownia Biologii i Ekologii Pasożytów – kierownik dr hab. Katarzyna Kavetska-Betlejewska prof. nadzw. ZUT.

Zakład Anatomii Zwierząt – kierownik dr hab. Piotr Baranowski prof. nadzw. ZUT.

Pracownia Hodowli Zwierząt Futerkowych – kierownik dr hab. Małgorzata Sulik.

Zakład Hodowli Koni – kierownik dr hab. Angelika Cieśla.

Zakład Oceny Produktów Zwierzęcych – kierownik prof. dr hab. Józefa Gardzielewska.

Zakład Żywienia Zwierząt i Żywności – kierownik dr hab. Roman Lubowicki prof. nadzw. ZUT.

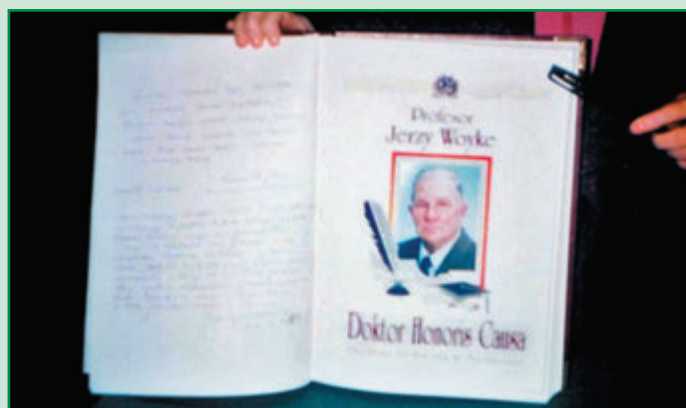
W jednostkach organizacyjnych zatrudnionych jest obecnie 87 osób, w tym 71 pracowników naukowo-dydaktycznych (9 profesorów z tytułem naukowym, 10 profesorów nadzwyczajnych, 12 doktorów habilitowanych, 40 doktorów) i 16 pracowników inżynierjno-technicznych. Ponadto na Wydziale zatrudnionych jest 7 pracowników administracyjnych i 22 pracowników obsługi.

Działalność badawcza i współpraca z zagranicą

Na przestrzeni minionych 55 lat istnienia Wydziału zakres realizowanych na nim prac badawczych dotyczył najistotniejszych zagadnień dla rozwoju produkcji zwierzęcej, głównie na Pomorzu Zachodnim. Problematyka badawcza dostosowywana była do aktualnych potrzeb społecznych i gospodarczych kraju.

Główne kierunki badawcze, podejmowane przez jednostki naukowe Wydziału Biotechnologii i Hodowli Zwierząt, są związane z zootechniką i biotechnologią, a także z postępem nauk biologicznych w rolnictwie. Spójność działań naukowych z postępem w wymienionych wyżej dyscyplinach wyraża się między innymi w podejmowanej tematyce badawczej, którą można scharakteryzować w kilku obszarach:

- doskonalenie cech użytkowych i rozrodczych zwierząt gospodarskich oraz owadów użytkowych przy wykorzystaniu metod opartych na najnowszych osiągnięciach z zakresu biologii molekularnej, embriologii, genomiki i proteomiki;
- poszukiwanie modeli badawczych (na poziomie komórkowym i zwierzęcym), mogących stanowić pierwszy etap zaawansowanych procedur biotechnologicznych;
- próby zoptymalizowania warunków żywieniowych zwierząt, poprzez porównanie wartości pokarmowej i oceny ewentualnego oddziaływania na organizm naturalnych, przemysłowych i modyfikowanych genetycznie pasz oraz dodatków paszowych;
- badania nad zmianami profilu białkowego indykatorywnych tkanek w zależności od poziomu eksploatacji całego organizmu, z wykorzystaniem najnowszych narzędzi proteomicznych, w aspekcie wyznaczenia fizjologicznej granicy wydolności metabolicznej organizmu i uzyskania wysokich efektów w pracy hodowlanej;

Księga pamiątkowa z okazji nadania godności doctora honoris causa profesorowi Jerzemu Wójkowi

Członkowie Rady Wydziału po zakończeniu posiedzenia, na pierwszym planie profesorowie Jerzy Pasierbski i Adam Brzozowski oraz docent Stanisław Górski

Członkowie Rady Wydziału 10 lat temu

Władze wydziału podczas inauguracji roku akademickiego 1987/1988

- profilaktyka oraz identyfikacja chorób zakaźnych, pasożytniczych i środowiskowych w oparciu na klasycznych metodach diagnostycznych i z zakresu genetyki molekularnej, w kontekście zmniejszenia strat w chowie i hodowli zwierząt;
- badania porównawcze nad wzrostem i rozwojem zwierząt udomowionych i dziko żyjących w aspekcie ochrony zdrowia i doskonalenia produkcji zwierzęcej;
- badania nad wpływem czynników genetycznych i środowiskowych na cechy użytkowe i jakość produktów pochodzenia zwierzęcego oraz ich wartość przetwórczą.

Ukierunkowanie badań na biotechnologię to spojrzenie i inwestycja w przyszłość, inwestycja kosztowna ale pozwalająca na optymizm i stwarzająca szansę pomyślnego rozwoju Wydziału. Obecnie na Wydziale realizowanych jest 14 tematów badawczych finansowanych przez MNiSzW, 31 tematów w ramach działalności statutowej i 56 w ramach badań własnych.

Jednostki Wydziału współpracują z wieloma zagranicznymi i krajowymi ośrodkami naukowymi. Współpraca ta rozwijana jest w oparciu na oficjalnych umowach podpisanych między Wydziałem i uczelnią a daną jednostką, bądź też w oparciu na umowach zawartych między poszczególnymi katedrami i zakładami a tymi jednostkami. Rozwijana jest także współpraca oparta na wzajemnych kontaktach między zainteresowanymi osobami, a ich efektem są bardzo częste wspólne publikacje. Z jednostek zagranicznych, z którymi współpracują nasze katedry i zakłady, należy wymienić m.in.: Uniwersytet w Rostocku, Uniwersytet w Berlinie, Uniwersytet w Pradze, Mendelowski Rolniczo-Leśny Uniwersytet w Brnie, Instytut Parazytologii Uniwersytetu w Zurichu, Litewską Akademię w Kownie, Lwowską Państwową Akademię Medycyny Weterynaryjnej, Lwowski Uniwersytet Rolniczy w Dublinach (Ukraina), Instytut Zoologii im. II. Schmalhausena Narodowej Akademii Nauk Ukrainy, Unite des Maladies Metaboliques et Micronutriments Centre de Recherches de Clermont – Fernand et Francis.

Spśród wielu ośrodków krajowych, z którymi rozwijają współpracę jednostki naszego Wydziału, należy wymienić m.in.: Instytut Zootechniki Państwowy Instytut Badawczy w Krakowie, Oddział Pszczelnictwa Instytutu Sadownictwa i Kwiaciarstwa w Puławach, Katedrę Biotechnologii i Biochemii Zwierząt UWM w Olsztynie, Instytut Fizjologii i Żywienia Zwierząt PAN w Jabłonie, Instytut Rozrodu i Badań Żywności PAN w Olsztynie, Katedrę i Zakład Histologii i Embriologii PUM w Szczecinie, Instytut Genetyki i Hodowli Zwierząt w Jastrzębku, Katedrę Fizjologii i Biochemii Zwierząt Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, Katedrę Fizjologii Zwierząt Uniwersytetu Przyrodniczo-Technicznego w Bydgoszczy.

Ponadto Wydział prowadzi współpracę z wieloma zakładami w terenie, udostępniającymi jednocześnie swoją bazę badawczą: Spółdzielca Agrofirma Witkowo, Zootechniczny Zakład Doświadczalny w Kołbaczu IZ PIB w Krakowie, Ośrodek Hodowli Zarodowej w Lubianie, Stacja Hodowli i Unasienniania Zwierząt w Bydgoszczy, Oddział Terenowy w Szczecinku, Zakłady Drobiarskie Drobimex-Heinz w Szczecinie-Dąbiu.

Działalność dydaktyczna

Przez ponad 40 lat jedynym kierunkiem studiów na Wydziale była zootechnika. Na kierunku tym prowadzono w systemie dziennym i zaocznym studia inżynierskie i magisterskie.

Ważnym wydarzeniem w życiu Wydziału było utworzenie, decyzją Ministerstwa Edukacji Narodowej, nowego kierunku studiów biotechnologia. Pierwsi studenci rozpoczęli na nim naukę w roku akademickim 1997/1998. Pięć lat później utworzono trzeci kierunek studiów – biologię. W bieżącym roku rozpoczną naukę studenci na międzykierunku bioinformatyka, utworzonym wspólnie z Wydziałem Informatyki naszej uczelni.

Na Wydziale Biotechnologii i Hodowli Zwierząt istnieją więc trzy kierunki studiów:

- zootechnika,
- biotechnologia,
- biologia,

- oraz międzykierunek
- bioinformatyka.

Owocem działalności dydaktycznej Wydziału jest wydanie 4460 dyplomów absolwentom, w tym 2483 magistrów inżynierom i 703 inżynierom na studiach stacjonarnych oraz 434 magistrów inżynierom i 840 inżynierom na studiach niestacjonarnych.

Łącznie na kierunkach tych studiuje 865 osób, w tym po raz pierwszy 32 na bioinformatyce.

W ramach kierunków biotechnologia i zootechnika realizowane są dwustopniowe studia stacjonarne i niestacjonarne, przy czym:

- studia stacjonarne inżynierskie (I stopnia) trwają siedem semestrów (3,5 roku), a niestacjonarne osiem semestrów (cztery lata);
- studia stacjonarne magisterskie (II stopnia) trwają trzy semestry (1,5 roku), a niestacjonarne cztery semestry (dwa lata);

Na kierunku biologia studia stacjonarne licencjackie trwają trzy lata, a niestacjonarne 3,5 roku, natomiast na stacjonarnych studiach magisterskich nauka trwa dwa lata, a niestacjonarnych 2,5 roku. Na międzykierunku bioinformatyka prowadzone są stacjonarne studia inżynierskie trwające 3,5 roku.

Po ukończeniu I stopnia i złożeniu egzaminu dyplomowego absolwenci kierunków biotechnologia i zootechnika otrzymują tytuł zawodowy inżyniera, a kierunku biologia – licencjata. II stopień zamknięty jest obroną pracy magisterskiej i uzyskaniem tytułu magistra inżyniera (biotechnologia i zootechnika) lub magistra (biologia).

Zarówno na studiach stacjonarnych jak i niestacjonarnych na kierunku zootechnika studenci studiów magisterskich mogą wybrać jedną z trzech specjalności:

- ekologię i profilaktykę zwierząt,
- hodowlę zwierząt amatorskich i laboratoryjnych,
- hodowlę zwierząt gospodarskich, oraz specjalizację:
- agroturystykę.

Na kierunku biotechnologia studenci mają do wyboru dwie specjalizacje:

- biotechnologia w produkcji zwierzęcej i ochronie środowiska,
- biotechnologia w produkcji roślinnej.

Na kierunku biologia na studiach magisterskich studenci mogą wybrać jedną ze specjalizacji:

- biologia zwierząt,
- agrobiologia,
- biologia wód.

Na Wydziale istnieje trzeci stopień kształcenia. Studenci mogą kontynuować naukę na 4-letnich Wydziałowych Studiach Doktoranckich. Obecnie na Wydziale jest 40 doktorantów. Ponadto prowadzone są studia podyplomowe, m.in. rolnictwo w warunkach zrównoważonego rozwoju, kynologia, pielęgniarstwo zwierząt i inne.

Wymierny efekt pracy twórczej naszej kadry naukowo-dydaktycznej i technicznej stanowią tysiące artykułów oryginalnych i popularnonaukowych, doniesień na konferencje, opublikowanych w renomowanych czasopiśmie krajowych i zagranicznych, liczne wdrożenia i instrukcje upowszechnieniowe oraz konferencje i seminaria naukowe. Najlepiej o naszym Wydziale świadczą nasi absolwenci, znani i cenieni fachowcy, umiejący dobrze sobie radzić na każdym stanowisku pracy związanym nie tylko z rolnictwem, zajmujący zaszczytne i odpowiedzialne stanowiska w organach administracji samorządowej i państwowej.

Mysząc o przyszłości, nie zapominamy o przeszłości, o pionierach i twórcach Wydziału. Pamiętamy o tych, którzy odeszli od nas na zawsze i otaczamy szacunkiem naszych seniorów, emerytów.

Żywię nadzieję, że – tak jak do tej pory – nadal wszyscy, pracownicy i studenci z zaangażowaniem i odpowiedzialnością będą budować pomyślną przyszłość naszego Wydziału.

Wszystkim pracownikom i studentom, sympatykom i przyjaciółom Wydziału, którzy przyczynili się do jego rozwoju, składam serdeczne podziękowania.

Jan Udała

działan Wydziału Biotechnologii i Hodowli Zwierząt

Centrum Bioimmobilizacji
i Innowacyjnych Materiałów
Opakowaniowych

Minęliśmy półmetek!

Realizacja projektu „Budowa i Wyposażenie Centrum Bioimmobilizacji i Innowacyjnych Materiałów Opakowaniowych CBiIMO” minęła już półmetek. W kwietniu 2009 roku projekt otrzymał dofinansowanie w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka, 2007–2013; Priorytet 2 „Infrastruktura sfery B + R”: działanie 2.2: Wsparcie tworzenia wspólnej infrastruktury badawczej jednostek naukowych.

W Szczecinie na terenie kampusu nr 2 w rejonie ulic Wernyhory i Klemensa Janickiego, w bliskiej odległości od budynku Wydziału Ekonomicznego, od 15 czerwca 2010 r. trwają prace budowlane. Zakończenie inwestycji przewidziane jest na koniec pierwszego kwartału 2011 r.

25 sierpnia przebieg budowy CBIMO wizytował mgr inż. Tadeusz Klinger, zastępca kanclerza ZUT ds. technicznych. Uczestniczył też w spotkaniu zespołu projektowego z wykonawcą – konsorcjum firm INTOP Szczecin Sp. z o.o. i INTOP Tarnobrzeg Sp. z o.o. Stan robót oceniono jako zadowalający.

Podczas targów Taropak w Poznaniu 14–15 września 2010 r. kierownik projektu dr hab. inż. Artur Bartkowiak prof. nadzw. ZUT w ramach prezentacji promocyjno-edukacyjnych i marketingowych, organizowanych przez Polską Izbę Opakowań, opowiadał o Centrum Bioimmobilizacji i Innowacyjnych Materiałów Opakowaniowych w prezentacji: „Proekologiczne materiały opakowaniowe do żywności”.

Natomiast 28 września br. pracownicy oraz doktoranci CBIMO uczestniczyli w III Międzynarodowej Konferencji Naukowo-Technicznej „Przyszłość opakowań biodegradowalnych”. Konferencję zorganizował Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Opakowań w Warszawie oraz Centrum Materiałów Polimerowych i Węglowych PAN. Patronat nad konferencją sprawowało Ministerstwo Nauki

i Szkolnictwa Wyższego i Ministerstwo Środowiska oraz Polska Izba Opakowań. Uczestnikami byli, m.in.: zespół prof. Marka Kowalczyka (PAN), doc. dr hab. inż. Hanna Żakowska (COBRO), prof. Marian Żenkiewicz, Andrzej Kornacki, przedstawiciel firmy Innovia Films oraz goście z zagranicy, m.in. Miriam Sahl z DIN CERTCO.

Więcej informacji o projekcie, jego realizacji oraz filmy z placu budowy na stronie www.cbimo.zut.edu.pl

Aneta Zierke

Zdjęcia ze strony www.cbimo.zut.edu.pl

**INNOWACYJNA
GOSPODARKA**
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Zachodniopomorski
Uniwersytet
Techniczny
w Szczecinie

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

Projekt współfinansowany ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka

XXI International Symposium on Combustion Processes

Spalanie jest jedną z podstawowych metod uzyskiwania energii pierwotnej. Głównym paliwem energetycznym, na którym opiera się polska gospodarka, jest węgiel. Opóźnienia we wdrażaniu nowoczesnych urządzeń do spalania w przemyśle, energetyce, gospodarstwach domowych itp. powodują duże zainteresowanie wszelkimi zdobyczami w zakresie poprawy efektywności urządzeń do spalania i poszukiwaniem zamienników dla węgla jako podstawowego paliwa. Społeczeństwo interesuje się także wykorzystaniem spalania do usuwania odpadów, spalaniem biopaliw jako metody zmniejszenia zużycia paliw nieodnawialnych, zmniejszeniem zużycia paliw w różnych działach gospodarki i życiu codziennym w celu ograniczenia kosztów działalności. W Polsce działa nieliczna, w porównaniu z innymi dyscyplinami naukowymi, grupa naukowców zajmujących się problematyką spalania, rozproszona w kilkunastu ośrodkach naukowych, w tym na Śląsku (Gliwice, Katowice), w Warszawie, Krakowie, Wrocławiu, Poznaniu, Częstochowie, Łodzi, Kielcach, Radomiu, głównie w ośrodkach politechnik i kilku instytutach naukowo-badawczych. Jest także grupa, całkiem liczna, Polaków pracujących w renomowanych ośrodkach naukowych za granicą, którzy utrzymują kontakty z polskimi zespołami naukowymi.

Celem Międzynarodowego Sympozjum Procesów Spalania, prowadzonego w języku angielskim, jest stworzenie platformy wymiany wyników badań i dyskusji między naukowcami reprezentującymi najlepsze zagraniczne ośrodki badań z naukowcami z Polski. Konferencja odbywa się co dwa lata w różnych miejscach w Polsce.

XXI International Symposium on Combustion Processes odbywało się od 14 do 17 września 2010 r. w Międzyzdrojach. Organizatorem była Katedra Technicznego Zabezpieczenia Okrętów Wydziału Techniki Morskiej ZUT, a współorganizatorami Sekcja Spalania Komitetu Termodynamiki i Spalania PAN oraz Polski Instytut Spalania w Warszawie. XI International Symposium on Combustion Processes, zorganizowane w 1989 r. w Międzyzdrojach przez Politechnikę Szczecińską, zgromadziło ponad 180 osób, w tym 80 gości z zagranicy. Ostatnie, XX Sympozjum w Pułtuskach zorganizował Instytut Techniki Ciepłej Wydziału Mechanicznego Energetyki i Lotnictwa Politechniki Warszawskiej.

Tradycyjnie już tematyka konferencji dotyczyła podstawowych problemów teorii i praktyki spalania, wybuchów, detonacji i badań pożarowych. W czasie konferencji przedstawiono trzy wykłady w sesjach plenarnych i 29 referatów w sesjach tematycznych. W dwóch sesjach plakatowych zaprezentowano 38 prac doktorantów i młodych pracowników naukowych. W XXI International Symposium on Combustion Processes wzięło udział 80 osób z 10 krajów. Cieszył duży udział w konferencji osób młodych, w tym licznej grupy doktorantów z kraju i zagranicy.

Tematyka wykładów plenarnych dotyczyła stosowania biopaliw w nowoczesnych silnikach spalinowych (prof. M.L. Wyszynski z University

of Birmingham), spalania mieszanin benzyn w silnikach spalinowych o wtrysku bezpośrednim (prof. W. Mitaniec z Politechniki Krakowskiej) i współczesnej problematyki wybuchów w kopalniach (prof. K. Lebecki z Głównego Instytutu Górnictwa). W obradach sesji tematycznych poruszano problematykę spalania paliw gazowych, tradycyjnie już spalania węgla kamiennego, spalania w silnikach wewnętrznego spalania, zanieczyszczeń emitowanych w procesach spalania i metod ich ograniczania, spalania odpadów i biomasy, pożarów, wybuchów i detonacji, chemicznych i fizycznych aspektów spalania, modelowania i diagnostyki procesów spalania. Na uwagę zasługuje zwiększająca się w stosunku do lat ubiegłych liczba referatów dotyczących spalania odpadów i biomasy, ekologicznych aspektów spalania oraz modelowania matematycznego procesów spalania z zastosowaniem technik komputerowych.

Przyjęte przez organizatorów i komitet programowy zasady prezentacji z zaplanowanym czasem na dyskusję stworzyły możliwość wymiany zdań i komentarzy, tworząc platformę przekazu skierowaną najczęściej do młodych doktorantów.

Przyjęte na XXI International Symposium on Combustion Processes referaty wydrukowano w postaci streszczeń wydanych przez Wydawnictwo Uczelniane ZUT. Pełne teksty referatów ukażą się jeszcze w tym roku w formie recenzowanych artykułów w czasopiśmie „Archivum Combustionis”, wydawanym przez Komitet Termodynamiki i Spalania PAN.

Konferencja odbyła się w hotelu Slavia, w którym przed dwudziestu jeden laty zorganizowane było także XI Sympozjum Spalania. W czasie sympozjum przewodniczący Polskiego Instytutu Spalania prof. Andrzej Teodorczyk ogłosił wyniki Konkursu im. Pawła Buraczewskiego na najlepszą pracę doktorską z dyscypliny spalania w 2008 i 2009 r. Laureatami zostali dr inż. Rafał Ślefarski z Politechniki Poznańskiej (2008) i dr inż. Natalia Schaffel-Mancini z Politechniki Śląskiej i Clausthal University of Technology (2009).

Następne XXII Sympozjum Spalania zorganizuje Politechnika Śląska już za rok, gdyż w 2012 r. w Polsce na zlecenie Combustion Institute z Pittsburgha, odbędzie się International Symposium on Combustion, konkurs na jego organizację wygrał Polski Instytut Spalania w Warszawie.

XXI International Symposium on Combustion Processes objęli honorowym patronatem Włodzimierz Kiernożycki, rektor ZUT oraz Władysław Husejko, marszałek województwa zachodniopomorskiego. Dzięki pomocy Wydziału IV PAN oraz Komitetu Termodynamiki i Spalania PAN konferencja uzyskała znaczną dotację z MNiSW, przeznaczoną na dofinansowanie wydania materiałów konferencyjnych. Dotację na ten cel przyznał również Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego ze środków budżetowych na wsparcie konferencji naukowych.

Regionalne Problemy Ochrony Środowiska

Katedra Geotechniki organizuje corocznie konferencje poświęcone problemom inżynierii środowiska na obszarach litoralnych. XVIII Konferencję z cyklu Regionalne Problemy Ochrony Środowiska poświęcono problematyce geotechniki, geologii inżynierskiej i hydrogeologii w zagadnieniach inżynierskich na Pomorzu Zachodnim. W trakcie spotkania oddano do użytku nowe laboratorium geotechniki.

Konferencja Regionalne Problemy Ochrony Środowiska związana jest również z inżynierią i ochroną środowiska, wody i gruntów na Pomorzu Zachodnim, a szczególnie z pozyskiwaniem terenów pod przyszłe inwestycje w ramach zrównoważonego rozwoju regionu. Posadowienie obiektów na tych terenach wymaga pogłębionej analizy zachowania się gruntów pod obciążeniem. Prace prezentowane na konferencji pokazały nowatorskie techniki uzdatniania terenów w szczególności pod budownictwo infrastrukturalne i przemysłowe oraz wskazały na możliwości wykorzystania obszaru ujścia Odry oraz pasa nadmorskiego dla celów gospodarczych i społecznych.

Konferencja odbywała się od 25 do 26 czerwca br. w Szczecinie i Świnoujściu. Wzięło w niej udział ponad 50 zaproszonych gości z ośrodków naukowych w Polsce i za granicą. Omawiane były zagadnienia naukowo-badawcze, rozwijane przez ośrodek geotechniczny ZUT w Szczecinie, wygłoszono m.in. referaty:

- Problemy geotechniczne – prof. dr hab. inż. Zygmunt Meyer (ZUT);
- Technologie wykorzystywane w budownictwie podziemnym – prof. dr hab. inż. Manfred Nußbaumer (Technische Universität);
- Aktualne osiągnięcia i zadania w dziedzinie inżynierii morskiej – prof. dr hab. inż. Bolesław Mazurkiewicz (Politechnika Gdańska);
- Zagęszczanie podłoża gruntowego metodą mikrowybuchów – prof. dr hab. inż. Eugeniusz Dembicki (Politechnika Gdańska);
- Problemy inżynierii środowiska – dr hab. inż. R. Coufal prof. nadzw. ZUT;
- Problemy geologii inżynierskiej – dr hab. Marek Tarnawski (ZUT).

Po obradach zaproszeni goście zwiedzili nowe laboratorium geotechniki, które katedra otrzymała w tym roku. Stwarza ono pracownikom nowe możliwości podejmowania trudniejszych, złożonych

tematów. W laboratorium prowadzone będą również zajęcia w zakresie budownictwa z geologii inżynierskiej, mechaniki gruntów, fundamentowania i geotechniki, a także z hydrogeologii. Będzie można przeprowadzać następujące ćwiczenia:

- analiza makroskopowa gruntów,
- analiza uziarnienia gruntu i badanie wskaźników porowatości,
- badania stanu i konsystencji gruntów w aparacie Casagrande'a i przy użyciu penetrometru stożkowego,
- badanie gęstości objętościowej, właściwej i wilgotności,
- badanie wilgotności optymalnej i maksymalnej gęstości objętościowej szkieletu gruntowego za pomocą aparatu Proctora,
- badanie ściśliwości gruntu w edometrach i przy użyciu maszyny TIRA TEST,
- badanie wytrzymałości gruntu na ścinanie w aparatach bezpośredniego ścinania,
- badanie wytrzymałości na ścinanie w aparacie trójosiowego ścinania,
- badanie wytrzymałości na ścinanie metodą penetrometru stożkowego,
- badanie wytrzymałości na ścinanie gruntu przy użyciu ścinarki obrotowej,
- oznaczanie spójności gruntu za pomocą penetrometru tłoczowego,
- badanie wodoprzepuszczalności w aparacie ZW-k, w aparacie przy zmiennym ciśnieniu (edometr) dla gruntów spoiстых oraz dla niespoistych przy zastosowaniu rurki Kamieńskiego,
- określanie zawartości części organicznych w gruntach.

Szczególnym osiągnięciem dydaktycznym Katedry Geotechniki jest stworzenie studentom warunków do samodzielnego wykonywania badań laboratoryjnych. Każdy zespół ma możliwość wykonywania innych ćwiczeń na specjalnie przygotowanym stanowisku.

W drugim dniu konferencji uczestnicy zwiedzili budowę gazoportu, czyli terminalu do odbioru tankowców ze skroplonym gazem LNG w Świnoujściu.

Ryszard Coufal

XV Międzynarodowa konferencja MMAR

XV Międzynarodowa Konferencja *Methods and Models in Automation and Robotics* (*Metody i Modele w Automatyce i Robotyce*) – MMAR 2010 odbyła się 23–26 sierpnia br. w hotelu Amber Baltic w Międzyzdrojach. Pierwsza o takiej tematyce odbyła się w 1994 r. Wówczas inne konferencje, sympozja czy warsztaty naukowe zawieszały swoją działalność z braku środków finansowych albo z braku zainteresowania uczestników. Na pomysł MMAR-u wpadło kierownictwo Instytutu Automatyki Przemysłowej, a po konsultacjach i zgodzie profesora Tadeusza Kaczorka na przewodniczenie Międzynarodowemu Komitetowi Programowemu projekt nabrał realnych kształtów. Jako organizatorzy mieliśmy dużo zapału i doświadczenie z uczestniczenia w kilku, może kilkunastu dużych, uznanych, międzynarodowych konferencjach, które przetworzyliśmy i wykorzystaliśmy wraz z własnymi pomysłami. Były momenty gdy słyszeliśmy od bardzo życzliwych osób zdziwienie i komentarze „chłopcy co wy tu chcecie zrobić”. Wykonany „skok na głęboką wodę” nie okazał się desperackim wybrękiem, ale jak później się okazało przemyślanym działaniem przynoszącym po latach ciężkiej pracy sukces. Zawsze nadrzędnym celem był wysoki poziom referatów, przemyślany dobór referatów plenarnych i w ramach imprez towarzyszących prezentacja osiągnięć Pomorza Zachodniego w dziedzinie kultury.

Otwarcie konferencji

Komitet organizacyjny razem z programowym dokładali wszelkich starań, by poziom referatów podnosić z roku na rok. W pierwszych latach przyjmowano referaty na podstawie dwustronicowych skrótów aby w następnych wymagać już pełnych tekstów. Przyniosło to efekt w postaci uzyskania patronatu naukowego IEEE – największej światowej organizacji zrzeszającej elektryków, elektroników, automatyków i informatyków. Najpierw w 2001 r. patronatu udzielił Automatic & Robotic Society IEEE, a w następnych latach Control Systems Society IEEE. Wygłoszone na konferencji MMAR 2010 referaty znalazły się w bibliotece elektronicznej IEEE Explore, dostępnej na całym świecie.

Referaty plenarne to bardzo mocny punkt wszystkich MMAR-ów. Przyjęliśmy zasadę, że na każdej konferencji jest jeden referat z Polski – pozostałe z zagranicy. Tematyczny podział tych referatów uwzględniał „czystą teorię sterowania”, robotykę, sztuczną inteligencję, diagnostykę oraz przemysłowe i biomedyczne zastosowania automatyki. Od 1994 r. odbyło się około 60 sesji plenarnych, na których referaty wygłaszały największe sławy światowej automatyki i robotyki. Trudno wymienić wszystkich, ale nie można nie wspomnieć profesora Lotfi Zadeha z Uniwersytetu w Berkeley – twórcy teorii zbiorów rozmytych i jednego z ojców sztucznej inteligencji. Z lotniska w Goleniowie udaliśmy się z profesorem do Świnoujścia na prom „Pomerania”, którym wypływaliśmy w rejs po Zatoce Pomorskiej. Tam odbyła się sesja organizowana przez Mitsubishi Electric na temat konstrukcji robotów. Profesor, po krótkim odpoczynku, brał aktywny udział w sesji, a opis podróży samochodem

do hotelu w Międzyzdrojach stał się wstępem do jego referatu plenarnego. Do Międzyzdrojów wiozł profesora inny samochód niż z Goleniowa, a kierująca nie знаła dobrze drogi więc jeden z pasażerów podpowiadał jej jak ma jechać: „najpierw prosto, potem w prawo, w lewo, itd., aż dojechali bezpiecznie do hotelu. Profesor Zadeh tym opisem podróży rozpoczął swój wykład ze sterowania rozmytego. Później poprowadził sesję regularną sztucznej inteligencji, a wieczorem po występie zespołu ówczesnej Akademii Rolniczej „Siermięgi” śliczne tancerki z zespołu „obańcowywały” profesora Zadeha do późna. Rano o godzinie piątej odjechał na lotnisko i właściwie zakończyła się jego wizyta. Po dwóch dniach otrzymaliśmy e-maila z podziękowaniami za gościnę i gratulacjami zorganizowania takiej konferencji.

Od pierwszej konferencji jako organizatorzy przykładaliśmy również dużą wagę do wszystkich imprez towarzyszących, które prezentowały zabytki, uroki regionu oraz imprezy kulturalne. Koncerty muzyki organowej w Katedrze Kamieńskiej, koncerty Chóru Akademickiego Politechniki Szczecińskiej – obecnie Chóru ZUT im. Jana Szyrockiego – to były wydarzenia, o których uczestnicy mówili do końca konferencji. W 2002 r. konferencja odbywała się w Szczecinie i jedną z imprez towarzyszących był zorganizowany otwarty koncert mszy „African Sanctus” w wykonaniu Chóru Akademickiego PS z orkiestrą i solistami (między innymi Hanną Banaszak) pod dyktando niezapomnianego Jana Szyrockiego. Przy pełnej Bazylice św. Jakuba owacjom prawie nie było końca. Jak później się okazało, był to jeden z ostatnich dużych koncertów Jana Szyrockiego. Tegoroczny koncert chóru ZUT pod dyktando Szymona

Profesor Witold Respondek wygłasza pierwszy referat plenarny

Wyrzykowskiego w sali muzealnej Ratusza Staromiejskiego w Szczecinie zadziwił wszystkich ekspresją, czystością wykonania i doбором repertuaru. Uczestnicy konferencji mówili o uczcie duchowej, wspominali „Wielkiego Jana” i jednocześnie podkreślali ekspresję obecnego dyrygenta, który wyprowadził chór „na prostą”. Drugą tegoroczną imprezą towarzyszącą były warsztaty historyczne w osadzie Słowian i Wikinów koło Wolina. Z wielkim podziwem uczestnicy oglądali techniczne rozwiązania sprzed tysiąca lat wykorzystywane przy budowie domów, wykuwaniu zbroi oraz narzędzi do pracy czy szycia ubrań.

Warto również wspomnieć o nieprzewidzianych sytuacjach, które wprowadzały trochę zamieszania ale w efekcie pozostały w pamięci jako sympatyczne i zabawne anegdoty. Na jednej z pierwszych konferencji zorganizowaliśmy wycieczkę do Kamienia Pomorskiego, w Katedrze Kamieńskiej odbył się koncert organowy. Drogę powrotną do Międzyzdrojów wybraliśmy przez Dziwnów żeby uatrakcyjnić podróż i... uatrakcyjniliśmy. W Dziwnowie podnieśli most zwodzony, żeby kutry mogły wpłynąć na noc do portu, ale wówczas zepsuł się mechanizm opuszczający i ten potężny most trzeba było opuścić ręcznie. Właśnie to ręczne opuszczanie mostu wzbudziło niesamowite zainteresowanie

i podziw, że można to tak wykonać. Pogoda była ładna więc, obserwując zmagania z mostem, podziwialiśmy zachód słońca i nawet zapomnieliśmy o pustych żołądkach.

W innym roku mieliśmy popłynąć promem „Wilanów” na Bornholm (miała to być duża atrakcja). Konferencja rozpoczynała się we wtorek, a rejs zaplanowany był na zakończenie w sobotę. W poniedziałek zaczęło dmuchać, i to coraz silniej, we wtorek było już 10 w skali Beauforta, a w środę i czwartek brakowało skali. Woda wlewała się wszędzie, a na dworze trudno było ustać na nogach. W czwartek było już jasne, że nawet jeśli wiatr ustanie, to staruszek „Wilanów” nie ma szans dotrzeć na Bornholm i wrócić. W piątek przestało wiać, morze się uspokoiło i w sobotę możliwy był kilkugodzinny rejs po Zatoce Pomorskiej, podczas którego spotkaliśmy „Dar Młodzieży”. Po powrocie jeden z uczestników, który przyjechał z rodziną właśnie na rejs, powiedział do mnie „wie pan, niczego nie żałuję, zobaczyć i przeżyć taki sztorm to więcej niż popłynąć na Bornholm”. Jak się okazało, był to jeden z największych sztormów stulecia. I pomyśleć, że przygotowania do rejsu na Bornholm trwały ponad pół roku.

Wręczenie nagród w konkursie młodych

Innym razem odbyliśmy wycieczkę dwoma wodolotami ze Świnoujścia do Szczecina na koncert i spotkanie z wojewodą zachodniopomorskim. Wszystko odbywało się planowo do momentu, gdy po przepłynięciu zalewu wpłynęliśmy na Odrę. Nagle na jednym wodolocie wszyscy poczuł zapach palonej gumy i po chwili wodolot zaczął płynąć bardzo wolno. Okazało się, że spaliło się sprzęgło jednego z dwóch silników. Podróż wydłużyła się o ponad godzinę, ale zdążyliśmy na koncert w ostatniej chwili. Na spotkaniu z wojewodą dowiedzieliśmy się,

że za dwa dni miał płynąć tym właśnie wodolotem (prosto po remoncie) premier Jerzy Buzek (w czasie rejsu było widać ludzi, którzy na wszystko „mieli oko”). Było jeszcze wiele sytuacji, które dodawały kolorytu kolejnym konferencjom.

Wszystkie dotychczas wygłoszone na konferencjach referaty zebrano w materiałach konferencyjnych o objętości 31 tomów formatu A4 – około 16 tysięcy stron! Streszczenia wszystkich referatów ukazywały się w czasopiśmie abstraktowym *Science Abstracts*, wydawanym przez wydawnictwo IEE INSPEC z Wielkiej Brytanii, a materiały trafiły do wielu

Warsztaty historyczne w osadzie Słowian i Wikingów

znanych bibliotek naukowych na świecie. Łącznie w dotychczasowych spotkaniach uczestniczyło ponad 2300 osób z 46 krajów całego świata, które zaprezentowały ponad 2600 referatów. Od kilku lat w trakcie trwania MMAR-u organizowany jest konkurs na najlepszy referat wśród młodych naukowców. W tym roku wygrał Salim Makkarum z Francji.

Zastanawiając się, czy organizowanie MMAR-u dało coś pozytywnego uczelni, wydziałowi, instytutowi czy poszczególnym ludziom, to nawet największy malkontent musiałby przyznać, że trudno przecenić to, co dała ta konferencja. Wiele nawiązanych kontaktów osobistych, współpraca z innymi ośrodkami, prezentacja naszych możliwości spowodowały zupełnie inne postrzeganie naszego ośrodka.

Zaczęliśmy już przygotowania do kolejnego 16. MMAR-u. Mam nadzieję, że i ten MMAR 2011 będzie równie udany i da organizatorom powody do satysfakcji.

Roman Kaszyński

*Katedra Inżynierii Systemów, Sygnałów i Elektroniki,
Wydział Elektryczny*

Nauczanie matematyki w uczelniach technicznych

22–24 września 2010, Świnoujście

Studium Matematyki ZUT w Szczecinie pod honorowym patronatem rektora ZUT oraz Polskiego Towarzystwa Matematycznego zorganizowało XIV Ogólnopolską Konferencję „Nauczanie Matematyki w Uczelniach Technicznych”. Spotkania matematyków wykładających na uczelniach technicznych odbywają się co dwa lata i są przygotowywane przez różne uczelnie techniczne w Polsce. Ich celem jest dyskusja, wymiana doświadczeń oraz wypracowanie rozwiązań, które pozwolą na zwiększenie efektywności kształcenia na studiach technicznych. Poprzednia konferencja odbyła się we Wrocławiu, zorganizował ją Instytut Matematyki i Informatyki Politechniki Wrocławskiej oraz Polskie Towarzystwo Matematyczne.

Przewodnictwo Komitetu Programowego tegorocznej konferencji objął dr hab. inż. Krzysztof Szajowski prof. nadzw. Politechniki Wrocławskiej, przewodniczący komisji ds. nauczania matematyki na uczelniach technicznych Polskiego Towarzystwa Matematycznego. Wiodącymi tematami były:

- pierwsze doświadczenia z obowiązkową maturą z matematyki,
- związki matematyków z badaniami w wydziałach inżynierskich w powiązaniu z możliwościami ich rozwoju naukowego,
- kształcenie zawodowe i akademickie w uczelniach technicznych a nauczanie matematyki,
- e-learning oraz wykorzystanie komputerów w nauczanie matematyki.

W konferencji wzięło udział 57 uczestników reprezentujących 17 polskich uczelni. Oprócz matematyków, uczestniczyli w niej przedstawiciele wydziałów uczelni technicznych zainteresowani wykorzystaniem matematyki w wykładanych przez nich dyscyplinach wiedzy oraz prowadzonych badaniach naukowych.

Konferencję otworzył przewodniczący Komitetu Organizacyjnego dr Stanisław Ewert-Krzemieniewski. W imieniu władz uczelni gości i uczestników konferencji powitał prorektor ds. kształcenia Witold Biedunkiewicz, zwracając uwagę na istotne znaczenie matematyki w edukacji technicznej. Referaty plenarne wygłosili: Wojciech Mitkowski (Akademia Górniczo-Hutnicza), Jacek Soroka (ZUT) oraz Krzysztof Szajowski (Politechnika Wrocławska).

W swoim wystąpieniu Wojciech Mitkowski podkreślił, że matematyka stanowi fundament myślenia, zatem na zajęciach ze studentami należy wspierać ich samodzielność i krytycyzm. Programy nauczania na poszczególnych wydziałach powinny być przygotowywane indywidualnie dla różnych dyscyplin, we współpracy matematyków z przedstawicielami tych dyscyplin. Reforma systemu edukacji nie powinna zmniejszać wymagań, gdyż skutki dzisiejszych decyzji ujawnią się dopiero po wielu latach.

Jacek Soroka omówił rozbieżności między treściami programowymi a liczbą godzin przeznaczonych na ich realizację oraz zwrócił uwagę na niewystarczający zakres wykładanego aparatu matematycznego niezbędnego do prowadzenia badań naukowych na różnych kierunkach Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej.

O metodach teorii decyzji mówił Krzysztof Szajowski, podkreślając, że powinny one stanowić motywację do nauki różnych działów matematyki. Zwrócił uwagę, że przyszli absolwenci uczelni technicznych muszą posiadać umiejętność modelowania matematycznego zagadnień występujących w praktyce inżynierskiej.

W ostatnich latach problemy z nauczaniem matematyki stały się kwestią społeczną. Negatywnym zjawiskiem jest fakt, że w Polsce jedynie 14 proc. studentów wybiera studia techniczne. Nawet wprowadzenie obowiązkowego egzaminu maturalnego z matematyki nie gwarantuje odpowiedniego przygotowania kandydatów na uczelnie techniczne. Problematyka ta znalazła odzwierciedlenie w wystąpieniach: Barbary Wikieł (Politechnika Gdańska), Ireny Łaguny (Okręgowa Komisja Egzaminacyjna Gdańsk) – „Uwarunkowania egzaminu maturalnego z matematyki i ich związek z ocenami z matematyki studentów pierwszego roku Politechniki Gdańskiej”; Przemysława Kamińskiego (ZUT) – „Nowa matura z matematyki a przygotowanie na studia techniczne”; Anny Chwastyki, Zygmunta Kasperskiego, Hanny Ściegosz (Politechnika Opolska) – „Wymagane kompetencje w zakresie matematyki a poziom studentów pierwszego roku Politechniki Opolskiej”.

Część referatów zawierała propozycje metod wyrównania poziomu wiedzy z matematyki. Omówiono m.in.:

– zajęcia wyrównawcze (należy podkreślić, że kursy te nie zapełniają luki programowej lecz są próbą wyrównania poziomu wiedzy kandydatów na studia) – Teresa Winiarska (Politechnika Krakowska) – „Zajęcia wyrównawcze z matematyki na Politechnice Krakowskiej”;

– kursy przygotowawcze – Liliana Janicka (Politechnika Wrocławska) „Korespondencyjny kurs matematyki prowadzony przez Instytut Matematyki i Informatyki Politechniki Wrocławskiej”;

– metody popularyzatorskie – Sławomir Jagodziński, Anna Olek, Jakub Szczepaniak (Politechnika Łódzka) „Strategie poszukiwania optymalnego partnera i inne nietypowe zastosowania rachunku prawdopodobieństwa”;

– metody aktywizujące – Anna Waliszewska (Politechnika Łódzka) „O pewnej metodzie aktywizacji studentów w procesie nauczania matematyki”.

Kolejnym z poruszanych zagadnień było stosowanie najnowszych technologii w nauczaniu matematyki na poziomie akademickim, co znalazło odzwierciedlenie w wystąpieniach: Marka Małolepszego (Politechnika Łódzka) – „O e-learningu, matematyce i ...pieniądach”, Agnieszki Patyk (Politechnika Gdańska) – „Anglojęzyczne nauczanie matematyki – problemy i ich e-learningowe rozwiązania”, Sławomira Jagodzińskiego, Anny Olek, Jakuba Szczepaniaka (Politechnika Łódzka) – „Nauczanie matematyki w języku angielskim na przykładzie zajęć prowadzonych w Centrum Kształcenia Międzynarodowego Politechniki Łódzkiej”, Pawła Ignaczaka (ZUT) – „Wykład z matematyki z wykorzystaniem komputera”.

Na zagrożenia wynikające ze standaryzacji i nauczania modułowego zwrócił uwagę Maciej Grzesiak (Politechnika Poznańska) w referacie „Humanizm w nauczaniu matematyki”. Natomiast wystąpienie Waldemara Hołubowskiego (Politechnika Śląska) – „Błędy w zadaniach egzaminacyjnych” poświęcone było konieczności precyzji w formułowaniu zadań matematycznych.

O rozbieżnościach treści programowych i czasu przeznaczonego na ich realizację mówiły Izabela Jóźwiak, Małgorzata Terepeta (Politechnika Łódzka) w referacie „Nauczanie przedmiotu Statystyka i Rachunek Prawdopodobieństwa na Wydziale Biotechnologii i Nauk o Żywności Politechniki Łódzkiej”.

Przykłady zastosowań wybranych działów matematyki znalazły się w referatach Lecha Kasyka (Akademia Morska) – „Splot funkcji gęstości zmiennych losowych w zagadnieniach nawigacyjnych” i Moniki Kijewskiej (Akademia Morska) – „Problemy znajdowania podziałów dogmatycznych grafów a ich zastosowania”.

W wystąpieniach Grażyny Hajduk-Chmielewskiej (ZUT) – „Kilka uwag o nauczaniu matematyki w Polsce. Wyniki poszczególnych szkół w świetle raportu PISA”, Ewy Ignaczak (ZUT) – „Kontrowersje wokół wybranych światowych rankingów uniwersyteckich” – podano ocenie opublikowane raporty i rankingi, wskazując równocześnie ich wpływ na politykę edukacyjną.

Prezentowane referaty dały początek ożywionym i ciekawym dyskusjom zarówno plenarnym, jak i kuluarowym, świadczącym o tym, że problemy edukacji matematycznej są aktualne i ważne. Następną konferencja odbędzie się w 2012 r., a jej organizatorem będzie Politechnika Poznańska.

*Ewa Ignaczak, Maria Szumuksta-Zawadzka
Zdjęcia: S. Ewert-Krzemieniewski, P. Ignaczak*

Wrześniowe konferencje naukowe organizowane przez Katedrę Techniki Ciepłej WIMiM ZUT

Katedra Techniki Ciepłej Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki ZUT we wrześniu br. była organizatorem dwóch ważnych konferencji.

Od 6 do 9 września odbywało się XIV Sympozjum Wymiany Ciepła i Masy, SWCiM-2010, zorganizowane przez KTC na zlecenie Komitetu Termodynamiki i Spalania Polskiej Akademii Nauk. Cykliczne sympozja o tej tematyce są organizowane co trzy lata, kolejno przez różne uczelnie w Polsce. W roku bieżącym organizatorem była Katedra Techniki Ciepłej z naszej uczelni.

SWCiM-2010 – są wątpliwości – pytanie do referującego pracę

HTRSE-2010 – otwarcie konferencji HTRSE-2010: prof. dr hab. inż. Bronisław Dawidowski, prorektor ZUT, prof. dr hab. inż. Roman Domański, wiceprzewodniczący Komitetu Termodynamiki i Spalania PAN

W XIV Sympozjum udział wzięło 125 uczestników ze wszystkich znaczących ośrodków naukowych kraju, w tym czołowi przedstawiciele polskiej nauki. Wygłoszono 34 referaty zgrupowane w sześciu sesjach tematycznych, a kolejne 43 prace zaprezentowano w dwóch sesjach plakatowych. Referaty dotyczyły aktualnych zagadnień związanych z wymianą ciepła i masy. Poruszono w nich, między innymi, problemy konwekcyjnej wymiany ciepła oraz wymiany ciepła i masy w mini- i w makrokanałach, w strukturach porowatych, a także w procesach przemian fazowych. Istotna część prac dotyczyła konstrukcji i badań wymienników ciepła i kotłów, procesów spalania oraz różnorodnych zastosowań praktycznych.

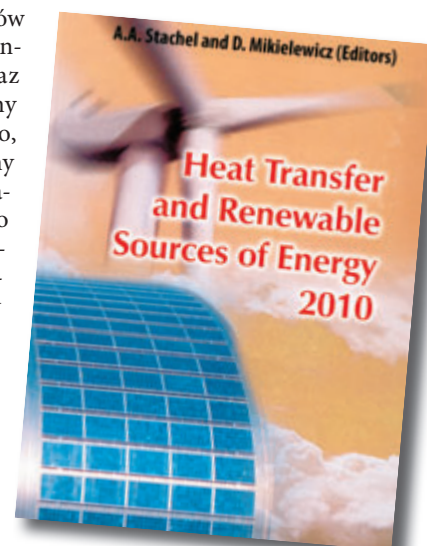
Zgłoszone i prezentowane referaty opublikowano w monograficznym wydaniu materiałów konferencyjnych, zatytułowanym *XIV Sympozjum Wymiany Ciepła i Masy, SWCiM-2010*, których uzupełnieniem jest płyta CD zawierająca komplet referatów w wersji elektronicznej.

Od 9 do 12 września 2010 r. Międzyzdroje gościły uczestników XIII Międzynarodowego Sympozjum „Heat

Transfer and Renewable Sources of Energy, HTRSE-2010”, organizowanego przez Katedrę Techniki Ciepłej cyklicznie co dwa lata. Współorganizatorem sympozjum był tradycyjnie: Komitet Termodynamiki i Spalania PAN oraz PGE – Zespół Elektrowni Dolna Odra. Wsparcia finansowego udzielili: Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Szczecinie, PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna SA, Elektrociepłownia Białystok SA oraz Szczecińska Energetyka Ciepła Sp. z o.o.

Sympozjum zgromadziło 120 uczestników, przedstawicieli ośrodków naukowych z kraju, a także z zagranicy, m.in. z Białorusi, Niemiec, Rosji, Ukrainy i Tunezji, przy czym najliczniejszą grupę zagraniczną stanowili goście z Niemiec. Wygłoszono 28 referatów zgrupowanych w pięciu sesjach problemowych, a kolejne 38 prac zaprezentowano w dwóch sesjach plakatowych. Obrady prowadzono w języku angielskim i polskim, z symultanicznym tłumaczeniem wystąpień.

Tematyka prezentowanych prac dotyczyła aktualnych kierunków rozwoju odnawialnych i konwencjonalnych źródeł energii oraz wybranych zagadnień wymiany ciepła. W referatach poruszono, między innymi, ważne problemy spalania biomasy i jej współspalania z węglem. Przedstawiono informacje dotyczące prac związanych z instalacjami fotowoltaicznymi i solarnymi (kolektory słoneczne) a także z instalacjami wiatrowymi. Podzielono się wiedzą na temat możliwości i technologii energetycznego wykorzystania wodoru, zwłaszcza w układach ogniwo-paliwowych. Część prezentowanych prac poświęcono problematyce

pomp ciepła i instalacji geotermalnych. Istotną część wystąpień, ciesząc się dużym zainteresowaniem uczestników, stanowiły zagadnienia wymiany ciepła, mające wpływ na wykorzystanie energii. Omówiono zasady związane z racjonalizacją użytkowania energii oraz gospodarkę energetyczną. Część referatów dotyczyła nowych technologii i urządzeń energetycznych. Z dużym zainteresowaniem spotkała się tematyka niskotemperaturowych mikro- i minisiłowni ORC, jako perspektywicznego tzw. rozproszonego źródła energii elektrycznej i ciepła.

HTRSE-2010 – sesji plenarnej przewodniczą: prof. Wilfried Roetzel z Uniwersytetu Bundeswehry w Hamburgu i prof. Andrzej Ziębik z Politechniki Śląskiej

Zgłoszone i prezentowane referaty opublikowano w monograficznym wydaniu materiałów konferencyjnych *Heat transfer and renewable sources of energy*, których uzupełnieniem jest płyta CD, zawierająca zbiór referatów w wersji elektronicznej. Dodatkowo do zasadniczych materiałów było wydanie tomu okolicznościowego, poświęconego pamięci prof. Jana Madejskiego, wybitnego uczonego,

HTRSE-2010 – ożywiona dyskusja naukowa przy posterach

nauczyciela i wychowawcy licznej grupy naukowców i inżynierów, specjalistów w zakresie techniki cieplnej, w 80. rocznicę Jego urodzin i 10. rocznicę śmierci.

Za istotne osiągnięcie obu sympozjów, zorganizowanych przez Katedrę Techniki Ciepłej ZUT, należy uznać liczny w nich udział gości z kraju, a także z zagranicy, bogatą i interesującą tematykę prezentowanych prac, stworzenie dla uczestników dogodnych warunków do wymiany poglądów i merytorycznych dyskusji, a także umożliwienie lepszego poznania różnych środowisk naukowych, ich zainteresowań badawczych oraz osiągnięć, co w perspektywie powinno ułatwić współpracę i wspólne występowanie o finansowanie nowych programów badawczych.

Obrady XIV Sympozjum WCiM uświetnił recital fortepianowy w mistrzowskim wykonaniu Sławomira Wilka, półfinalisty XV konkursu chopinowskiego, natomiast obrady XIII Sympozjum HTRSE-2010 uatrakcyjnił rewelacyjny występ dziecięcego chóru Don-Diri-Don pod dyktando Dariusza Dyczewskiego.

Warsztaty żywieniowe

IX Krajowe Warsztaty Żywieniowe pt.: „Niepożądane reakcje pokarmowe i zaburzenia odżywiania” zorganizowały Zakład Fizjologii Żywienia Człowieka, Zakład Podstaw Żywienia Człowieka WNoŻiR ZUT oraz Katedra Higieny Żywienia Człowieka Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. Spotkanie odbyło się 1–3 września 2010 roku w Międzyzdrojach.

Krajowe Warsztaty Żywieniowe od 18 lat są miejscem prezentowania wyników badań młodych adeptów nauk o żywieniu i żywności.

W tym roku dyskutowano w następujących sesjach tematycznych: ocena sposobu żywienia i stanu odżywiania oraz ich związków ze stanem zdrowia; alergie pokarmowe; współczesne technologie stosowane w produkcji żywności a niepożądane reakcje pokarmowe oraz nietolerancje pokarmowe i zaburzenia odżywiania o podłożu psychicznym.

Zuzanna Goluch-Koniuszy

Studenci WBiA w Warszawie

Już dziesięcioletnią tradycję mają techniczno-praktyczne wyjazdy do Warszawy studentów Wydziału Budownictwa i Architektury, organizowane przez dr Marię Kaszyńską i dr Teresę Paczkowską. W tym roku trzydniowy wyjazd odbył się 26–28 kwietnia. Wzięło w nim udział 52 studentów głównie V roku oraz członkowie Koła Młodych Szczecińskiego oddziału Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa – studenci III roku budownictwa i inżyniera europejskiego.

Celem wycieczki było zwiedzenie najciekawszych, realizowanych aktualnie w stolicy, budow: Świątyni Opatrzności Bożej w Wilanowie, Stadionu Narodowego, wznoszonego w miejscu dawnego Stadionu Dziesięciolecia, północnej przeprawy mostowej przez Wisłę w Warszawie, a także zwiedzenie laboratoriów Instytutu Techniki Budowlanej oraz rozpoznanie technologii deskowań i rusztowań systemu PERI.

Program pierwszego dnia wypełniło szkolenie z systemów rusztowań i deskowań, podczas którego poznaliśmy historię i strukturę firmy PERI, a także najnowsze rozwiązania systemowe, jakie wykorzystuje się przy realizacji najtrudniejszych obiektów w Europie i na świecie. W siedzibie firmy zwiedzaliśmy galerię rozwiązań systemowych PERI, laboratorium i warsztaty wytwarzające nietypowe i unikatowe deskowania, np. te wykorzystywane na budowie Świątyni Opatrzności Bożej w Wilanowie. W czasie szkolenia spotkaliśmy się z Wiktorem Piwkowskim, dyrektorem generalnym firmy. Każdy z uczestników wyjazdu pod koniec szkolenia otrzymał certyfikat przeszkolenia z systemów deskowań i rusztowań.

Program pierwszego dnia zakończyliśmy wizytą w Bibliotece Głównej Uniwersytetu Warszawskiego, gdzie mogliśmy podziwiać kunszt myśli inżynierskiej z przepiękną architekturą i wystrojem wnętrza, a także ogrodami i kaskadami wody na jej dachach.

Drugi dzień wycieczki rozpoczął się od zwiedzania budowy Świątyni Opatrzności Bożej. Na początku zwiedziliśmy kaplicę pod świątynią, gdzie kilkanaście dni wcześniej został pochowany były prezydent Polski na uchodźctwie Ryszard Kaczorowski. Następnie przeszliśmy do głównej części kościoła, gdzie zapoznawaliśmy się z monumentalną

konstrukcją żelbetową świątyni, w tym także z przepiękną ścianą znajdującą się za ołtarzem, kształtem przypominającą wycinek dzwonu. Kierownik budowy z firmy Warbud opowiedział nam historię budowy, napotkane trudności konstrukcyjne i najciekawsze rozwiązania. Później przeszliśmy do górnej części świątyni, gdzie w przyszłości ma powstać muzeum Jana Pawła II oraz taras widokowy.

Kolejnym punktem wyjazdu była budowa Stadionu Narodowego. W części biurowej obejrzelśmy wystawę prezentującą makietę przyszłego obiektu, zastosowane rozwiązania i technologie. Na płycie stadionu przedstawiono nam problemy logistyczno-koordynacyjne prowadzenia budowy przy jednoczesnym wykorzystaniu 10 potężnych dźwigów i 1600 pracowników pracujących dla różnych podwykonawców. Wieczorem całą grupą byliśmy w Teatrze Komedia na spektaklu „Podwójna rezerwacja” z doborową obsadą znaną nam wcześniej jedynie ze „szklanego” ekranu.

W ostatnim dniu program był równie intensywny. Dzień rozpoczęliśmy od wizyty na budowie północnej przeprawy mostowej przez Wisłę, obejmującej m.in. budowę 10 obiektów w bezpośrednim sąsiedztwie budowy oczyszczalni Czajka. Na miejscu przedstawiono nam rozwiązania konstrukcyjne poszczególnych obiektów. Po zwiedzaniu budowy mostów, wiaduktów i kładki dla pieszych, w siedzibie ITB poznaliśmy metody badań materiałów budowlanych, prowadzonych przed dopuszczeniem ich na rynek. Oglądaliśmy aparaturę do badania odporności na ogień materiałów oraz badania systemów ostrzegania i przeciwpożarowych. Zwiedziliśmy także halę badań wytrzymałościowych.

Ostatnim punktem programu był krótki spacer po Łazienkach Królewskich oraz wizyta na warszawskich Powązkach, gdzie oddaliśmy hołd ofiarom katastrofy smoleńskiej.

Paweł Araszkiewicz
student III roku budownictwa,
członek Koła Młodych przy PZITB w Szczecinie

Koncert z Ennio Morricone

„Świat dźwięków to zjawisko fascynujące i myślę, że jest w nim jeszcze wiele do odkrycia. Przypomina nieogarniony ocean, który kryje w swej głębi niezliczone tajemnice”. W poniedziałek, 4 października 2010 r. w Teatrze Wielkim w Warszawie, słowa wielkiego włoskiego kompozytora muzyki filmowej Ennio Morricone stały się rzeczywistością. Prawie 2 tysiące osób z całej Polski wzięło udział we wzruszającym „Koncercie marzeń” z okazji jubileuszu Kredyt Banku i WARTY.

Koncert, będący najważniejszym wydarzeniem gali jubileuszowej, uświetniła gwiazda wielkiego formatu – Ennio Morricone. Maestro, uznawany za jednego z najznakomitszych kompozytorów naszych czasów, wystąpił z włoską orkiestrą Roma Sinfonietta i Chórem Akademickim im. prof. Jana Szyrockiego Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie. Zespół prowadzony przez zdolnego, młodego dyrygenta Szymona Wyrzykowskiego, jako jedyny z chórów w Polsce, został zaproszony przez Mistrza do wspólnego koncertu. W stuosobowym składzie w towarzystwie równie licznej orkiestry wystąpił pod batutą Maestro, wykonując jego największe dzieła.

Wraz z wejściem Morricone na scenę, rozległy się gromkie brawa. Jako kompozytor blisko stu dzieł orkiestrowych i kameralnych od lat cieszy się ogromnym uwielbieniem publiczności. Pięciokrotnie nominowany do Nagrody Amerykańskiej Akademii Filmowej, w grudniu 2006 r. otrzymał statuetkę Oscara za całokształt pracy artystycznej za wybitny wkład w rozwój światowej kinematografii. I tym razem, publiczność nie szczędziła wyrazów sympatii i uznania.

Wraz z majestatycznym gestem Ennio Morricone, pierwsze dźwięki dostojnie rozległy się po widowni Teatru Wielkiego. Zachwycona publiczność wstrzymała oddech, wsłuchując się w magiczną aurę harmonii. Emocje, płynące poprzez wzruszające kompozycje, pozwoliły przenieść się słuchającym w świat filmu. I tak też w pierwszej części koncertu usłyszeć można było m.in. utwór *Uno Che Grida Amore* z filmu *Miłosny Krąg*, pełen napięcia *Come Maddalene* z filmowego obrazu *Maddalena*, temat muzyczny z *Dawno temu na dzikim zachodzie* czy też znany wszystkim wielbicielom Morricone motyw przewodni

z filmu *Dobry, zły i brzydki*. Ogromny aplauz i uznanie publiczności zyskał utwór *Ecstasy of Gold*. Obraz heroiczny, którego wykonanie było niezwykle i wzruszające. Niewątpliwie jest to zasługa wspaniałej sopranistki Susanne Riggacci. Ekspresja, z jaką wykonała ona dzieło, wzbudzała zachwyt, poruszający najgłębsze emocje. Ponadto duże uznanie należy się Chórowi Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego. Dostojnie i na najwyższym, światowym poziomie zaprezentowali się w twórczości wielkiego mistrza.

Wraz z drugą częścią koncertu, Morricone zaprosił w oszalałą podróż po świecie dźwięków i emocji. Rozpoczął fragmentem utworu pochodzącym ze ścieżki dźwiękowej do filmu *„Mojżesz”*. Instrumentalne aranżacje, wzbogacone magiczną grą światła, wzbudzały zachwyt i wzruszenie. Nastrój ten podkreślały poruszające tematy muzyczne m.in. z filmów *Marco Polo*, *Baaria* oraz *Zwiąż mnie*. Największy zachwyt publiczności zyskały jednak utwory z filmu *Misja*, obrazu nieodzownie kojarzonego z twórczością Ennio Morricone. Nie zabrakło kompozycji *Obój Gabriela* czy też *Jak w niebie, tak i na Ziemi*. Dzieła w wersji koncertowej były perłą wieńczącą magiczny nastój uczty dla zmysłów. Podobnie jak w części pierwszej, śpiew szczecińskich chórzystów rozbrzmiewał do ostatnich gestów Maestro.

Koncert Morricone nagrodzono długą i gromką owacją na stojąco. Efektem zachwytu publiczności były trzy bisy, z których ogromne wrażenie na słuchających wywarł utwór *Here's to you* pochodzący z filmu o historii dwóch anarchistów Sacco i Vanzetti.

Koncert z udziałem gwiazdy wielkiego formatu dostarczył wielu wzruszeń i pozytywnych emocji. Wysoki poziom artystyczny wykonawców, doceniła publiczność, stanowiąc punkt wyjścia wobec niezwyklej refleksji. Niewątpliwie było to jedno z najważniejszych wydarzeń muzycznych w stolicy, a także doskonała okazja do zaprezentowania wysokiego poziomu szczecińskiego chóru. Szymon Wyrzykowski, dyrektor artystyczny Chóru Akademickiego Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego im. prof. Jana Szyrockiego, zasługuje na niezwykle uznanie za przygotowanie chórzystów do koncertu marzeń.

Przed zespołem kolejne wyzwania. Między innymi w listopadzie chór planuje nagranie płyty z utworami zmarłego w tym roku Marka Jasińskiego. W ten sposób chórzyci pragną oddać hołd wieloletniemu przyjacielowi i współpracownikowi.

W najbliższym czasie władze ChAPS ogłaszają nabór do zespołu. Chór Akademicki im. prof. Jana Szyrockiego ZUT w Szczecinie poszukuje nowych pasjonatów śpiewu. Zainteresowani powinni przybyć do siedziby zespołu przy ulicy Wyspiańskiego 1 w Szczecinie. Zapraszamy, bo jak mawia sam Ennio Morricone o głosach chórzystów, to „właśnie one najwierniej mogą oddać ludzkie uczucia”.

MW

Zdjęcia Agencja Blue Ivy

Przedsiębiorcy się szkolą

W dobie rozwijającej się gospodarki coraz więcej firm podejmuje decyzje o inwestowaniu w odnawialne źródła energii. Rynek oferuje duży wybór tego typu urządzeń: ogniwa fotowoltaiczne, pompy ciepła, kolektory słoneczne itp. Coraz więcej przedsiębiorców boryka się z problemami opłacalności tych inwestycji oraz okresami zwrotu. Wielu zadaje sobie pytanie – skąd i w jaki sposób pozyskać środki na takie inwestycje.

Na potrzebę udostępnienia i popularyzacji wiedzy związanej z energią odnawialną odpowiada działalność Ośrodka Szkoleniowo-Badawczego w zakresie Energii Odnawialnej Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie. Obecnie organizowane są bezpłatne szkolenia „Energia odnawialna w każdym domu”, realizowane w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki.

Szkolenia te kierowane są przede wszystkim do pracowników małych i średnich przedsiębiorstw z branży budowlanej, deweloperów, spółdzielni mieszkaniowych, ale także do każdego przedsiębiorcy zainteresowanego inwestycjami w odnawialne źródła energii. Szkolenia prowadzone są przez specjalistów z Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie, a także przez ekspertów z całego kraju. Wśród zagadnień poruszanych na szkoleniach są: oszczędzanie energii cieplnej w budynkach, kolektory słoneczne jako źródło ciepłej wody użytkowej, pompa ciepła jako element efektywnej instalacji grzewczej, wentylacja i rekuperacja, oświetlenie energooszczędne, wymagania formalnoprawne w zakresie budownictwa energooszczędnego, ogniwa fotowoltaiczne jako powszechny

element w architekturze oraz źródła i możliwości finansowania proekologicznych źródeł energii.

Projekt realizowany jest do końca stycznia 2011 roku. Więcej informacji o szkoleniach można uzyskać na stronie internetowej www.szkolenia.oze.szczecin.pl

Marta Turbo

Otwarte zasoby edukacyjne

W ostatnich latach coraz więcej uczelni na świecie, w tym także w Polsce, decyduje się na upublicznienie swoich zasobów naukowych i edukacyjnych w formie otwartego dostępu. Open Access oznacza wolny, bezpłatny, ale też powszechny, trwały i natychmiastowy dostęp do danych i publikacji elektronicznych o charakterze naukowym i edukacyjnym. Każdy ma prawo czytać, kopiować, drukować, rozpowszechniać, indeksować, cytować oraz przeszukiwać zasoby otwarte, w tym pełne teksty artykułów naukowych opublikowanych w modelu OA, przy zachowaniu praw autorskich i integralności pracy.

Formy otwartego udostępniania zasobów naukowych mogą być różne, począwszy od uczelnianych oraz instytucjonalnych repozytoriów, bibliotek cyfrowych, czasopism otwartych, skończywszy na pojedynczych programach i inicjatywach.

Dotychczas w Polsce dwie uczelnie zdecydowały się na utworzenie otwartych repozytoriów edukacyjnych. Są to: Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie – repozytorium „OpenAGH” i Uniwersytet Adama Mickiewicza w Poznaniu – repozytorium „Amur”.

Czasopisma publikowane w formule OA znaleźć można w serwisie – Directory of Open Access Journals (<http://www.doaj.org>). Zawiera on prawie 4700 czasopism (w tym również recenzowane) reprezentujących wszystkie dyscypliny naukowe.

Instytucją, która ma duże osiągnięcia w propagowaniu modelu OA w Polsce, jest Interdyscyplinarne Centrum Modelowania Matematycznego i Komputerowego w Warszawie. Centrum to jest realizatorem inicjatyw: Otwórz książkę, Otwarta Nauka, Przewodnik po otwartej nauce oraz najnowszej – Utworzenie uniwersalnej, otwartej, repozytoryjnej platformy hostingowej i komunikacyjnej

dla sieciowych zasobów wiedzy dla nauki, edukacji i otwartego społeczeństwa wiedzy. Program będzie w całości sfinansowany przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju.

Ze wszystkich form OA najprężniej w naszym kraju rozwijają się biblioteki cyfrowe. Oferują one infrastrukturę informatyczną, którą można wykorzystać do udostępniania treści w otwartym dostępie. Zasoby polskich bibliotek cyfrowych są widoczne w portalu Europeana (Europejska Biblioteka Cyfrowa <http://www.europeana.eu/portal/>). Zasoby wszystkich polskich bibliotek cyfrowych można przeszukiwać, używając popularnych przeglądarek, np. Mozilla, Firefox i innych.

8 maja 2009 roku udostępniono w Internecie Zachodniopomorską Bibliotekę Cyfrową „Pomerania” (ZBC) (<http://zbc.ksiaznica.szczecin.pl/dlibra>). Projekt sfinansował samorząd województwa zachodniopomorskiego. Biblioteka ta wchodzi w skład Federacji Bibliotek Cyfrowych.

Jedną z ważniejszych kolekcji ZBC stanowi „Nauka i dydaktyka”, gdzie gromadzone są artykuły i czasopisma naukowe, skrypty, podręczniki, materiały konferencyjne, projekty badawcze realizowane z funduszy Unii Europejskiej, doktoraty i habilitacje, tworząc w ten sposób repozytorium bibliotek i uczelni naszego regionu. Autorzy, którzy chcieliby umieścić swoje prace, fragmenty tych prac, bądź ich streszczenia w zasobach Zachodniopomorskiej Biblioteki Cyfrowej „Pomerania”, powinni skontaktować się z wicedyrektorem Biblioteki Głównej Anną Łozowską. Należy pamiętać, że z zamieszczeniem jakiegokolwiek dzieła w bibliotece cyfrowej związane są kwestie prawne. Z każdym autorem podpisana jest umowa precyzująca warunki udostępniania dokumentu. Dlatego też autorzy, którzy

podpisują umowę z wydawnictwem komercyjnym, powinni starać się o zachowanie praw do utworu w zakresie pozwalającym na udostępnienie go w modelu OA.

Z ankiety przeprowadzonej ostatnio przez Edunews.pl (<http://edunews.pl/>), badającej stosunek polskich uczelni do otwartej edukacji, wynika, że 86 proc. przedstawicieli uczelni biorących udział w ankiecie uważa, że każda szanująca się uczelnia powinna pokazywać dorobek naukowy swoich pracowników, między innymi na stronie internetowej bądź osobnej platformie edukacyjnej. Dodatkowo 81 proc. respondentów stwierdziło, że uczelnia świadoma swojego potencjału naukowego i dydaktycznego powinna zawsze publikować przynajmniej część swoich zasobów edukacyjnych w sieci.

Literatura OA jest dostępna za darmo, jednak proces tworzenia i publikacji tekstów generuje określone koszty. Istnieje kilka modeli finansowania OA. Najczęściej koszty pokrywa instytucja, która zatrudnia autora, bądź on sam. Często jest to też pozycja finansowana w ramach projektów naukowych realizowanych przez autora publikacji. Aby przełamać barierę finansowania otwartych zasobów, różne instytucje wychodzą z propozycją pokrywania kosztów tych publikacji. Do takich należy program „Springer Open Choice/Open Access w Polsce”, w całości finansowany przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Umożliwia on pracownikom i studentom afiliowanym przy wszystkich polskich instytucjach akademickich, edukacyjnych i naukowych bezpłatne publikowanie artykułów

w czasopiśmie naukowych należących do wydawnictwa Springer na zasadzie OA.

Mimo tych ograniczeń, warto podjąć trud publikacji w formule OA. Instytucje oraz naukowcy, którzy zdecydowali się na upowszechnienie efektów swojej pracy w wolnym dostępie, podkreślają, że OA:

- poprawia widoczność uczelni na świecie,
- umożliwia lepsze zarządzanie zasobami nauki,
- stanowi dla uczelni oraz naukowców doskonałe narzędzie promocji,
- zwiększa widoczność i poczytność prac, a co za tym idzie, wzrost cytowań,
- ułatwia nawiązywanie nowych kontaktów naukowych,
- zwiększa postęp i innowacyjność.

Poza tym, tworzenie coraz bogatszych kolekcji cyfrowych zbliży nas do idei społeczeństwa informacyjnego i sprawi, że coraz więcej rzetelnych i naukowo potwierdzonych informacji dostępnych będzie na „kliknięcie myszką”.

W tym roku międzynarodowy tydzień Open Access (OA) obchodzono od 18 do 24 października.

Anna Gryta
Biblioteka WTiCh

Walka z plagiatami

Wraz z rozwojem powszechnego dostępu do informacji nasila się zjawisko plagiatu w nauce. Cytując za „Wielkim słownikiem wyrazów obcych”, plagiat jest to: „przywłaszczenie cudzego pomysłu twórczego, wydanie cudzego utworu pod własnym nazwiskiem lub dosłowne zapożyczenie z cudzego dzieła opublikowane jako oryginalne i własne”. Łatwość i powszechność zdobycia informacji powodują, że studenci, doktoranci czy naukowcy wykorzystują je nieetycznie.

Plagiat narusza prawa własności intelektualnej, w tym głównie prawa autorskie. Aby przeciwdziałać temu zjawisku w 2002 roku powstał serwis Plagiat.pl*. Jego misją jest dostarczenie rozwiązań technologicznych i organizacyjnych służących poprawie jakości kształcenia i ochronie własności intelektualnej. Pierwszą uczelnią, która w 2003 r. podpisała z nim umowę, był Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Uniwersytet ten, jako pierwsza uczelnia wyższa w Polsce, wprowadził obowiązek sprawdzania przez system antyplagiatowy wszystkich prac licencjackich i magisterskich przed dopuszczeniem ich do obrony.

Działanie systemu antyplagiatowego polega na wygenerowaniu raportu podobieństwa, który zawiera następujące informacje:

- tzw. współczynnik podobieństwa, określający procentowo, jaka część sprawdzanego tekstu jest identyczna z fragmentami tekstów znajdujących się w bazie danych i w Internecie,
- listę najdłuższych fragmentów zidentyfikowanych przez system jako identyczne ze znajdującymi się w bazie bądź Internecie,
- listę źródeł, w których odnaleziono fragmenty tekstów identyczne z badanym tekstem,
- tekst badanego dokumentu z oznaczeniem fragmentów zidentyfikowanych jako identyczne z fragmentami tekstów z bazy danych i z Internetu,
- wyróżnienie kolorem wszystkich domniemanych zapożyczeń pochodzących z konkretnego dokumentu.

Na podstawie raportu promotor pracy podejmuje decyzję co do jej dalszych losów.

Przy tej okazji warto wspomnieć, że aby nie być posądzonym o plagiat, należy odpowiednio cytować wykorzystywane w pracy naukowej publikacje. Zasady sporządzania bibliografii wraz z przykładami znajdują się na stronie domowej Biblioteki Głównej ZUT (www.bg.zut.edu.pl) w zakładce „Bibliografia załącznikowa”.

Obecnie z systemem Plagiat.pl (dane z czerwca 2010 r.) współpracuje 118 uczelni w Polsce. Uczelnie szczecińskie zarejestrowane w serwisie Plagiat.pl to:

- Pomorski Uniwersytet Medyczny,
- Szczecińska Szkoła Wyższa Collegium Balticum,
- Zachodniopomorska Szkoła Biznesu,
- Uniwersytet Szczeciński (od 14.05.2010).

Uczelnie spełniające standardy wyznaczone przez serwis Plagiat.pl otrzymują certyfikat „Uczelnia walcząca z plagiatami” bądź „Wydział walczący z plagiatami”. Certyfikaty te uprawniają uczelnie do wydawania każdemu absolwentowi imiennego certyfikatu oryginalności pracy dyplomowej.

Dzięki certyfikatowi uczelnia lub wydział zyskuje wizerunek instytucji:

- dbającej o jakość kształcenia,
- szanującej prawa autorskie i własność intelektualną,
- kształtującej pozytywne normy życia społecznego,
- kształtującej zasady etyczne w nauce.

Warto, aby i nasza uczelnia dołączyła do grona instytucji walczących z plagiatami, choć system nie zapewnia 100 proc. wykrywalności plagiatów, ale im więcej uczelni przystąpi do serwisu, tym większa będzie baza danych systemu, z którą porównywane będą kolejne prace.

(Zaprezentowane w artykule informacje pochodzą ze strony www.plagiat.pl)

Anna Gryta
Biblioteka WTiCh

* Plagiat.pl Internetowy System Antyplagiatowy, [on line], [dostęp: 20.06.2010], dostępny w Internecie: <http://www.plagiat.pl/webplagiat/main.action>

Warto spróbować

Przedsiebiorczość. Przedsiębiorstwo. Przedsiębiorca – terminy znane nam od dziesięcioleci, lecz czy właściwie rozumiane? Czy odpowiednio interpretowane? Czy należycie używane?

Według słownikowej definicji „przedsiebiorczość” to cecha charakteru identyfikująca przedsiębiorców. Definicja ta mogłaby znajdować się w grupie z szufladki idem per idem. Nie jest to najlepsza metoda. Właściwiej jest przedstawić przedsiębiorczość w tak przystępny sposób, aby każdy zainteresowany wyniósł ideę, jak i ogrom przydatnych informacji. Nierzadko zdarza się, iż młody, otwarty, zdolny i odważny człowiek, który chce zostać przedsiębiorcą, wpada w przepaść między swoimi pomysłami i predyspozycjami a faktycznym realizowaniem zamiarów. Mostem łączącym te dwie strony jest z pewnością Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości, którego misją jest przede wszystkim rozbudzanie świadomości biznesowej wśród studentów wraz z budowaniem odpowiednich podstaw przedsiębiorczości. AIP zajmuje się rozwojem przedsiębiorczości, natomiast głównym celem Inkubatora jest udzielanie pomocy w zakresie otwarcia i rozwoju działalności gospodarczej środowiska akademickiego. Studenci i absolwenci ZUT również mogą korzystać ze szkoleń oraz doradztwa.

W Inkubatorze, kierowanym przez dr. inż. Jakuba Szpona, pracuje dwadzieścia osiem osób – ich wynagrodzenie jest finansowane ze źródeł zewnętrznych. Projekty (np. działania 6.2 oraz działania 9.4.), o które aplikował AIP ZUT w Szczecinie, zajmowały wysokie miejsce na listach rankingowych Wojewódzkiego Urzędu Pracy w 2009

roku. AIP może poszczycić się ponad sześćdziesięcioma wyinkubowanymi firmami, m.in.: Intro Pracownia Projektowa Projektowanie Wnętrz i Ogrodów, Biuro Projektowe Archi Art., Eko Projekty, RD System, Certyfikaty Energetyczne, Biuro Innowacyjnej Architektury, ASP Certyfikaty Projektowe, Nadzór i Usługi Budowlane, Eko Art Ekologiczne Wnętrza, Dietoterapie.

W 2010 r. AIP realizuje siedem projektów. Pięć z nich: „Założ własną firmę”, „Twój biznes”, „Własna firma – twoją przyszłością”, „Przedsiębiorczy nauczyciel – przedsiębiorczy uczeń”, „Business English twoją szansą na sukces”, jest finansowanych z funduszy strukturalnych (5,3 mln zł), natomiast „Centrum młodego przedsiębiorcy” finansuje Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Od września br. rozpoczęto realizację projektów „Uczeń studentem”, którego celem jest podnoszenie świadomości odnośnie korzyści płynących z edukacji na studiach wyższych oraz „Założ firmę” – promującego przedsiębiorczość i samozatrudnienie wśród studentów i absolwentów ZUT.

W pierwszym półroczu br. AIP pomógł 371 beneficjentom szkoleń i doradzając oraz przekazując prawie 2,4 mln zł wsparcia finansowego na otwarcie działalności gospodarczej. AIP jest administratorem własnej strony internetowej (www.aip.zut.edu.pl), prowadzi również pięć stron stworzonych dla realizowanych projektów: www.zalozfirme.szczecin.pl, www.twojbiznes.szczecin.pl, www.cmp.zut.edu.pl, www.wlasnafirma.zut.edu.pl oraz www.nauczyciel.zut.edu.pl.

Kacper Margol

Klombik w bibliotece

Z inicjatywy pracowników powstało hobbystyczne Koło miłośników przyrody pracowników Biblioteki Głównej ZUT pod nazwą Klombik. Członkowie koła dzielą się swoimi doświadczeniami w uprawie ogrodów i działek rekreacyjnych, organizują giełdę wymiany ulubionych kwiatów, sadzonek i cebulek. Wspierają się w pomysłach zwalczania szkodników oraz stosowania preparatów ochronnych. Propagują aktywny wypoczynek na łonie natury oraz zachęcają do miłego odpoczynku wśród zieleni.

Doświadczenia i umiejętności wspierają specjalistyczną literaturą dostępną w bibliotece ZUT oraz poradami, które można znaleźć w wykazie ciekawych linków na stronie KLOMBIKA. Witryna dostępna jest pod adresem: <http://www.klombik.zut.edu.pl>

Członkowie koła chcą rozwijać swoje pasje i zarażać nimi innych, upamiętniając jednocześnie przeżycia i ogrodnicze sukcesy w tworzonej galerii. Spośród nadesłanych zdjęć wybrane będą najciekawsze na wernisaż w siedzibie biblioteki.

Barbara Cendrowska
Ośrodek Informatyzacji Bibliotecznych
Zasobów Przyrodniczych ZUT

Zacząć działalność z gotówką

Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie od początku 2010 roku realizuje projekt „własna firma – twoją przyszłością”. Daje on studentom i absolwentom ZUT, Politechniki Szczecińskiej i Akademii Rolniczej, którzy nie ukończyli 35 lat, możliwość uzyskania wsparcia w zakresie szkolenia i doradztwa przygotowującego do założenia działalności gospodarczej. Można otrzymać również jednorazową dotację do 30 tys. zł lub wsparcie pomostowe – przez pół roku po 1000 zł miesięcznie. Na dotacje przygotowano łącznie 1 mln 700 tys. zł.

W ramach projektu przeszkolono 45 osób, odbyły się spotkania z ekonomistami, prawnikiem, specjalistą ds. pozyskiwania funduszy europejskich. 18 osób uzyskało już dotacje w łącznej wysokości ponad 450 tys. zł. Powstały: pracownia architektoniczna, firma programistyczna, studio projektowania wnętrz i ogrodów, firma zajmująca się certyfikacją energetyczną.

Szczególnie promowane są osoby, które wprowadzają innowację w planowanej działalności, oraz takie, których wykształcenie i kwalifikacje są zbieżne z działalnością przyszłej firmy.

Rekrutacja do kolejnej edycji projektu będzie prowadzona w styczniu 2011 roku.

Więcej informacji, w tym formularz zgłoszeniowy, można znaleźć na stronie projektu: www.wlasnafirma.zut.edu.pl.

Projekt jest współfinansowany z Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego.

Nie przegap naboru!

Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie po raz kolejny skutecznie

aplikował o środki unijne. 13 września br. podpisano umowę o dofinansowanie projektu „Założ firmę – szkolenia, doradztwo i wsparcie finansowe w zakresie otwarcia i prowadzenia własnej działalności gospodarczej”, realizowanego w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013, Priorytet VI. Rynek pracy otwarty dla wszystkich, działanie 6.2. Wsparcie oraz promocja przedsiębiorczości i samozatrudnienia.

W czasie trwania projektu od 1 września do 30 czerwca 2012 r. zostaną zrealizowane 4 edycje projektowe, dzięki którym 48 firm otrzyma: bezpłatne szkolenia i doradztwo specjalistyczne, jednorazowe dotacje w wysokości do 30 000 zł, wsparcie pomostowe przez pierwszych 6 miesięcy prowadzenia działalności gospodarczej w wysokości do 1000 zł lub możliwość otrzymania wsparcia pomostowego przedłużonego przez kolejne 6 miesięcy w wysokości do 1000 zł.

I edycja rusza już w październiku. Spotkania informacyjne dla osób zainteresowanych udziałem w projekcie odbędą się 6 listopada (środa) o godz. 17.00 oraz 11 listopada (poniedziałek) o godzinie 10.00 w Akademickim Inkubatorze Przedsiębiorczości ZUT w Szczecinie przy ul. Janosika 8 w sali senatu byłej Akademii Rolniczej.

Rekrutacja trwała do 18 października. Szczegółowe warunki naboru i formularz rekrutacyjny są dostępne na stronie internetowej www.zalozfirme.zut.edu.pl.

Więcej informacji na temat projektu udziela:
Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości ZUT
ul. Janosika 8, 71-424 Szczecin, pokój 119 lub
telefon 91 449 60 42

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Na szczecińskim niebie

Planety

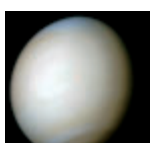
O jakiej porze można zobaczyć daną planetę?

Planeta	Październik 2010	Listopad 2010	Grudzień 2010
Merkury	niewidoczna	zmerch	zmerch/świt
Wenus	niewidoczna	świt	ranek
Mars	zmerch	zmerch	niewidoczna
Jowisz	wieczór/noc/świt	wieczór/noc	wieczór
Saturn	świt	ranek	ranek

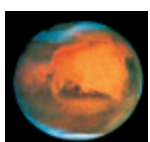
Merkury

Z powodu swojej małej odległości kątowej od Słońca, Merkury widoczny jest albo krótko przed wschodem Słońca (widoczność poranna), albo krótko po zachodzie Słońca. W czwartym kwartale 2010 roku Merkurego dostrzec będzie trudno. Pod koniec listopada i na początku grudnia można spróbować zobaczyć go na wieczornym niebie, natomiast od 29 grudnia 2010 r. do 20 stycznia 2011 r. – na niebie porannym. 1 grudnia 2010 r. oddali się od Słońca na maksymalną odległość kątową 22° i wtedy można spróbować go zlokalizować na wieczornym niebie.

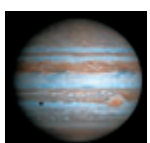
Wenus

Okres wieczornej widoczności Wenus („gwiazda wieczorna”), który trwał od początku lutego skończy się na początku listopada. W listopadzie Wenus ginie w promieniach Słońca i jest niewidoczna. Okres porannej widoczności Wenus („gwiazda poranna”) rozpoczyna się 4 listopada i trwa do końca kwietnia 2011 r. W grudniu 2010 r. planeta będzie widoczna przez dwie godziny przed wschodem Słońca.

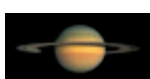
Mars

Trudne warunki do obserwacji Marsa, planeta znajduje się (kątowno) za blisko Słońca. Można spróbować dostrzec go zaraz po zachodzie Słońca w październiku i na początku listopada. Potem do końca roku jest niewidoczny, na porannym niebie pojawi się dopiero w maju 2011 r.

Jowisz

W październiku widoczny całą noc, później okres widoczności skraca się. W grudniu widoczny będzie tylko od wieczora do północy.

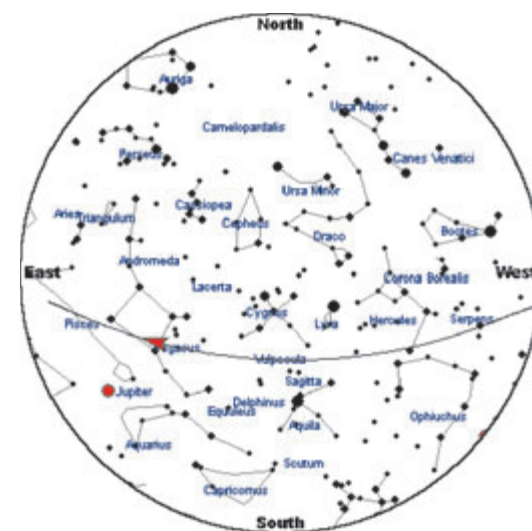
Saturn

Zaczyna być widoczny od połowy października na porannym niebie, okres widoczności wydłuża się w listopadzie i grudniu. W grudniu 2010 r. będzie widoczny od północy do świtu.

Międzynarodowa Stacja Kosmiczna na szczecińskim niebie

Międzynarodowa Stacja Kosmiczna jest bardzo interesującym i łatwym obiektem do obserwacji na wieczornym lub porannym niebie. Ponieważ świeci jedynie odbitym światłem słonecznym, można ją obserwować wyłącznie wkrótce po zachodzie lub wkrótce przed wschodem Słońca. Sam przelot trwa zwykle kilka minut. Stacja pojawia się na zachodnim horyzoncie i znika na wschodzie. Charakterystyczne jest także to, że występują okresy (trwające kilka, kilkanaście dni), gdy stacja będzie niewidoczna. Jesienią 2010 r. stację na szczecińskim niebie będzie można oglądać w terminach:

- 1–17 października przeloty poranne,
- 28 października – 15 listopada przeloty wieczorne,
- 25 listopada – 12 grudnia przeloty poranne.

Przykładowy tor przelotu Międzynarodowej Stacji Kosmicznej 7 listopada 2010 r. przedstawiono na rysunku powyżej (czarna linia w kształcie łuku w dolnej części rysunku). Stacja pojawi się na zachodnim horyzoncie o godz. 17.03 i będzie przemieszczać się w kierunku wschodnim. Słońce będzie się wtedy znajdowało 6° pod horyzontem. Najwyższą wysokość nad horyzontem (50°) osiągnie stacja o godzinie 17.08, przelatując przez gwiazdozbiór Strzały (łac. Sagitta). Znajdować się będzie wtedy w odległości 385 km od obserwatora w Szczecinie i jej jasność będzie największa (-3.4^m). O godz. 17.10 stacja zniknie na wschodnim horyzoncie.

Szczegóły każdego przelotu stacji nad Szczecinem można uzyskać z witryny <http://www.heavens-above.com> po podaniu współrzędnych geograficznych położenia miejsca obserwatora.

Kalendarz astronomiczny

- 20 października: **Kometa Hartley 2** znajdzie się najbliżej Ziemi (18 mln km). Powinna być widoczna nieuzbrojonym okiem na porannym niebie, we wschodniej jego części, w gwiazdozbiórze Łabędzia. Ponieważ jej jasność będzie na granicy widoczności ($\sim 5^m$), jako miejsce obserwacji należy wybrać punkt odległy od wszelkich świateł miejskich. W pierwszej połowie listopada amerykańska sonda kosmiczna Deep Impact będzie obserwowała komętę z niewielkiej odległości ok. 700 km. Kometa Hartley 2 jest małą (średnica jądra ok. 1 km), okresową komętą (czas obiegu po orbicie 6,5 lat) odkrytą przez Malcolma Hartleya w 1986 r.
- 21–22 października: **maksimum aktywności roju meteorytowego Orionidy**. Nazwa Orionidy pochodzi od nazwy gwiazdozbioru Oriona, z którego te meteory zdają się wylatywać. Są one pozostałością

po komecie Halleya, krążącymi dalej po jej orbicie. W okresie piknu aktywności tego roju należy oczekiwać pojawienia się ok. 20 meteorów w ciągu godziny. Najlepszym okresem obserwacji tych spadających gwiazd będzie druga połowa nocy 21/22 października. Jak zwykle w przypadku obserwacji roju meteorów, najlepszym czasem obserwacji jest druga połowa nocy. Należy obserwować jak największy obszar nieba, ponieważ spadająca gwiazda może się pojawić w dowolnej jego części. W tym roku Księżyc będący w pełni (pełnia Księżyca 23 października) może poważnie utrudnić obserwację tych meteorów.

- 5 listopada: Wenus widoczna bardzo blisko Księżyca (porankiem, nisko nad horyzontem, na południowym wschodzie).
- 17–18 listopada: **maksimum aktywności roju meteorowego Leonidy**. Nazwa Leonidy pochodzi od łacińskiej nazwy gwiazdozbioru Lwa (łac. Leo), z którego te meteory zdają się wylatywać. Średnia aktywności roju w maksimum to 40 meteorów na godzinę, jednakże bywają lata, gdy aktywność wzrasta do kilkuset spadających gwiazd

na godzinę. Zdarza się to co 33 lata, a ostatnie takie maksimum wystąpiło w 2001 r. Rój związany jest z dużą kometą Temple-Tuttle o średnicy jądra ok. 4 km. Sporadyczne meteory z tego roju można także obserwować 13–20 listopada.

- 13–14 grudnia: **maksimum aktywności roju meteorowego Geminidy**. Nazwa Geminidy pochodzi od łacińskiej nazwy gwiazdozbioru Bliźnięta (łac. Gemini), z którego te meteory zdają się wylatywać. Średnia aktywności roju w maksimum to 60 meteorów na godzinę. Rój związany jest z wygasłą, nieaktywną kometą (może planetoidą?) 3200 Phaethon.
- 21 grudnia: **całkowite zaćmienie Księżyca**. Zaćmienie będzie widoczne we wschodniej Azji, Australii, na wyspach Pacyfiku, w obu Amerykach i w Europie. W Polsce, rankiem 21 grudnia, obserwować będzie można jedynie początek zaćmienia, ponieważ Księżyc zajdzie w czasie jego trwania.

Janusz Typek

Centrum Młodego Przedsiębiorcy

Według wielu słowników młody przedsiębiorca to człowiek, który specjalizuje się w danej dziedzinie, jednak nie posiada dostatecznego doświadczenia oraz wiedzy ekonomicznej, finansowej i prawnej, natomiast inkubator przedsiębiorczości to niekomercyjny instrument wsparcia powstawania i rozwoju nowych, zwłaszcza małych i średnich przedsiębiorstw.

Pomocą młodym przedsiębiorcom służy, od 2006 roku, Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości ZUT w Szczecinie, kierowany przez dr. inż. Jakuba Szpona. Celem inkubatora jest wspieranie działalności gospodarczej środowiska akademickiego, tj. pracowników uczelni i studentów będących przedsiębiorcami. Dzięki pozyskiwanym środkom, studenci i absolwenci ZUT w Szczecinie korzystają ze szkoleń, doradztwa i wsparcia finansowego na uruchomienie działalności gospodarczej.

Obecnie Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości ZUT realizuje siedem projektów, w tym pięć finansowanych z funduszy strukturalnych (5,3 mln zł), a dwa współfinansuje Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego (208 tys. zł).

Od kwietnia 2010 r. w ramach Centrum Młodego Przedsiębiorcy (program MNiSW „Kreator Innowacyjności – wsparcie innowacyjnej przedsiębiorczości akademickiej”) AIP realizuje dwa projekty. Ich celem jest prowadzenie działań edukacyjnych i promocyjnych dotyczących przedsiębiorczości i zarządzania firmą. Jest to już trzeci cykl szkoleniowy w ramach tego programu. Podczas pierwszej edycji, która odbyła się 2009 r., przeszkolono 260 studentów.

Szkolenie z przedsiębiorczości

Zakładanie własnej firmy nie jest wcale takie łatwe. Na każdym kroku czują na młodego przedsiębiorcę różne przeszkody, które mogą sprawić, że nasze starania zakończą się fiaskiem. Dlatego właśnie AIP proponuje studentom bezpłatne szkolenia z przedsiębiorczości. Składają się one z dwóch paneli tematycznych: **ABC przedsiębiorczości** – uczestnicy dowiadują się jakie dokumenty należy wypełnić, zakładając własną działalność gospodarczą, jak wybrać numer PKD (Polska Klasyfikacja Działalności), do jakich urzędów trzeba się udać – oraz **Przedsiębiorczość w praktyce**. Podczas spotkania przedstawicielem pięciu funkcjonujących na rynku podmiotów gospodarczych omówią swoją działalność gospodarczą, sposoby dostosowywania się do wymagań rynku oraz nowe rozwiązania, wprowadzone we

własnych firmach. Opowiedzą o problemach i trudnościach pojawiających się w trakcie rejestracji lub w czasie prowadzenia działalności gospodarczej. Większości firm, które prezentowały się podczas panelu Przedsiębiorczość w praktyce, pomógł Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości ZUT w Szczecinie. Zaplanowano osiem edycji – w każdej dwie 15-osobowe grupy szkoleniowe.

Warsztaty z zarządzania firmą

Po założeniu własnej działalności gospodarczej młody przedsiębiorca będzie musiał zmierzyć się z jej organizacją i zarządzaniem. AIP ZUT w Szczecinie proponuje studentom udział w 10 bezpłatnych warsztatach szkoleniowych:

- Efektywna obsługa klienta w kryzysie.
- Sztuka negocjacji w biznesie.
- Kreowanie wizerunku w biznesie.
- Pozyskiwanie funduszy zewnętrznych.
- PR jako narzędzie promocji firmy.
- Sztuka autoprezentacji.
- Budowanie zespołu i współpraca w grupie.
- Logistyka jako narzędzie efektywnej obsługi klienta.
- Etyka w biznesie – dobre obyczaje w realizacjach biznesowych.
- Zarządzanie czasem.

Projekt skierowany jest nie tylko do studentów wydziałów ekonomicznych, ale przede wszystkim wydziałów technicznych i przyrodniczych oraz do osób chcących założyć własną firmę, oraz dla tych, którzy planują podjąć w przyszłości pracę w różnych organizacjach. Celem szkoleń jest wzmocnienie ich samooceny i pewności siebie oraz podniesienie kwalifikacji.

Każdy warsztat prowadzi doświadczony specjalista. Projekt zakłada przeszkolenie 300 osób w 15-osobowych grupach – cztery 3-godzinne spotkania.

Uczestnicy szkoleń zdobędą wiedzę o zakładaniu i prowadzeniu własnej działalności oraz uzyskają umiejętności niezbędne do funkcjonowania na rynku pracy, co zaowocuje sukcesem nie tylko na rynku lokalnym, ale także globalnym.

Więcej informacji na temat projektu udziela:
Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości ZUT
ul. Janosika 8, 71-424 Szczecin, pokój 106
tel. 91 449 60 46, cmp@zut.edu.pl

Trzy razy złoto!

Bardzo udanie zakończył się rok akademicki 2009/2010 dla sekcji piłki koszykowej kobiet. Reprezentacja ZUT zajęła pierwsze miejsce i zdobyła tytuł Akademickiego Mistrza Szczecina w koszykówce kobiet, wyprzedzając pozostałe szczecińskie uczelnie, w tym niepokonany od kilku lat Uniwersytet Szczeciński. Akademickie Mistrzostwa Szczecina rozgrywane są w formie Ligi Międzyuczelnianej i trwają przez cały rok akademicki. Naszą uczelnię reprezentowały: Karolina Gąszczak (WEK), Katarzyna Stefaniak (WBiA), Kinga Adamus (WTM), Edyta Tarasiewicz (WBiA), Dominika Grzesiak (WKŚiR), Agata Kowalak (WBiA), Katarzyna Popko (WTiIch), Klaudia Ruszkowska (WTiIch), Aleksandra Sądło (WBiHZ), Alicja Wasik (WBiA), Alicja Jędrzejewska (WBiA), Milena Villalba (WBiA).

Drugi tytuł mistrzowski zdobyły reprezentantki naszej uczelni w Akademickich Mistrzostwach Szczecina w streetbaskiecie kobiet. Pokonały Uniwersytet Szczeciński, Pomorską Akademię Medyczną i wywalczyły złoty medal oraz tytuł mistrzyń Szczecina. Zawodniczki wystąpiły w składzie: Karolina Gąszczak, Katarzyna Stefaniak, Kinga Adamus, Edyta Tarasiewicz.

Trzeci złoty medal to tytuł mistrzyń Szczecina w koszykówce kobiet na Uniwersjadzie Lat I. W naszej drużynie wystąpiły: Katarzyna Popko, Klaudia Ruszkowska, Patrycja Zakrzewska (WEK), Paulina Deresz (WEK) i Aleksandra Stępień (WBiA).

Dziewczęta zapowiedziały już walkę o następne tytuły w nowym roku akademickim. Trenerem sekcji jest mgr Joanna Walczak.

Błotne zawody ...tego jeszcze nie było

W I Turnieju AZS w błotsoccerze, który rozegrano 11 września 2010 roku, rywalizacja odbyła się w dwóch kategoriach: kobiet i mężczyzn. W pierwszej zmierzyły się ze sobą drużyny AZS ZUT Szczecin, AZS Politechniki Opolskiej oraz połączone w jeden team AZS Polska przedstawicielki Poznania, Gdańska, Łodzi oraz Warszawy. Turniej odbył się w systemie „każdy z każdym”. W pierwszym meczu gospodynie z ZUT wygrały skromnie 2:0, co pozwoliło im na zapewnienie sobie

drugiego miejsca w klasyfikacji końcowej, gdyż zawodniczki z Opola pewnie wygrały oba swoje mecze: 6:0 z AZS Polska i 4:0 z AZS ZUT Szczecin. Tytuł najlepszej strzelczyni przypadł Dagmarze Przybylskiej z Politechniki Opolskiej. Odmiennej wyglądał turniej męski, niestety, drużynę AZS ZUT Szczecin trapiły kontuzje. Do rywalizacji stanęły drużyny AZS Poznań oraz broniąca honoru gospodarzy drużyna AZS Szczecin, złożona z członków zarządu KU AZS ZUT. Drużyny zagrały między sobą mecz i rewanż. W pierwszym spotkaniu mocno zmobilizowani gospodarze wygrali 3:1. W rewanżu obie ekipy podeszły do meczu z dużym rozluźnieniem, a mecz skończył się wynikiem 2:2. Zawodnicy obu ekip zgodnie ustalili, że potrzebne są rzuty karne, które wygrała drużyna z Poznania 3:2. Królem strzelców został Filip Downarowicz z drużyny AZS Szczecin. W trakcie ceremonii zakończenia turnieju najlepsi zawodnicy otrzymali puchary, dyplomy i nagrody z rąk Danuty Maciejewskiej, prezes KU AZS ZUT. Zarówno organizatorzy, jak i zawodnicy mają nadzieję, że turniej stanie się imprezą cykliczną i następnym razem znajdzie się więcej amatorów błotnego taplania.

Rafał Polak

Turniej rugby

Ogólnopolski Turniej Polskiej Ligi Rugby o puchar Rektora Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego zorganizowała 23 maja 2010 roku sekcja rugby AZS ZUT. Oprócz naszych dwóch zespołów i dwóch innych szczecińskich, wystąpiły drużyny z Poznania, Zielonej Góry i Gniezna. Mecze odbywały się w dwóch grupach, do finału awansowały ekipy AZS Haust Zielona Góra i LZS Bezzrzecze, który zwyciężył wynikiem 24:5. 3. miejsce zajęła drużyna AZS ZUT po zwycięstwie 26:12 z Politechniką Poznańską.

Ostateczna klasyfikacja: 1. LZS Bezzrzecze; 2. AZS Haust Zielona Góra; 3. AZS ZUT; 4. Politechnika Poznańska; 5. Tytan Gniezno; 6. AZS ZUT II; 7. Kaskada Szczecin.

Turniej przebiegał w znakomitej atmosferze przy muzyce i grillu, na zakończenie wystąpiły dziewczęta z sekcji aerobiku sportowego pod kierunkiem mgr Danuty Maciejewskiej. Występując tylko w trzech turniejach (na dwadzieścia rozegranych) zespół AZS ZUT Rugby zajmuje 22. miejsce wśród 61 klubów z całej Polski oraz czwarte wśród drużyn AZS (przed nami są AZS AWF Warszawa, AZS AWF Gdańsk, Politechnika Wrocławska).

Rafał Ciepluch

Pływacy na medal

Na starcie finałów Akademickich Mistrzostw Polski w pływaniu stanęli najlepsi pływacy z 46 wyższych uczelni w Polsce. W rywalizacji uczelni technicznych nasza drużyna wywalczyła pięć medali. Sukces tym większy, że ekipa sportowców ZUT była wyjątkowo skromna, liczyła zaledwie czterech zawodników.

Medale zdobyli: Konrad Chmurski (WEk. IV roku) – srebrny medal na 50 m stylem grzbietowym z czasem 0:27,89 sek., Natalia Stańczyk (WBiA II rok) wywalczyła dwa brązowe medale: na 50 m stylem dowolnym z czasem 0:30,07 sek. i 100 m stylem dowolnym z czasem 1:05,26 sek. Agata Grenda wykładowca Studium Wychowania Fizycznego i Sportu oraz trener sekcji pływania kobiet zdobyła dwa brązowe medale: na 50 m stylem klasycznym z czasem 0:37,57 sek. i 100 m stylem klasycznym – 1:24,06. Tomasz Jarczoch (WIMiM II rok) zajął 4. miejsce na 50 m stylem motylkowym z czasem 0:27,53. Zawody rozegrano 24 kwietnia 2010 r. w Warszawie. Do sukcesu pływaków przyczyniła się praca trenerów mgr Agaty Grendy oraz trenera męskiej reprezentacji mgr. Józefa Lemke. Są to pierwsze medale pływaków zdobyte dla nowo powstałej uczelni.

Złoto w aerobiku sportowym

W Akademickich Mistrzostwach Polski w aerobiku sportowym, które odbyły się 18–19 kwietnia 2010 roku w Gdańsku, wzięło udział 27 uczelni. Bardzo dobrze wypadła nasza reprezentacja w składzie: Agnieszka Pulkowska (WEk I rok) i Michał Smolak (WI IV rok). W rywalizacji uczelni technicznych wywalczyli drużynowo złoty medal. W klasyfikacji generalnej Akademickich Mistrzostw Polski zajęli 5. miejsce, w kategorii solistek i w parze – 4. Jest to ogromny sukces tych zawodników, bo rywalizowali z silnymi i licznymi zespołami, także z AWF. W najsilniej obsadzonej kategorii – solistek rywalizowało 40 zawodniczek. Wśród uczelni technicznych wygraliśmy z Politechniką Warszawską, która przyjechała w silnym kilkunastoosobowym składzie. Aerobik sportowy jest bardzo trudną dyscypliną, wymaga znakomitego przygotowania technicznego, gibkości, skoczności i siły, a układy prezentowane są w takt szybkiej muzyki. Połączenie sekcji aerobiku PS i AR zaowocowało złotym medalem (wcześniej trenerem Michała Smolaka była mgr Aneta Jaremko). Trenerem sekcji jest mgr Danuta Maciejewska.

Nurkowanie wysokogórskie

Na Wydziale Techniki Morskiej 24 czerwca br. odbyło się spotkanie z dr. Kamilem Iwankiewiczem – rekordzistą świata w nurkowaniu wysokogórskim. Kamil Iwankiewicz jest pomysłodawcą i kierownikiem wypraw z cyklu „Korona Jezior Ziemi”, które realizuje wspólnie z bratem Krzysztofem, doktorantem Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego oraz przyjacielem Łukaszem Gawłem.

Podczas spotkania dr Iwankiewicz opowiadał o tym, czym jest projekt „Korona Jezior Ziemi”, jak udało mu się pobić rekord świata i jak przebiegały kolejne etapy projektu oraz o planach związanych z przyszłością projektu kończącego się 2014 r., a którego zwieńczeniem będzie wydanie książki popularnonaukowej.

Projekt „Korona Jezior Ziemi”

Ten pionierski projekt narodził się podczas wyprawy nurkowej do najwyższego jeziora na świecie, ukrytego w kraterze wulkanu Licancabur w Boliwii. Ideą całego projektu, składającego się z siedmiu ekspedycji, jest nurkowanie w najwyższych położonych jeziorach na naszej planecie, rozproszonych na siedmiu kontynentach. Celem, oprócz wymiaru stricte sportowego, są badania naukowe z zakresu limnologii, geologii oraz fizjologii nurkowej. Badania te pozwolą na lepsze poznanie ewolucji na naszej planecie, odkrycie endemicznych organizmów zamieszkujących niedostępne wysokogórskie jeziora, a także lepsze poznanie zjawiska dekompresji oraz fizjologii nurkującego człowieka, narażonego na skrajne różnice ciśnień, temperatur oraz poziomu tlenu. Projekt „Korona Jezior Ziemi” odsłoni tajemnice dziewiczych akwenów, których jeszcze nie dotknęła „płetwa nurka”.

Kamil Iwankiewicz Extreme Adventure

Kamil Iwankiewicz Extreme Adventure to grupa miłośników nurkowania i wspinaczki, która łączy obie te pasje, nurkując w najwyższych położonych jeziorach na ziemi. W jej skład wchodzi:

Kamil Iwankiewicz – adiunkt Wyższej Szkoły Informatyki i Ekonomii w Olsztynie, alpinista, instruktor nurkowania, rekordzista świata w nurkowaniu wysokogórskim, Krzysztof Iwankiewicz – doktorant na Wydziale Techniki Morskiej Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie, instruktor nurkowania, Łukasz Gawł – zawodowy przewodnik nurkowy, uczestnik i organizator wielu ekspedycji nurkowych.

Krótko o wyprawach: Licancabur, Matscherjochsee, Lake of the Sun

8 lutego 2009 r. wyruszyła „Ekpedycja Licancabur”, której celem było pobicie rekordu świata w nurkowaniu w najwyższym położonym jeziorze na świecie – Licancabur na wysokości 5916 m n.p.m.

Kamil Iwankiewicz oraz Łukasz Gawł 20 lutego pobili rekord należący do Ricardo Toresa Navy w długości nurkowania na wysokości, przebywając pod wodą 40 i 20 minut. Jako czynnika oddechowego dr Iwankiewicz używał tlenu w obiegu otwartym.

Drugim etapem projektu było najwyżej położone jezioro w Europie – Matscherjochsee leżące na wysokości 3185 m n.p.m., które nurkowie zbadali w sierpniu 2009 r. Poza Matscherjochsee, w planach wyprawy znalazło się także bajeczne jezioro Schwarzsee 2800 m n.p.m. oraz rzeka Verzasca. Po niecałych dwóch tygodniach pobytu w malowniczej Austrii, Szwajcarii i Włoszech ekipa powraca z kolejnym sukcesem na swoim koncie i już zaczyna przygotowania do kolejnej wyprawy, tym razem celem było najwyżej położonej jezioro w Ameryce Północnej.

W Ameryce Północnej w górach środkowego Meksyku znajduje się Święte Jezioro Słońca ukryte w kraterze wulkanu Xinantecatl na wysokości 4200 m n.p.m.

Wyprawę do Meksyku podzielono na trzy etapy:

- nurkowanie w najwyżej położonym jeziorze w Ameryce Północnej,
- nurkowania w kraterowym jeziorze Alchichica, najgłębszym jeziorze Meksyku.
- serię nurkowań w Zatoce Meksykańskiej w poszukiwaniu olbrzymich Tarponów atlantyckich.

Pierwotny plan wyprawy zakładał wyjazd ekipy w połowie kwietnia, jednak plany zweryfikowała erupcja wulkanu Eyjafjallajökull na Islandii. Drugim terminem był 10 maja i tym razem islandzki wulkan próbował pokrzyżować plany podróżników, którzy do ostatniej chwili nie byli pewni czy tym razem się uda.

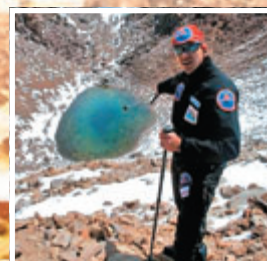
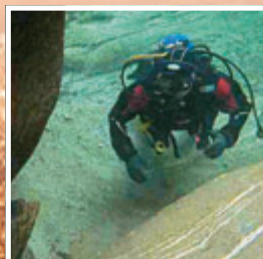
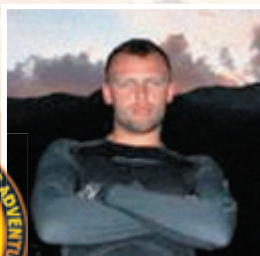
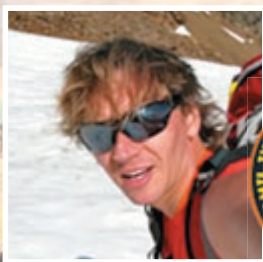
Po trzech tygodniach drużyna wróciła do Polski z kolejnym diamentem w koronie, odkrywając na dnie Jeziora Słońca naczynie liturgiczne, które przed 200 laty zatopili w głębinach wulkanicznego jeziora wyznawcy Voodoo.

O osiągnięciach „Kamil Iwankiewicz Extreme Adventure” pisało wiele gazet m.in. „Gazeta Wyborcza”, „Kurier” i „Głos Szczeciński”, „Wielki Błękit”, „Nurkowanie”, „Podwodny Świat”, „Extremium” czy „National Geographic Traveler”, a także wiele portali internetowych. Relację z wypraw zobaczyć można było w Teleexpresie czy Panoramie, a opowieści z wypraw usłyszeć także w Radiu ZET i RMF FM. Warto również wspomnieć o dwóch prestiżowych wyróżnieniach jakie otrzymała drużyna:

- Błękitny Laur – nagroda za najważniejsze wydarzenie w świecie nurkowym w 2009 r.
- Nagroda Publiczności na największej w Polsce imprezie podróżniczej „Kolosy”. Prezentacja „Nurkowy rekord świata – wyzwanie rzucone kłatwie” cieszyła się największą popularnością i została wyróżniona Nagrodą Publiczności.

Ostatnio podróżników nominowano do nagrody „Złote Stopy”. Podczas Poznańskiego Festiwalu Podróży i Fotografii, 23 października odbyła się ich prelekcja na temat projektu.

Światowy rozmach projektu, pionierskie badania i rekordy sportowe sprawiły, że nie tylko firmy z branży nurkowej i górskiej wspierają medialnie i finansowo śmiałków. Może fakt, że wśród członków wypraw jest doktorant ZUT mógłby być reklamą również naszej uczelni.

Udany sezon Klubu Uczelnianego AZS

Rok akademicki 2009/10 to pierwszy rok działalności Klubu Uczelnianego AZS ZUT w Szczecinie, powstałego z połączenia klubów uczelnianych dawniej Akademii Rolniczej i Politechniki Szczecińskiej. AZS ZUT prowadził szkolenia w 26 sekcjach, w których uczestniczyło 537 studentów – członków klubu. Studenci reprezentowali uczelnię na arenie ogólnopolskiej, biorąc udział w Akademickich Mistrzostwach Polski, Pucharach Zarządu Głównego i innych. Na terenie Szczecina brali udział w Akademickich Mistrzostwach Szczecina, lidze międzyuczelnianej, uniwersjadach oraz różnych turniejach okolicznościowych. Połączenie klubów uczelnianych 2 czerwca 2009 r. wzmocniło sekcje sportowe i powiększyło bazę treningową. Nasi studenci-sportowcy startowali w 18 dyscyplinach Akademickich Mistrzostw Polski, przywieźli 12 cennych medali i zajęli wysokie lokaty zespołowe.

Nasze trofea i ich zdobywcy: złoty medal w aerobiku sportowym drużynowo (Uczelnie Techniczne) – Agnieszka Pulkowska WEK i Michał Smolak WI, trener mgr Danuta Maciejewska; srebrny medal drużynowy kobiet w biegach przełajowych (Uczelnie Techniczne); brązowy medal w pchnięciu kulą (klasyfikacja ogólnopolska) i złoty medal (Uczelnie Techniczne) – Piotr Węgrzyn WIMiM; srebrny medal w rzucie dyskiem – Andrzej Mrozik WE, trener sekcji LA mgr Andrzej Maciejewski; dwa brązowe medale w pływaniu, w konkurencji 50 i 100 m stylem dowolnym – Natalia Stańczyk WBiA; dwa brązowe medale w stylu klasycznym na 50 i 100 m – mgr Agata Grenda jednocześnie trener sekcji pływackiej kobiet; srebrny medal w pływaniu 50 m stylem grzbietowym – Konrad Chmurski WEK, trener sekcji pływackiej mężczyzn – mgr Józef Lemke; złoty medal w jeździectwie, w konkurencji skoki profi – Julia Bieganowska WBiHZ; srebrny medal w jeździectwie (konkurencja jw.) – Marta Kołodziejczyk WBiHZ.

W klasyfikacji generalnej (wg stanu na 1.07.2010 r.) zajmujemy wysokie 38. miejsce na 129 sklasyfikowanych uczelni. W klasyfikacji generalnej Uczelni Technicznych zajmujemy 10. miejsce na 18 uczelni. W województwie zachodniopomorskim w rywalizacji międzyuczelnianej na sklasyfikowanych pięć uczelni zajęliśmy zdecydowanie 1. miejsce, wygrywając (po raz pierwszy w historii rozgrywek) z Uniwersytetem Szczecińskim – największą uczelnią Szczecina. Pozostałe miejsca przypadły Akademii Morskiej, Pomorskiej Akademii Medycznej i Politechnice Koszalińskiej.

Nowy Klub Uczelniany podjął się organizacji dwóch dużych imprez sportowych – półfinałów Akademickich Mistrzostw Polski w Futsalu Mężczyzn i Piłce Siatkowej Kobiet. Zarząd Główny w Warszawie oraz uczestnicy wystawili nam, organizatorom, bardzo pozytywną ocenę. W każdym turnieju wzięło udział ok. 170 zawodników w 15 zespołach. Imprezy dostarczyły wielu emocji i wrażeń sportowych uczestnikom i kibicom. Największy sukces sportowy osiągnęła nasza reprezentacja Piłki Siatkowej Kobiet (trener mgr Zbigniew Pawlak), która zakwalifikowała się do finału we Wrocławiu, zajmując ostatecznie wysokie 8. miejsce w Polsce i 4. w kategorii Uczelnie Techniczne. W minionym roku akademickim zorganizowaliśmy wiele imprez masowych, chcąc dotrzeć do jak największego grona studentów. W „Dobie Sportu” zaprezentowały się wszystkie sekcje sportowe – 24 godziny trwały rozgrywki 10 zespołów koszykówki i 12 piłki siatkowej. Chętni wzięli udział w: LA, szachach, brydżu, piłce nożnej, unihokeju, tenisie ziemnym i stołowym, piłce siatkowej, plażowej, aerobiku, piłce nożnej, badmintonie. Do programu włączono także nowe dyscypliny takie jak boule i bltsocer (piłka nożna błotna). Piknik sportowy zgromadził ok. 1000 studentów. Przez cały rok rozegrano cykl turniejów piłki siatkowej kobiet, futsalu mężczyzn o nazwie „ZUTSAL”, międzywydziałowy turniej w unihokeju

kobiet, liczne turnieje szachowe i brydżowe. Przy współudziale trenera mgr. Kazimierza Pielechowskiego zorganizowano I Międzywydziałowy Turniej Piłki Nożnej o Puchar Prezesa KU AZS ZUT w Szczecinie. Sukcesem klubu jest rozwój nowych, mniej znanych dyscyplin, jak np. rugby-7, którego trenerem jest mgr Tadeusz Stańkiewicz. Reprezentacja startowała w Polskiej Lidze Rugby-7, był turniej rugby o Puchar JM Rektora ZUT w Szczecinie. Uczestniczyliśmy także w Turniejach ZG AZS w futsalu kobiet, piłce plażowej K i M, piłce nożnej plażowej. Członkowie Zarządu KU AZS ZUT w Szczecinie uczestniczyli w rywalizacji sportowej, wygrywając na festiwalach sportowych w Zieleńcu i Nowym Targu, zajmując 2. lokatę w Wilkasach na Mazurach. Jest to także promocja naszej uczelni i środowiska AZS. W „Dniu Otwartym Uczelni” zachęcaliśmy do studiowania na naszej uczelni, przekonując że sport kształtuje charakter, pomaga walczyć ze stresem, buduje kondycję, wytrzymałość, uczy przegrywać, jest także hobby na całe życie. W tym roku wyróżniliśmy i pożegnaliśmy 18 studentów-sportowców na absolutoriach.

Zapraszamy do naszych sekcji sportowych studentów, a także pracowników uczelni.

Danuta Maciejewska
KU AZS ZUT w Szczecinie

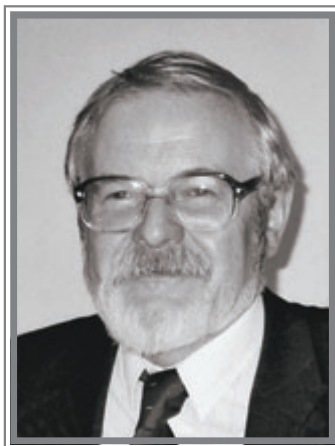

Krzysztof Lichszteld

Po długiej i ciężkiej chorobie 12 października 2010 roku zmarł dr Krzysztof Lichszteld, emerytowany adiunkt Instytutu Fizyki Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki ZUT.

Urodził się 4 listopada 1949 r. w Bydgoszczy i tam otrzymał maturę w VI Liceum Ogólnokształcącym. Studia na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu rozpoczął w 1967 r. Kierunek fizyka ukończył w 1972 r. obroną pracy magisterskiej nt.: „Badania luminescencji kryształów AgCl domieszkowanych jonami ziem rzadkich”. Pracę w Instytucie Fizyki Politechniki Szczecińskiej w Zespole Luminescencji podjął 1 września 1972 r. Zajmował się zagadnieniem utleniania i polikondensacji polifenoli oraz towarzyszącym tym procesom zmian właściwości optycznych badanych układów. Szczególnie intensywnie badał produkty utleniania polifenoli, co zainteresowało Go problematyką substancji humusowych, która stała się później tematem Jego dysertacji doktorskiej. W 1976 r. odbył trzymiesięczny staż w Zakładzie Fotochemii i Spektroskopii Instytutu Chemii Fizycznej PAN w Warszawie.

23 lutego 1981 r. na Wydziale Technologii i Inżynierii Chemicznej Politechniki Szczecińskiej obronił pracę doktorską „Reakcja Trautza-Schörigina i jej zastosowanie do badania kwasów huminowych”. W następnych latach kontynuował badania reaktywnych

form tlenu w reakcjach utleniania związków biologicznie aktywnych (leki), stosując spektroskopię optyczną. W roku akademickim 1983/1984 przebywał na rocznym stażu naukowym w Uniwersytecie im. Łomonosowa w Moskwie. Ciężka choroba przerwała pracę nad rozprawą habilitacyjną, zatytułowaną „Reaktywne formy tlenu w procesach kancerogenezy”. W czerwcu 2007 r. przeszedł na rentę inwalidzką. Efektem jego pracy naukowej jest ponad 60 publikacji w recenzowanych czasopismach krajowych i zagranicznych.

Jako nauczyciel akademicki dr Krzysztof Lichszteld wykazywał się dużym zaangażowaniem, życzliwością i umiejętnością przekazywania wiedzy młodym ludziom. Aktywnie uczestniczył w zajęciach Młodzieżowego Towarzystwa Naukowego, popularyzując fizykę wśród młodzieży szkół średnich. Wspólnie z prof. Ireną Kruk był współautorem podręcznika akademickiego z fizyki przeznaczonego dla studentów uczelni technicznych. W roku akademickim 1999/2000 pełnił funkcję kierownika Studium Podyplomowego dla nauczycieli chemii i fizyki.

Urna z prochami Krzysztofa Lichszelda spoczęła na Cmentarzu Centralnym w Szczecinie. Żegnaliśmy Go z wielkim smutkiem i żalem, bo odszedł od nas wspinały kolega, dobry i mądry człowiek.

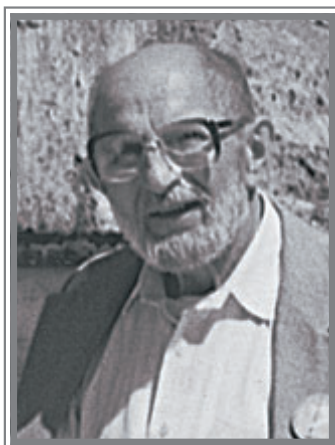
Janusz Typek

Edward Superson

Kiedy w słoneczny, marcowy poranek 2010 roku Edward Superson wybierał się do szpitala ani on, ani nikt z nas nie przypuszczał, że będzie to jego ostatnia podróż. Prosty chirurgiczny zabieg okazał się tragiczny w skutkach. To nagłe odejście 8 kwietnia było dla nas ogromnym zaskoczeniem. W jednej chwili umilkł cichy głos Edwarda, zniknęła jego drobna sylwetka, została pustka...

Droga życiowa Edwarda była naznaczona wielką otwartością na drugiego człowieka. Bez względu na otoczenie, w którym przebywał, umiał nawiązywać życzliwe i dobre relacje: z koleżankami i kolegami w pracy, z uczestnikami licznych wojazów, jak również z ludźmi, których spotykał na co dzień. Był długoletnim pracownikiem Politechniki Szczecińskiej, pracował w Bibliotece Głównej, w Związku Nauczycielstwa Polskiego oraz w Studium Wychowania Fizycznego PS.

W pamięci i sercu każdego z nas pozostawił niezapomniany, trwały ślad. Przyjaźnie potrafił pielęgnować przez dziesiątki lat. Miał dar przyciągania ludzi. Magnesem była Jego osobowość, urok człowieka skromnego, stawiającego sobie i innym wymóg szacunku względem bliźnich. Zawsze, w każdej sprawie, można było na Niego liczyć. Chętny do pomocy i służący radą mądrą a roztropną. Stwarzał

atmosferę otwartości, która powodowała, że śmiało szliśmy do Niego z różnymi osobistymi problemami i kłopotami. Człowiek cichy i szlachetnego serca, wielkiej życzliwości dla wszystkich. Każdemu chciał coś ofiarować, czymś go nagrodzić. Jednym podarował sadzonki palmy, które sam wyhodował z ziarenek przywiezionych z Ziemi Świętej, drugim sprezentował orzeszki zebrane z drzew orzecha tureckiego rosnącego na dziedzińcu Wydziału Budowy Maszyn politechniki. Innym dawał syrop na kaszel, który osobiście sporządzał z zebranych wiosną młodych przyrostów sosny. Jeszcze innym rozdawał torebki z wysuszonymi pestkami dyni. Był opoką uczciwości i prawdy. Bez obawy można Mu było powierzyć klucze do mieszkania, poprosić o zaopiekowanie się kwiatkami czy też o przyniesienie zakupów.

Zawsze bardzo przeżywał bieżące wydarzenia w kraju i na świecie, zwłaszcza gdy poniżały i zniewalały człowieka. W stanie wojennym, składając wiązanek kwiatów pod krzyżem przy bramie głównej stoczni szczecińskiej, został zatrzymany i przesłuchiwany w Urzędzie Bezpieczeństwa, m.in. przez sąsiada. Własnoręcznie powielane ulotki naklejał również na drzwiach rektoratu Politechniki Szczecińskiej. Studentom przychodzącym do wypożyczalni sprzętu turystycznego w Studium Wychowania Fizycznego PS obowiązkowo

MORS CERTA, HORA INCERTA
Śmierć pewna, jej godzina nieznana

przybliżał niezakłamaną historię Polski i opowiadał o skrywanych tytułach arcydzieł polskiej literatury. Jego słowa i świadectwo życia to przykład chrześcijanina zawsze wiernego Bogu, zatroskanego bardziej o drugiego człowieka niż o siebie. Był człowiekiem bardzo głębokiej duchowości, świetnie rozumiejący sprawy, które wykraczały poza nasze doczesne życie. Starał się to nam przekazać. Pamiętał o zmarłych pracownikach Politechniki Szczecińskiej, za nich zamawiał intencje mszalne, za nich ofiarowywał nieustannie odmawiane dziesiątki różańca świętego.

Miał też swoje pasje. Na początku było to wędrowanie różnymi szlakami Europy, a w ostatnich latach również świata, m.in. Palestyny, Meksyku, Chin. Aby swoje marzenia zrealizować, przez miesiące prowadził bardzo oszczędny, wręcz ascetyczny tryb życia. Po każdym powrocie z wycieczki odżywał, nabierał chęci do życia, częściej pojawiał się uśmiech i wola trwania. Godzinami potrafił opowiadać o wszystkich niezwykłościach zwiedzanych miejsc. Pokazywał fotografie i przeźrocza, pocztówki, foldery i inne przywiezione drobiazgi. Wspaniały człowiek, pełen pogody ducha i ciekawości świata.

Gdy przyjmował nas w swoim jednopokojowym mieszkaniu, to gościł herbatką lub kawą i koniecznie musiały być ciasteczka, najczęściej biszkopty oraz wafelki. Przy stole zaczynały się wielotematyczne rozmowy: od codzienności po historię, której był miłośnikiem, po sprawy ojczyzny, polityki, uczelni. Zawsze z największym szacunkiem wspominał swoich nauczycieli z gimnazjum w Przeworsku oraz profesorów z Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego z lat swoich studiów. Wbrew powszechnej poprawności od zawsze był zasłuchany w głos Radia Maryja. Był krytyczny, ale i pełen podziwu dla redaktorów radia za zaangażowanie i dociekanie prawdy.

Uznawał zasadę: głodnych nakarmić, strapionych pocieszyć, służyć dobrą radą. Był dla nas jak rodzic – zatroskany o dobre wychowanie.

Panie Edwardzie! Żegnamy, dziękujemy i pamiętamy, że byłeś z nami.

Przyjaciele

Paweł Szwed

15 października 2010 roku zmarł dr inż. Paweł Szwed, długoletni pracownik Wydziału Elektrycznego Politechniki Szczecińskiej i Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego.

Dr inż. Paweł Szwed urodził się 22 czerwca 1943 r. w miejscowości Szernie w dawnym województwie białostockim. W 1966 r. ukończył studia magisterskie na Wydziale Elektrycznym Politechniki Szczecińskiej, a od 1967 r. pracował na Politechnice Szczecińskiej początkowo jako asystent, a potem jako starszy asystent.

Jego pierwsze zainteresowania naukowe dotyczyły zagadnień wpływu czynników środowiskowych na własności materiałów konstrukcyjno-izolacyjnych i aparatów wysokich napięć. Od 1971 r. zajmował się zagadnieniami optymalizacji w systemach elektroenergetycznych. 3 kwietnia 1974 r. na Wydziale Elektrycznym Politechniki Poznańskiej odbyła się obrona rozprawy doktorskiej Pawła Szweda „Optymalizacja kompensacji mocy biernej w systemie elektroenergetycznym na tle stosowanych metod analizy i przyjętego modelu zmienności obciążeń elektrycznych”. Temat dotyczył bardzo ważnego zagadnienia dla funkcjonowania krajowego systemu elektroenergetycznego. Rada Wydziału Elektrycznego Politechniki Poznańskiej, uznając rozprawę za wyróżniającą się, nadała Pawłowi Szwedowi stopień doktora nauk technicznych. Od 1974 r. dr inż. Paweł Szwed pracował na stanowisku adiunkta w Zakładzie Elektroenergetyki. W latach 1991–1993 pełnił funkcję zastępcy dyrektora Instytutu Elektrotechniki, a w latach 1993–2008 był kierownikiem Zakładu Elektroenergetyki.

W 1987 r. odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi, a w 1986 Srebrną Odznaką Honorową SEP. Za osiągnięcia w pracach naukowo-badawczych otrzymywał nagrody rektora Politechniki Szczecińskiej.

Opublikował około 50 znaczących pozycji naukowych, głównie z zakresu optymalnej eksploatacji systemów elektroenergetycznych, gospodarki energetycznej, kompensacji mocy biernej, stabilności systemu, pomiarów diagnostycznych i odnawialnych źródeł energii

elektrycznej. Jego prace naukowe i badawcze były ściśle powiązane z energetyką zawodową i przemysłową.

Dr inż. Paweł Szwed był na Wydziale Elektrycznym prekursorem tematyki związanej z pozyskiwaniem energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, a także pierwszym autorem ekspertyz na temat możliwości przyłączenia farm wiatrowych do krajowego systemu elektroenergetycznego.

Przez całe swoje zawodowe życie był związany z naszą uczelnią jako nauczyciel akademicki, wychowawca wielu pokoleń studentów, opiekun dyplomantów, promotor około 150 prac magisterskich i inżynierskich. Wszyscy pamiętamy Pawła jako człowieka niezwykle życzliwego, bezpośredniego, czynnego i wyrozumiałego dla studentów. Tematy prac dyplomowych oferowane przez dr. Szweda były „rozchwytywane” przez studentów ze względu na oryginalną, nowoczesną tematykę powiązaną z praktyką.

Miał niezwykle dar przedstawiania trudnych zagadnień w sposób bardzo przystępny i zrozumiały i dlatego zajęcia prowadzone przez Niego cieszyły się bardzo dużym powodzeniem.

Był człowiekiem skromnym, bardzo spokojnym i bezkonfliktowym. Miał też wyjątkowy talent do prowadzenia negocjacji, co miało duże znaczenie przy okazji prowadzenia prac dla przemysłu. Chętnie dzielił się swoim doświadczeniem z kolegami z Zakładu Elektroenergetyki i ze studentami.

Lubił podróżować. Był człowiekiem towarzyskim, wspaniałym gawędziarzem. Często opowiadał anegdoty ze swych podróży i z pracy zawodowej oraz o swoich stronach rodzinnych we wschodniej części Polski, które często odwiedzał.

20 października 2010 roku na Cmentarzu Centralnym w Szczecinie pożegnaliśmy naszego Kolegę Pawła ze smutkiem i żalem.

Michał Zeńczak
Katedra Elektroenergetyki i Napędów Elektrycznych
Wydział Elektryczny

Nowości wydawnicze Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego 2010

